

53

# ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΣΜΑΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΕΓΚΟΜΙΟΤ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

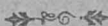
ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

ΕΞ ΩΝ ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΤΟΤΕΡΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ ΣΗΜΕΙΟΥΝΤΑΙ

Ἡ

## ΝΕΟΝ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

### ΒΙΒΛΙΟΝ ΨΥΧΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΝ



ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ

ΤΟΥ ΕΚ ΕΛΛΑΔΩΝ ΠΡΟΣΕΚΥΗΤΟΥ

«Πᾶς ὁὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἡμοῖς ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς ὅτις ὁ ἄν ἀρνήσῃται με ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐμπροσθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς.

(Ματθ. κεφ. 1'. 32-34)



«Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων» ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ἡμᾶς πτᾶς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διαΐξουσιν, παραδιδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὁ μὴ εἰς μαρτύριον.

(Λουκ. κα'. 12-13)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Χ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ ΠΡΟΣΕΚΥΗΤΗΣ

36 - ΟΔΟΣ ΠΕΤΡΑΚΗ - 36

1897



## ΒΙΒΛΙΑ ΕΚΔΟΘΕΝΤΑ

ΚΑΙ ΕΥΡΙΣΚΟΜΕΝΑ ΠΑΡΑ Κ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ (προσκυνητή)

ΤΙΜΑΙ ΟΡΙΣΤΙΚΑΙ ΤΟΙΣ ΜΕΤΡΗΤΟΙΣ

	Δρ. Δ.
1. 'Ακολουθία Μυριτιδιωτίσεως και αγίου Βλασίου πλήρης . . .	50
2. 'Ακολουθία τών 'Αγιορειτών Πατέρων μετά ἔγκωμιου . . .	1.—
3. 'Αμέθυστος ἢ Δωδεκάβιβλος, ἦτοι οἱ βίαι τοῦ μηνὸς Δεκεμβρίου . . .	3.—
4. Βίος και 'Ακολουθία 'Ηλιοῦ τοῦ νέου και βίος τών 3 'Ιεραρχών . . .	60
5. Βήρυλλος ἦτοι πάντες οἱ βίαι τών αγίων τοῦ μηνὸς Αὐγούστου . . .	3.00
6. 'Ἡλιος ἢ Μαργαρίται Συναξαρίου και Λόγοι τοῦ Τριφύλου δεδ. 3 ἀδ. . .	2.—
7. Θησαυρὸς προσευχῶν ἦτοι 'Εγκόλπιον . . .	1.—
8. 'Ιστὸρία ἀκριβὴς περὶ τών τελεσθ. κατὰ τὴν Σταύρ. και 'Ανάστ Χριστοῦ . . .	0.80
9. 'Ἰερά 'Ανθολογία ὑπὸ Δανιὴλ Γεωργοπούλου ἱεροκλήρυκος . . .	1.80
10. 'Ιασπις ἦτοι ἅπαντες οἱ βίαι τών αγ. τοῦ μηνὸς 'Ἰαν. καλ. δεδ. 5.50 ἀπλ. 4.25 . . .	3
11. Κυριακοδρόμιον Θεοτόκη τόμ. 4 Ἐδαγγ. και 'Αποστόλων . . .	12.—
12. Κρητικὸς μουσικῆς Θεοδώρου Φωκαέως θεωρητικῆς και πρακτικῆς . . .	2.—
13. Λόγοι ἐν Λθιοις και Λόγοι τῆς Μεγάλῃς Παρασκευῆς . . .	1.50
14. Λόγος κατὰ βλασφημίας λ. 10 και Λόγος τοῦ αγ. 'Επιφανίου Μ. Σαββάτω . . .	10
15. Μέγας Συναξαριστὴς τόμοι 14 και 2 παραρτήματα 8λα ἡμοῦ . . .	37.—
16. Νέον 'Εκλόγιον Νικοδήμου 'Αγιορείτου τύπος Κων)πόλεως δεδεμ. . .	20.—
17. 'Οκτώηχος 'Ιωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ . . .	40
18. 'Οδηγὸς εἰς τὴν Βασιλείαν τών Οὐρανῶν . . .	50
19. Πεντηκοστάριον χαρμύσουν ἀδειτον δρ. 2 χρυσόδετον . . .	3.—
20. Περί Συνεχοῦς Μεταλήψεως βιβλίον ψυχοφειλέστατον . . .	1.—
21. Πνευματικὸς Καθρέπτης . . .	30
22. Παράρτημα τοῦ μηνὸς 'Οκτωβρίου και Νοεμβρίου και βίαι 'Αγίων . . .	50
23. Προσκυνητάριον τοῦ αγίου 'Ορους . . .	50
24. Σελήνη, ἦτοι Συναξάρια Πεντηκοσταρίου, δραχ. 2 δεδεμένη . . .	3.—
25. Συμεὼν Θεσσαλονίκης τὰ ἅπαντα' ἀδετα δρ. 7, δεδεμ. καλῶς . . .	10.—
26. Σάπφειρος ἦτοι βίαι αγίων μην. Φεβρ. δεμ. καλῶς 5.50, ἀπλόδ. 4, ἀδ. . .	3.—
27. Σμάραγδος » » » » 'Απρ. » » 5.50 » 4 » . . .	3.—
28. Σαρδόνυξ « » » » Μαΐου » » 5.50 » 4 » . . .	3.—
29. Σάρδιος » » » » 'Ιουνίου » » 5.50 » 4 » . . .	3.—
30. Τοπάσιον ἦτοι βίαι αγ. μην. Σεπτ. δεδ. καλῶς 5.50 ἀπλόδ. 4 ἀδ. . .	3.—
31. Ταμσιον 'Ορθοδοξίας . . .	1.50
32. Τριφύδιον ἕμοιον Βενετίας κόκκινα γράμ. σχῆμα μέγα ἀδετον 8, δεμ. . .	10.—
33. 'Υάκινθος ἦτοι βίαι αγ. μην. Νοεμβρ. δεμ. καλῶς 5.50 ἀπλόδ. 4 ἀδετ. . .	3.—
34. Χαλκηδὼν ἦτοι βίαι αγ. μην. Μαρτίου δεμ. καλῶς 5.50 ἀπλόδ. 4 ἀδετ. . .	3.—
35. Χρυσόλιθος » » » » 'Ιουλίου » » 5.50 » 4 » . . .	3.—
36. Χρυσόπρασος » » » » 'Οκτωβρ. » » 5.50 » 4 » . . .	3.—

168439

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΡΗΤΗΣ  
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ



# ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΑΣΜΑΤΙΚΗ

ΜΕΤΑ ΕΓΚΟΜΙΟΥ

ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΡΑΤΥΡΩΝ

ΤΩΝ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΛΑΩΣΙΝ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΑΡΤΥΡΗΣΑΝΤΩΝ

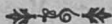
ΕΞ ΩΝ ΟΙ ΟΝΟΜΑΣΤΟΤΕΡΟΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΩΣ ΣΗΜΕΙΟΥΝΤΑΙ

Ψαλλομένη δὲ τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου,  
δηλονότι τῇ β' Κυριακῇ μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἡ

## ΝΕΟΝ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ

### ΒΙΒΛΙΟΝ ΨΥΧΩΦΕΛΕΣΤΑΤΟΝ



ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΥΠΟ

ΚΩΝΣΤ. Χ. ΔΟΥΚΑΚΗ

ΤΟΥ ΕΚ ΚΑΛΛΙΜΩΝ ΠΡΟΣΕΚΥΡΗΤΟΥ

«Πᾶς οὖν ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν  
ἐμοὶ ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,  
ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἐμπρο-  
σθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐ-  
ρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται  
με ἐμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων,  
ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ ἐμπρο-  
σθεν τοῦ πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐ-  
ρανοῖς.

(Ματθ. κεφ. Γ'. 32-34).



«Προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώ-  
πων· ἐπιβαλοῦσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς  
ὡς χεῖρας αὐτῶν, καὶ διαξοῦσι,  
παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ  
φυλακὰς, ἀγομένους ἐπὶ βασι-  
λεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν τοῦ ὀ-  
νόματός μου. Ἀποβήσεται δὲ ὁ  
μὴν εἰς μαρτύριον.

(Λουκ. κα'. 12=13)

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Α. ΚΑΛΑΡΑΚΗ

Κάτωθεν τοῦ Δημαρχείου

1897



ΑΦΙΕΡΟΥΤΑΙ  
ΤΗ: ΑΓΝΗ: ΚΑΙ ΜΑΚΑΡΙΑ: ΨΥΧΗ:  
ΤΟΥ ΝΕΑΡΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΥΚΛΑΥΣΤΟΥ ΑΝΕΨΙΟΥ ΜΟΥ  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ (1)

ΕΞ ΤΕΚΜΗΡΙΩΝ ΤΗΣ ΠΡΟΣ ΑΥΤΟΝ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΣΤΟΡΓΗΣ ΜΟΥ ΚΑΙ ΑΞΙΟΝ ΜΝΗΜΟΣΥΝΩΝ

Ο ΕΚΔΟΤΗΣ ΘΕΙΟΣ ΑΥΤΟΥ

ΚΩΝΣΤ. Σ. ΔΟΥΚΑΚΗΣ

(1) *Όπως ὁ ἀνεψιός μου Κωνσταντῖνος υἱὸς τοῦ ἀδελφοῦ μου Σπυρίδωνος, ἐφέται, φοιτητῆς τῆς Νομικῆς Σχολῆς, ἐγεννήθη τὴν 21 Ἰουλίου 1881 καὶ ἐτελεύτησε τὴν 2 Μαρτίου 1897, ἡμέραν Κορικιανῆν καὶ ἄραν δωδεκάτην τῆς μεσημβρίας, Φλιβεράνατον καταλιπὼν ἕλγος εἰς τοὺς γονεῖς αὐτοῦ καὶ οἰκείους.* Κ. Σ. Δ.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΙΑΜΒΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΙΒΛΟΝ ΤΑΥΤΗΝ.

»Χριστοῦ μαθηταῖς, πᾶσιν ἀπλῶς συμφέροι,  
»Μᾶλλον δὲ ἡμῖν, τοῖς ὑπὸ ζυγῷ Ἄγαρ,  
»Ἡ Βίβλος αὕτη τῶν νεωστὶ Μαρτύρων.  
»Καὶ γὰρ τὸν ἀστήρικτον, ἴμπεδοι λίαν.  
»Πιστὸν συναθεῖ, εἰς μίμησιν Μαρτύρων,  
»Καὶ τὸν πεσόντα, ἐξανίστησι πάλιν.  
»Πάθει δὲ πάντας, εὐχαρίστω καρδίᾳ,  
»Φέρειν τὰ δεινὰ, τῶν τυράννων τῆς Ἄγαρ.

ΕΤΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΔΙΑ ΣΤΙΧΟΝ ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ.

»Ὅσοι ἰστί ὑπὸ ζυγόν, τῆς νῦν αἰχμαλωσίας.  
»Ὅσοι θέλετε κτήσασθαι, πιστὴν πληροφορίας·  
»Ὅσοι στερρὰν ὑπομονήν, ἔχειν ἐπιθυμεῖτε·  
»Ὅσοι στίφος μαρτυρικόν, λαβεῖν ἐπιπεθεῖτε·  
»Τὴν Βίβλον ταύτην συναχῶς, ἀπαντες καὶ ἐκ πόθου,  
»Ἀνάγνωτε, καὶ τεύξεσθε, πάντως τοῦ ποθουμένου.  
»Τούτου δ' ἐπιτυγχάνοντες, εὐχεσθε ἀνευδότως,  
»Ἐπὲρ τοῦ τύποις τὴν αὐτὴν Βίβλον ἐκδεδωκότος.

ΕΠΙΓΡΑΜΜΑ ΙΑΜΒΙΚΟΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΑΣ

»Αἶνους καὶ φῶδας, οἱ φιλαθλοὶ σὺν πόθῳ,  
»Ἄδωμεν ἀεὶ, τοῖς νέοις τῶν Μαρτύρων.  
»Ὁ γὰρ γεραιῶν Μάρτυρας, Χριστοῦ φίλους,  
»Χριστὸν γεραιῶν, τὸν φίλον τῶν Μαρτύρων.



## ΠΡΟΛΟΓΟΣ

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ μεγάλου ἔργου τῶν δεκατέσσαρων τόμων καὶ δύο παραρτημάτων τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ, ἐκ 450 τυπογραφικῶν φύλλων καὶ ἐκ σελίδων 7,170, καὶ τὴν ἐκτύπωσιν τῆς ἑσματοῦς Ἀκολουθίας μετὰ ἔγκωμιου τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων τῶν ἑορταζομένων εἰς τὴν πρώτην Κυριακὴν μετὰ τὴν τῶν ἁγίων Πάτερων. συμφώνως τῇ ἐκδοθείσῃ Ἀγγελίᾳ μου ἐρχεται εἰς φῶς καὶ ἡ Ἀκολουθία μετ' ἔγκωμιου πάντων τῶν νεοφανῶν μαρτύρων, τῶν μετὰ τὴν ἔλθωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ἀθλησάντων, ἐξ ὧν πάντες σχεδὸν συνοπτικῶς καὶ βιογραφικῶς σημειοῦνται, φαλλομένη δὲ τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου δηλοῦνται τῇ β' Κυριακῇ μετὰ τὴν τῶν ἁγίων Πάτερων, καὶ ΝΕΟΝ ΜΑΡΤΥΡΟΛΟΓΙΟΝ λεγόμενον ΔΣΜΑΤΙΚΗ ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ τῶν Νεοφανῶν Μαρτύρων

Κύριε ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστέ, ἃς εἶσαι εὐλογητὸς καὶ θεοδοξασμένος εἰς τοὺς αἰῶνας· ὁ μαρτυρήσας ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου τὴν καλὴν ὁμολογίαν (ἀ. Τιμ. ς'. 13) καὶ διὰ τοῦτο πρωτομάρτυς ἀληθῶς, καὶ τῶν ἀθλητῶν ἀπάντων πρωταθλητής, καὶ ὢν, καὶ ὀνομαζόμενος· διότι καὶ εἰς τοὺς ὑστέρους τούτους καιροὺς εὐδόκησας ὑπὲρ τοῦ ὀνόματός σου νὰ γίνωνται νέοι μάρτυρες.

Ταύτην τὴν εὐχαριστήριον δοξολογίαν χρειώσται νὰ ἀναπέμψῃ ἀπὸ καρθίας, ὁποῖος λάβῃ εἰς χεῖράς του διὰ νὰ ἀναγνώσῃ τὸ παρὸν νεοτύπωτον βιβλιάριον, καὶ νὰ τὴν ἀναπέμψῃ, οὐχὶ ἀπαξ ἢ δίς, ἢ τρίς, ἀλλὰ κατὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐνταῦθα περιεχομένων Μαρτύρων.

Ποίαν δὲ ἀμοιβὴν ἀντὶ τούτων ἀπάντων ζητοῦμεν καὶ ἡμεῖς ἀπὸ ὁμοῦς; τὸ νὰ μισοτενύχῃτε ὀλοφύχως πρὸς τὸν Ἅγιον Θεόν, διὰ νὰ γένη ἔλεος εἰς τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· ἐξαιρέτως δὲ καὶ μάλιστα τῶν ἀναγνωσκόντων εὐλαβῶς τε καὶ συνεχῶς τὰ νέα σας ταῦτα Μαρτύρια, τὰ εἰς τὴν βίβλον ταύτην περιεχόμενα καὶ νὰ παύσῃ τὴν καθ' ἡμῶν δικαίαν του ἀγανάκτησιν, παρορῶν ὡς πολυέλεος τὰ πταίσματά μας ἐνθυμίζετέ του τὰ μαρτύρια ὅπου διὰ τὸ ὄνομά του ἐλάβετε, καὶ οὕτω ἐξιλεώσῃτε τὸν θυμὸν του, διότι ἀληθῶς ὀλιγώθημεν καὶ ἐπακώθημεν σφοδρὰ, καὶ ἐσμικρύνθημεν παρὰ πάντα τὰ ἔθνη, κάτωθεν εἰς τὴν πολυχρόνιον ταύτην αἰχμαλωσίαν, καὶ εἰς μὲν τὴν παροῦσαν ζωὴν νὰ μᾶς ἐλευθερώσῃ ἀπὸ παντὸς κακοῦ ψυχικοῦ καὶ σωματικοῦ, νὰ μᾶς ἐνδυναμώσῃ νὰ φυλάξωμεν στερεά, καὶ διὰ ὅσα ἐκ μέρους σας μᾶς ἐδιδάξατε, εἰς δὲ τὴν μέλλουσαν ἀξιώσατέ μας τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα, καὶ τὸ κράτος σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων Ἀμήν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 15 Μαρτίου 1897.

Κωνστ. Χρ. Δουκάνης



Τῶν Ἁγίων Πάντων  
ὁ Ὀπίσθιος  
Χορός

Τοῦ Εὐαγγελίου  
ὁ Ἀμάρτυρος  
Χορός



Πολλὴ ἰσχύει δέησις δικαίου ἐνεργουμένη  
(Ἰακώβος ε'. 16.)



# ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ

## ΠΑΝΤΩΝ ΤΩΝ ΝΕΟΦΑΝΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων,  
ὧν τινες οἱ ὀνομαστότεροι ἐνταῦθα περιέχονται, ψαλλομένη  
τῇ β' Κυριακῇ μετὰ τὴν τῶν Ἁγίων Πάντων.

Ἐν τῇ μικρῇ Ἐσπερινῷ ἱστώμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν  
στιχηρὰ προσόμοια. Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

**Ν**έφος φαεινότατον, τὴν τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίαν, πᾶσαν ἐπε-  
σκίασε, τῶν Νεομαρτύρων νῦν, καὶ ἐφαίδρυνεν, ἀρετῶν λαμ-  
ψοίαι, καὶ ταῖς τῆς ἀθλήσεως, καλλοναῖς λίαν ἐκάλλυνε, καὶ κατέλαμ-  
πρυνε, ταῖς ἐκ τῶν ἀγώνων λαμπρότησι, βασιάνων δὲ τοῖς στίγμασι,  
νοητῶς αὐτὴν κατεκόσμησε ταῖς δὲ τῶν θαυμάτων, ἀκτιοῖς τε καὶ  
αἰγλαῖς νοητόν, τῇ οἰκουμένη ἀνέδειξεν, οὐρανὸν πολύφωτον.

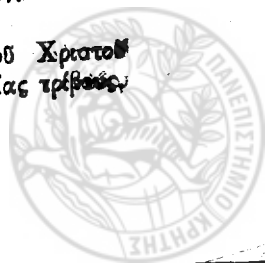
**Ι**χνεσὶν ἐπόμενοι, τοῖς τῶν ἀρχαίων οἱ νέοι, ἀθλήται ἐνήθλησαν,  
καὶ λαμπρῶς ἠρίστουσαν, οἱ ἀήττητοι, ἐκ παντὸς τάγματος, καὶ  
Χριστὸν ἐκήρυξαν, καὶ τοῦ πάθους ἐκοινώνησαν, αὐτοῦ οἱ ἐνδοξοί,  
καὶ βραβεῖα νίκης ἀπέλαβον, καὶ δόξης ἠξιώθησαν, καὶ στεφανηφό-  
ροι παρίστανται, τῷ ἀστέκτῳ θρόνῳ, σὺν δῆμοις τῶν Ἀγγέλων καὶ  
χοροῖς, τῶν συμμαρτύρων καὶ ἁπασί, τοῖς δικαίων τάγμασιν.

**Κ**αλλίνικοι μάρτυρες, τῆς Ἐκκλησίας ἡ νέα, βάσις καὶ ἀσφά-  
λεια, τοῦ Ἐθαγγελίου τε, ἢ ἐκπλήρωσις, τῶν πιστῶν καύ-  
χημα, ἀσεβοῦντων ὄνειδος, τοῦ Σωτῆρος οἱ τὰ ρήματα, ἔργῳ τελεί-  
σαντες, καὶ τὰ θεῖα τούτου παθήματα, τρανῶς ἐξεικονίσαντες, διὰ πο-  
λυτρόπων κολάσεων, καὶ παθῶν παντοίων, μαστίγων καὶ ἀγχόνης  
καὶ πυρός, ξεσμών καὶ ξίφους δεθήθητε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

**Η** γῆ οὐ κατέκρυφεν, ἀλλ' οὐρανὸς ἐπαξίως, ὑμᾶς ὑπεδέξατο, καὶ  
λαμπρῶς ἐδόξασε Νεομάρτυρες, καὶ τερπνῶς ἤνωσε, τοῖς Ἀγ-  
γέλων τάγμασιν, Ἀποστόλων προφητῶν ὄμοῦ, καὶ τῶν ὁσίων τε,  
καὶ τῶν ἀθλησάντων τὸ πρότερον· μεθ' ὧν νῦν ἀγαλλόμενοι, καὶ  
φωτὸς ἀρρήτου πληροῦμενοι, μέμνησθε ἀπαύστως, ἡμῶν νῦν ἐτήσιως  
ἐν ᾠδαῖς, ἡμῶν τιμώντων τὴν σύναξιν, τὴν ἀειμακάριστον.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ'.

**Φ**ωστῆρες νοητοὶ ἐξανέτειλαν πᾶσιν ἡμῖν οἱ θεοὶ τοῦ Χριστοῦ  
Νεομάρτυρες, ἀπλανῶς ὁδηγοῦντες πρὸς τὰς εὐθείας τρέψαντες



τῶν σωτηρίων αὐτοῦ ἐντολῶν· τῇ γὰρ τῆς αὐτῶν ἀληθοῦς μετανοίας φωτί, καὶ τῆς ἀκριβοῦς τῶν θείων νόμων τηρήσεως φωτιζόμενοι, τῆς τε πρὸς τὸν Χριστὸν ὑπερεξόχου ἀγάπης τὴν θεϊαν χάριν ἐν ἑαυτοῖς εἰσοικίζομεν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος κομιζόμεθα παρὰ Θεοῦ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσδεξαι τὰς δεήσεις τῶν δούλων σου.

Εἰς τὸν Στίχ. ἤχος, πλ. β'. Αἱ ἀγγελικαί.

**Ο**λη παμφαής, τῶν μαρτύρων ἡ χορεία, τῶν Νεοφανῶν, δίκην ἄστρον σελασφόρων, λαμπρὰ ὑπάρχει ἐλη, ταῖς τῶν ἄθλων λαμπρότησιν, ἐλη τῶν ἀγώνων ταῖς ἀκταῖς, φαῖδρὰ ὑπὲρ ἥλιον τυγχάνει, ἐλη πέφυκεν, ἀστραπηβόλος τοὺς πιστοῦς, ἐνθέως φωτιζούσα.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

**Ρ**ώμη θαυμαστῇ, καὶ ἀνδρεία ἀητητήτῃ, σίφη τῶν ἐχθρῶν, κατατρόπωσε γενναίως, μαρτύρων νέα φάλαγξ, τροπαιοῦχος παράταξις, τάγμα ἱερώτατον καὶ θεῖον, δῆμος θεοσύλλεκτος Ἁγίων, οὖς ὑμνήσωμεν, ὡς στρατιώτας τοῦ Χριστοῦ, καὶ πίστεως φύλακας.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ αὐτοῦ.

**Ο**ντως ἀθληταί, τὴν ἀσύγκριτον ἀγάπην, πρὸς τὸν Αὐτρωτὴν ἐπεδείξασθε προθύμως, δι' ἡμᾶς οὐ θλίψεις, οὐ λιμοὶ οὐδὲ κίνδυνοι, ταύτης ἐκχωρίσαι κατὰ Παῦλον· οὐ πῦρ οὐδὲ ξίφος οὐδὲ βρόχοι, ἠδυνήθησαν, οὐδὲ ἐξώσεις ὀφθαλμῶν, οὐ τέλος ὁ θάνατος.

Δόξα, καὶ νῦν.

**Υ**ψιστε Θεέ, Πάτερ Δόγε καὶ τὸ Πνεῦμα, οἴκτειρον ἡμᾶς, εὐπροσδέκτοις ἰκσεταῖς· τῆς θείας νεολαίας, τῶν Μαρτύρων φιλόνηρωπε, τῶν ἐν τῇ σταδίῳ παρρησία, μόνον ἀληθῆ Θεὸν τῶν ἄλων, κηρυξάντων σε, καὶ τὴν ἀρρήτως ἐκ μητρὸς, τοῦ υἱοῦ ἐνσάρκωσιν.

Ἀπολυτίκιον ἤχος γ'. Θείας πίστεως.

Νέοι μάρτυρες, παλαιὰν πλάνην. Ζήτει ἐν τῇ Μεγάλῃ Ἐσπερινῷ.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

### ΕΝ ΔΕ ΤΩ ΜΕΓΑΛΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Μετὰ τὸν Προομιμακὸν ψάλλομεν τό, Μακάριος ἀνὴρ. Εἰς τό,

Κύριε ἐκέκραξα, ἰσθῶμεν στίχ. η'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια, Νικοδήμου Μοναχοῦ. Ἦχος α'. Ὁ τοῦ παραδόξου θαύματος.

**Ο** τοῦ παραδόξου θαύματος! ἐν ὑστέροις καιροῖς, ἐκλάμπουσι Μάρτυρες, καὶ πλάνης τὸν σκοτασμὸν ἀποδιώκουσιν· ἡ πίστις Χριστιανῶν, νῦν ἀνυφοῦται καὶ πίπτει ἀσέβεια· ἀγάλλονται οἱ πιστοί, καὶ ἐορτὴν συγκροτοῦσι παγκόσμιον, τῶν Νεοφανῶν βοῶντες, Μαρτύρων τὸ καύχημα, καὶ βραβεῖον καὶ νίκη, Σὺ ὑπάρχεις Παντοδύναμε.

Δίς.



**Β**αβαί τῶν οὖν θαυμασίων Χριστέ! ὧν περὶ τὸν Κλήρον, τὸν οὖν ἄρτι ἐδειξας! τὸ γένος τὸ ἀσθενὲς νῦν ἐθριάμβευσε τῶν δυνατῶν τὰς ἀρχάς, καὶ ἐξουσίας τοῦ σκότους ὡς γέγραπται· Νεοφανεῖς ἀθληταί, τοῖς παλαιοῖς παραβάλλονται Μάρτυσιν, ἐν τῇ ἑμολογίᾳ, τῇ στερεᾷ τῆς πίστεως, ἐν βασάνων ἰδέαις, ἐν σημαῖσις τε καὶ θαύμασιν.

**Υ**μῶν τιμῶσι τὴν ἄλυσιν, Ἀγγέλων αἱ τάξεις, καὶ Ἁγίων οὐλλογοί, καὶ πάντων φιλομαρτύρων τὰ συστήματα· δοξάζεται ὁ Χριστός, καὶ οἱ τῆς πλάνης προστάται αἰσχύνονται. Ἀσπάζεται ἡ Τριάς, τοὺς ἑαυτῆς ἱεροῦς Νεομάρτυρας, καὶ κατακοσμεῖ στεφάνους, καὶ συνάπτει Μάρτυσι, παλαιοῖς καὶ δοξάζει, Οἰκουμένης εἰς τὰ πέρατα. Ἔτερα προσόμοια, ἦχος δ'. Ὡς Γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

**Φ**ιλοέρτων συστήματα, πανταχόθεν συνδράμετε, καὶ κοινὴν πανήγυριν συγκροτήσατε· ἰδοὺ γὰρ νέοι ἐφάνησαν, Μάρτυρες ἐν πέρατι, γεννεᾶς τῆς καθ' ἡμᾶς, προμηθεῖα τοῦ κρείττονος· οἱ κηρόξαντες, τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐν σταδίῳ, καὶ τοὺς Ἄγαρ ἀπογόνους, κακῶς φρονούντας ἐλέγξαντες.

Δίς.

**Τ**οὺς τῆς πίστεως φύλακας, καὶ τῆς πλάνης τοὺς ἀνθρακας, τοὺς Χριστὸν δοξάσαντας ἐν τοῖς μέλεσι, τοῖς ἑαυτῶν καὶ βαστάσαντας, αὐτοῦ σεπτὰ στίγματα, καὶ ἀγγέλοις, καὶ βροτοῖς, χρηματίσαντας θέατρον, εὐφημήσωμεν τοὺς στερεοῦς Νεομάρτυρας Κυρίου Ἰσραὴς ἐν ὑμνηδίαις, τῶν ὀρθοδόξων τὸ πλήρωμα.

**Τ**ῷ πυρὶ ἐκκαίμενοι, τῆς Χριστοῦ ἀγαπήσεως, ὡς τρυφᾶς τὰ βᾶσανα ἐλογίσασθε, ὡς ἀπαλὰ ρόδα μάστιγας· πῦρ ὡς αὖραν ἐνδροσον, ὡς Παράδεισον εἰρκτήν· τὰ δὲ ξίφη ὡς στέφανον, καὶ τὸν θάνατον, ὡς ζῶην κατησπᾶσαθε γλυκεῖαν Νεομάρτυρες Κυρίου· ὅθεν ὑμᾶς μακαρίζομεν.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

**Ν**εοφανεῖς ἀστέρες σήμερον, ἐν τῷ τῆς Ἐκκλησίας ἀνέτειλαν στερεώματι, οὐκ ἀποτροπαίους ἐκβάσεις, ἀλλ' ἀγαθῶν ἐπιρροᾶς τῇ οἰκουμένη μνημόνους, ἅπαντες οἱ μετὰ τὴν ἄλυσιν τῆς βασιλίδος, πολλαχοῦ γενόμενοι Χριστομάρτυρες. Δεῦτε οὖν φιλοέρτοι πάντες, χρεωστικῶς αὐτοῖς προσεῖπωμεν λέγοντες· χαίρετε, τῆς ὀρθοδόξου πίστεως οἱ χρηματίσαντες ἀνακαίνισις, καὶ τῆς ἀσεβείας τῶν Ἄγαρηνῶν ἢ κατάργησις· χαίρετε τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας ἡ δόξα, καὶ ἐτεροδόξων ἢ ἀναφαίρετος καταισχόνη· χαίρετε, οἱ τύποι γενόμενοι ὑπομονῆς τοῖς πιστοῖς, καὶ τοῦ διὰ Χριστὸν ἀθλεῖν ἐν καιρῷ τῷ προσήκοντι· πάριτε μέσον ἡμῶν νοερώς, τῶν δεινῶν ἐκλυτρούμενοι, καὶ πρῶτευετε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν ὁ αὐτός. Τίς μὴ μακαρίσει σε. Εἰσοδος. Τό, Φῶς Ἰλαρόν.

Τὰ ἀναγνώσματα τῶν Ἁγίων πάντων. Εἰς τὴν λιτήν, ἦχος α'.

**Ε**ὐφραίνου ἡ Ἀνατολικὴ Ἐκκλησία, εὐφροσύνην τὴν ἐν Θεῷ. Ἀγάλλου καὶ χόρευε, ἡ ἐκλεκτὴ νύμφη τοῦ Χριστοῦ· καὶ οἱ φίλοι καὶ μὴτῆρ, ὡς δύο φιλάτους υἱούς, τοὺς παλαιοὺς καὶ τοὺς νέους σου Μάρτυρας, ἐν ἀμφοτέροις ταῖς ἀγκάλαις βασιλεύουσα, προφητικῶς τῷ νυμφίῳ σου Χριστῷ ἀναβόησον· ἰδοὺ ἐγὼ καὶ τὰ παιδία, ἃ μοι ἔδωκας, Κύριε, ἃ διὰ τῆς χάριτός σου πνευματικῶς γεννήσασα, καὶ γάλακτι εὐσεβείας ἐκτρέψασα, τελείους ἕπὲρ τοῦ ὀνόματός σου ἀνέδειξα Μάρτυρας· πρόσδεξαι οὖν τὰ αἵματα αὐτῶν, ὡς θυσίαν εὐάρεστον, καὶ ὡς ἐπ' ἐμοὶ γεγονώς, τῆς κατεχούσης με δουλείας, καὶ πάσης ἀφρέσεως ἐλευθέρωσον, ἣν τῷ τιμῷ σου ἐξηγγόρασας αἵματι.

Ἦχος β'.

**Τ**ῷ Χριστῷ δι' ἀγάπης αὐγκραμένοι, καλλίνικοι Νεομάρτυρες, καὶ τοῦτον ἔνοικον διὰ τῆς πίστεως φέροντες, καὶ ὑμεῖς ἐν Χριστῷ ἐνηθλήσατε, καὶ ὁ Χριστὸς ἐν ὑμῖν, καὶ δι' ὑμῶν ἠθλήσεν, ὡς κεφαλὴ τὰ τῶν μελῶν, οἰκεία τὰ ὑμέτερα πάθη, καὶ τὸν θάνατον λογιζόμενος· ὑμεῖς γὰρ τὰ ὑστερήματα τῶν παθῶν τούτου ἀνεπληρώσατε· ἔθεν τὰ λείψανα ὑμῶν, Δαιμόνων φυγαθευτήρια, καὶ παντασίας νέσου λυτήρια γίνονται, ὡς ἐν τῇ ἐνώσει τῶν παθῶν τοῦ Κυρίου τεπημημένα· ἃ πιστῶς προσκυνῶντες, δεόμεθα πρεσβεῦν ἀπαύσιως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος γ'.

**Ε**ἴ τις εὐφημία καὶ ἔπαινος εἰ τινες ἐγκωμίων τρόποι, καὶ τέχναι καὶ μέθοδοι, ὑμῖν δικαιοτάτα πρόκειται, στεροτάτοι Νεομάρτυρες ὑπὲρ τῶν ζυγῶν γὰρ τῆς δουλείας στεναίνοντες, ἐλεύθεροι τῇ πίστει ἐδειχθήτε· καὶ ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τῆς Ὀρθοδόξου Καταστάσεως, πειρῶν πολλῶν ὑποστάντες βασάνων, κατὰ διαφόρους καιροὺς καὶ τόπους· ἃ μὲν διὰ ζήλους· ὁ δὲ δι' ἀγρόνης· ὁ δὲ διὰ πυρός, καὶ ἄλλος δι' ἄλλου, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξασθε. Καὶ νῦν, ἐν οὐρανοῖς τοῖς παλαείοις συγχωρεῦτε Μάρτυροι, καὶ ἂν αὐτοῖς πρεσβεύετε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἦχος δ'.

**Β**ασιλεῖς καὶ ἱερεῖς τῷ Θεῷ, κατὰ τὸ γεγραμμένον, ἐχηματίσατε, ἱερεῖ Νεομάρτυρες, διὰ τῆς στεροτάτης ἡμῶν ἀθλήσεως βασιλεῖς μὲν, ὡς κατὰ τῶν παθῶν τῆς σαρκός, καὶ κόσμου, καὶ κοσμοκράτορας βασιλεύσαντες· ἱερεῖς δὲ ὡς ἑαυτοὺς τῷ Θεῷ, ἱερεῖα καθαρὰ προσεγαγόντες καὶ σφάγια. Καὶ νῦν τῷ βασιλεῖ καὶ ἱεράρχῃ Χριστῷ ἐν οὐρανοῖς παριστάμενοι, πρεσβεύσατε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, Ἦχος πλ. δ'.

**Ε**ἴχει μὲν ἐν οὐρανοῖς, τῶν μακαρίων ἢ πληθὺς, προσθήκην χάριτος, τὰ ἄβλα ὑμῶν πνεύματα, μεγάλαθλοι Νεομάρτυρες· ἔχοντες δὲ καὶ ἡμεῖς ἐπὶ γῆς, οἱ τῆς σαρκός δεσμοὶ, τὰ ὕλικά ὑμῶν λείψανα πνευματικῆς εὐφροσύνης πληρούμεθα τὸν ἁγιασμόν ψυ-

χῶν καὶ σωμάτων, καὶ τὴν θεραπείαν τῶν παθῶν, ἐξ αὐτῶν ἀρῶ-  
μενοι· καὶ εὐχαρίστως τῷ Χριστῷ ἀνακράζομεν· δόξα σοι, Κύριε, τῷ  
καὶ ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς αἰχμαλώτῳ γεννεᾷ, νέους ἀναδείξαντι μάρτυ-  
ρας, εἰς στηριγμὸν τῆς πίστεως· εἰς παραμυθίαν τῆς αἰχμαλωσίας,  
καὶ σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν. Καὶ νῦν. Δέσποινα πρόσοδεαι.

Εἰς τὸν στίχ. ἤχος πλ. ἀ. Χαίροις ἀσκητικῶν ἀληθῶς.

**Χ**αίροις Νεομαρτύρων πληθῆς, Θεοῦ τοῦ ζῶντος, ἡ γενναία παρὰ-  
ταξις, ἡ πλάνην καταβαλοῦσα, Ἀγαρηνῶν ἀνδρικῶς, καὶ Χρι-  
στοῦ τὴν πίστιν ἀνυψώσασα· τὰ ἀνθη τὰ πνέοντα, εὐωδίαν τὴν ἀρ-  
ρητον· νέοι κομῆται, Ἐκκλησίας στερέωμα οἱ αὐγάσαντες, καὶ τὴν  
γῆν οὐρανῶσαντες, αἶραι αἱ ζωηρόταται, πιστοὺς ἀναψύχουσαι, λει-  
ποθυμοῦντας καθ' ὄραν, ὑπὸ ζυγὸν τῆς ἀλώσεως· Χριστὸν δυσω-  
πεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἁγίοις αὐτοῦ.

**Χ**αίροις Νεομαρτύρων πληθῆς· τῆς Ἐκκλησίας τὰ νεόδημητα φρού-  
ρια· οἱ κύκλοι πασῶν χαρίτων, αἱ ἀπαρχαὶ τῆς ἡμῶν γεννεᾶς,  
καὶ χίδρα τὰ νεόδρεπτα. Θεῷ προσαγόμενα, τῷ Δεσπότῃ τῆς φύ-  
σεως· νέαι θυσίαι, αἱ τερπναὶ καὶ θεάρεστοι· οἱ παθήματα, τοῦ Χρι-  
στοῦ μιμησάμενοι· δμβροὶ οἱ νεοστάλακτοι, αἱμάτων τοῖς ρεύμασι,  
πλάνην βυθίσαντες Ἄγαρ, καὶ μαρανθεῖσαν ποτίσαντες, τὴν ἔνθεον  
πίστιν· ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν αἰτεῖσθε τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις, τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ.

**Χ**αίροις Νεομαρτύρων πληθῆς· πιστῶν ἡ δόξα, καὶ χαρὰ καὶ  
καλλώπισμα· οἱ πάντων, ἀρησιχρίστων, ὑπογραμμῶν θαυ-  
μαστοί· ὁ στρατὸς ὁ νέος τοῦ Παντάνακτος· χορὸς νεοσὺλλεκτος· τὰ  
νεόσφακτα πρόβατα, συνειλεγμένα, ἀπὸ χρόνου ἀλώσεως· οἱ τῆς  
πίστεως, πρόμαχοί τε καὶ φύλακες· πρέσβεις οἱ ἀκαταλόχυντοι· οἱ  
χρόνους μὲν ἔσχατοι, καὶ παλαιοὶ ταῖς βασιάνοις· ὑπομονῆς στήλαι  
ἐμφυχοὶ. Χριστὸν δυσωπεῖτε, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι τὸ μέγα  
ἔλεος.

Δόξα, ἤχος δ'.

**Σ**ήμερον ἔαρ νοητόν, ἐν χειμῶνι μέσῳ τῆς τυραννικῆς αἰχμαλω-  
σίας, τῇ οἰκουμένῃ ἐπέλαμψεν, οὐχ ὑπὸ μίᾳς χελιδόνος, ἀλλ'  
ὑπὸ δυοδύκοντα καὶ πρὸς, Νεομαρτύρων συνιστάμενον. Δεῦτε οὖν  
φιλέορτοι, καὶ φιλοθεάμονες, εἰς τὰ μαρτύρια αὐτῶν, ὡς εἰς λειμῶνας  
πολυειδαῖς εἰσελθόντες, τὰ ψυχικὰ ἡμῶν αἰσθητήρια ἐσιτάσωμεν·  
καὶ ἴδωμεν ἐκεῖ παντοδαπὰ εἶδη ἀνθέων, ἄρτι τῶν καλύκων προκύ-  
φαντα· ποικίλα τῇ ὄψει, εὖσσμα τῇ ἀσφρήσει· ἀμάραντα τῷ χρόνῳ,  
καὶ πάντα βεβαμμένα τῷ ἐρυθρῷ τοῦ αἵματος χρώματι· καὶ πρὸς  
Χριστὸν βοήσωμεν. Κύριε, ὁ νεωστὶ ταῦτα φυτεύσας, ταῖς πρεσβείαις

αυτῶν, τοῦ αἰωνίου ἔαρος τῆς βασιλείας σου ἀξίωσον ἡμᾶς ὡς φι-  
λάνθρωπος.

Καὶ νῦν. Ἐκ παντοίων κινδύνων.

Ἀπολυτίκιον, ἤχος γ'. Θεΐας πίστεως.

**Ν**έοι Μάρτυρες, παλαιὰν πλάνην, καταστρέψαντες, ὕψωσαν πί-  
στιν, τῶν Ὁρθοδόξων, καὶ στερρῶς ἠγωνισθῆσαν· τὴν γὰρ ἀνό-  
μων θρησκείαν ἐλέγξαντες, ἐν παρρησίᾳ Χριστὸν ἀνεκήρυξαν, Θεὸν  
τέλειον. Καὶ νῦν ἀπαύστως πρεσβεύουσι, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα  
ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Καὶ Ἀπόλυσις.

### ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὴν α' στιχ. Κάθισμα ἤχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Ω**ς ἥλιοι λαμπροί, ἐν νυκτὶ τῆς δουλείας· ὡς ἄγκυραι στερραὶ, ἐν  
καιρῷ τρικυμίας, ἐδείχθητε τοῖς πέρασιν, ἱεροὶ Νεομάρτυρες,  
ὕπανάπτοντες, πιστοὺς πρὸς θεῖαν ἀγάπην· καὶ στηρίζοντες, σαλευο-  
μένας καρδίας, πρὸς πίστιν τὴν ἔνθεον.

Δόξα. Ὅμοιον.

**Α**θλήσαντες στερρῶς ὑπὲρ πίστεως θεΐας ἐσχάτοις ἐν καιροῖς,  
Νεομάρτυρες πάντας πρὸς δόξαν τε καὶ αἴνεσιν, τοῦ Θεοῦ διε-  
γείρετε, τοῦ νευρώσαντος, τὴν ἀσθενῆ ὑμῶν φύσιν, καὶ δοξάσαντος,  
ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ἐν πόλει, ποικίλοις χαρίσμασιν. Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Ο** μέγας ἐν ὀμίχρῳ, κόσμος τοῦ κοσμοπλάστου, σὺ πέλεις Μα-  
ριάμ, κορωνίς χρησμῶν θεῶν· βυθὸς δ' ἀνερμήνευτος, ἀκνω-  
τοῦ κενώσεως· ἐξεικόνισμα, τῆς ἀρχικῆς εὐπρεπειᾶς, θεοσφράγιστος,  
βίβλος τῶν θεῶν κριμάτων, πηγὴ ἡμιτόβρυτος.

Μετὰ τὴν β' στιχ. Κάθ. ἤχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

**Κ**ατεπλάγησαν ὑμῶν, τὴν ἀριστείαν ἀθληταί· τῶν Ἀγγέλων οἱ  
χοροί, καὶ Ὁρθοδόξων ἡ πληθὺς· πῶς μετὰ σώματος πάσχον-  
τες φθειρομένοι, ἀσάρκους δυσμενεῖς ἐνίκησατε. Καὶ Ἄγαρ ἀπογό-  
νους ἠσχύνατε· καὶ εὐχαρίστως κράζουσι τὸν αἶνον. Δόξα σοι, Κύ-  
ριε, δόξα σοι, τῷ ἐν ὑστέροις, χρόνοις γενέσθαι, εὐδοκήσαντι Μάρτυρας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Α**πειρόγαμε Ἀγνή, πῶς συλλαμβάνεις ἐν γαστρὶ, τῶν ἀπάντων  
τὴν πνοήν, περιλαμβάνοντα χερσὶ; φράσον ἡμῖν τὸν λόγον τοῦ  
Μυστηρίου σου· πανάληθες ἔστι τοῦτο, ὃ ἀνθρώπε· καὶ παῖσαι ἐρευ-  
νῶν τὸ ἀκατάληπτον, ὕψος καὶ βάθος, μήκος καὶ πλάτος, τῆς ἀπει-  
ράνδρου λοχείας μου· νικᾷ γὰρ ταῦτα, ἔννοιαν πάσαν, Ἀγγέλων  
καὶ τῶν ἀνθρώπων.

Μετὰ τὸν πολυέλαιον. Κάθ. ἤχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

**Τ**οὺς Νεομάρτυρας, πάντες τιμήσωμεν, τοὺς καταργήσαντας πλά-  
νην τὴν βάρβαρον, καὶ τὴν ὀρθόδοξον Χριστοῦ, πίστιν ἀνακη-

ρύξαντας, πρὸς αὐτοὺς κραυγάζοντες· ἀπὸ πάσης κακώσεως, ἡμᾶς ἐκλυτρώσαθε, τοὺς ἐκ πόθου γεραίροντας, ἡμῶν τὴν πανσεβάσμιον μνήμην, ἐν ἱεραῖς ὑμολογίαις. Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Κ**ατατιτρώσκει με, βέλος γλυκύτατον, τῆς ἀγαπήσεως, τῆς σῆς πανύμνητε· καὶ ἀναγκάζει με πυκνῶς, βοᾶν σοι, εὐλογημένη· χαίροις ἡλιόμορφε, βασιλείως παλάτιον· χαίρε στυλε πύρινε, καὶ νεφέλη δλόφωτε. Χαίρε τοῦ οὐρανοῦ καὶ γῆς θαῦμα. Χαίρε ἀπάντων ὑπερτέρα.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ ἀ΄ Ἀντίφωνον, τοῦ δ΄ ἤχου. Προκείμενον. Θαυμαστός ὁ Θεὸς ἐν τοῖς Ἀγίοις· στιχ. τοῖς Ἀγίοις ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ. Τό, Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον Μαρτυρικόν, εἰς τὸ κατὰ Λουκᾶν. Ὁ Ν΄. Δόξα. Ταῖς Νεομαρτύρων πρεσβείαις.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἐλεῆμον, Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ Ἰδιόμελον, ἤχος β΄.

**Τ**ῷ πρωτομάρτυρι Χριστῷ τῷ Θεῷ, οὖν τοῖς παλαιοῖς Μάρτυσιν ἀμέσως ἐν οὐρανοῖς παριστάμενοι, πολυάθλοι Νεομάρτυρες, στολῆ λευκῇ τῆς μακαρίας δόξης κατακοσμεῖσθε, ἐν μὲν τῇ δεξιᾷ χειρὶ τὸν Σταυρόν, ἐν δὲ τῇ ἀριστερᾷ ὄρηκα κατέχοντες φοίνικες, σύμβολον νίκης, ἣν κατὰ τῶν τυραννοῦντων ἐστήσατε· καὶ ἐπὶ κεφαλῆς, στέφανον φοροῦντες βασιλικόν, καὶ ἀμάραντον· θεοὶ οὖν Θεῷ, καὶ βασιλεῖς Βασιλεῖ, τῷ κατὰ φύσιν οἱ κατὰ χάριν, ἐνούμενοί τε καὶ εἰς αἰῶνας συμβασιλεύοντες, πρεσβεύσατε ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐκ πόθου τελοῦντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα.

Κανὼν εἰς τῆς Θεοτόκου, οἶον βούλει εἰς ε΄.

Καὶ τῶν Νεομαρτύρων εἰς ἦ.

ᾠδὴ ἀ΄. ἤχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραῶ.

**Τ**ριὰς μονὰς τε, καὶ μονὰς Τρισήλιε, τὸν σκοτισθέντα μου νοῦν, φώτισσον ἐν γνώσει, καὶ τὴν γλῶτταν τράνωσον, τὴν ρυπαρὰν καὶ ἄμουσον· ὅπως μέλψω ἀξίως κατὰ στοιχεῖον καὶ ὄνομα, τοὺς σοὺς ἱεροὺς Νεομάρτυρας.

**Α**ἰνῶ αἰσίως, Ἀγγελῆν τὸν ἐνδοξον, καὶ μουσικόλαλον, τὸν ἐξ Ἀταλείας, μέλπω Ἀθανάσιον, τὸν θύτην Παντοκράτορος, καὶ ὁμόπατριν τούτῳ, ἄλλον τιμῷ Ἀθανάσιον, οὖν Ἀναστασίῳ τῷ Βούλγαρει.

**Τ**ὸ Νικαέων εὐκλεὲς καλλῶπισμα, ὁ Ἀθανάσιος, καὶ Θεσσαλονίκης, οἱ βλαστοὶ Ἀλέξανδρος· καὶ θεῖος Ἀθανάσιος, καὶ Ναυπλίου τὸ κλέος, ὁ ἐνδοξος Ἀναστάσιος, καὶ ὁ Ἀχμεδ Κάλφας τιμάσθωσαν.

Θεοτοκίον.

**Σ**ὺ πρωτουργός, πασῶν χαρίτων πλήρωμα, ἐκ τῆς Τριάδος Ἁγνῆ, δεχομένη τούτο, πᾶσι νέμεις ἄχραντε, δι' ὅσου ἡ πανευφημος.



Ἀκυλίνα τῷ πόθῳ, καὶ Ἀργυρῆ ἡ πανθαύμαστος, ἤθλησαν στερρῶς μέχρις αἵματος. ᾠδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

**Α**ναστάσιος θεῖος, ὁ ἱερεὺς ἄδειται, καὶ τῶν Ἀθηναίων, τὸ εὖχος. Στερρὸς Ἀντώνιος, καὶ Ἀναστάσιος, ὁ ἐξ Ἀγκύρας κινᾶται, καὶ Βαλλᾶς Αὐξέντας τὸ θεῖον βλάστημα.

**Γ**αβριὴλ Βυζαντίου, τὸν εὐκλετῆ πρόεδρον, σὺν τῷ Γαβριὴλ τῷ Σερβίᾳ, Γαβριὴλ ἕτερον, ὁσιομάρτυρα, σὺν Γεωργίῳ γεραίρῳ, μεθ' ὧν καὶ Γεώργιον Φιλαδελφείας βλαστόν.

**Κ**αὶ Γεώργιον ἄλλον, ἀνευφημῶ Κύπριον, καὶ τὸν ἐν σοφίᾳ γεραίρῳ θεῖον Γεώργιον, καὶ τὸν ἀθλήσαντα, ἐν Μαγνησίᾳ νομίμως, ἀνευμῶ Γεώργιον τὸν ἀξιόγαστον. Θεοτοκίον.

**Ν**ύμφη ὄφθης ὄρατα, Θεοῦ Πατρὸς ἀχραντῆ· τοῦ Υἱοῦ δὲ Μήτηρ θυγάτηρ δὲ Πνεύματος· καθοικητήριον, τῆς ἀρχαφῶτου Τριάδος· ὁλης τῆς θεότητος ἔμφυχον τέμενος.

Κάθισμα, ἤχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

**Τ**ῶν λειψάνων αἱ θεταὶ ἡμῶν σοροί, ἰατρεῖα ὑπάρχουσα θαυμαστά· ἁπέδειξίς ἔμφυχος, τῆς ὀρθῆς ἡμῶν πίστεως· καὶ θησαυροὶ παντοίων, θαυμάτων κοσμοπλουτοὶ· κροκοβαφῆ καὶ ἄσηατα, ποξία τοῦ πνεύματος· τῶν ἐπουρανίων, ἀρωμάτων φιάλαι, νικῶσαι κιννάμωμον, μύρον νάρδον καὶ κάλαμον, καὶ τῆς γῆς τὰ ἀρώματα· πρεσβεύσατε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, ἡμῖν τοῖς πόθῳ τιμῶσιν, ὑμᾶς Νεομάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

**Μ**υριώνυμον ἄρμα τὸ τοῦ Δαβίδ· πορφυροστρωτος κλένη τοῦ Σολομῶν· τόμος Θεοχάρακτος, Ἡσαίου καὶ ἔμφυχος· σκηνὴ τοῦ Μωυσέως· καὶ τεύχος ἀδάμαντος, σὺ τοῦ Ἀμῶς ὑπάρχεις. Δυχνία χρυσήλατος, ἡ τοῦ Ζαχαρίου Δανιὴλ τε τὸ ἕρος, πυξίον κροκόλευκον. Ἀββακοῦμ καὶ τὸ ἔξοχον· προφητῶν πάντων λάλημα· πρέσβευε τῷ σφ Υἱῷ καὶ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς σεβόμενοις ἐν πίστει τὸν ἄσπορον τόκον σου.

ᾠδὴ δ'. Σὺ μου ἰσχύς.

**Δ**αμασκηνός, ὁ ἱερεὺς χαίρων ἤθλησε· καὶ ὡς ῥόδον, νέον ὁ Δημήτριος, Φιλαδελφῶν ἡ καλλονή, ἔφυ καὶ σὺν τούτῳ ὁ τορναράτος Δημήτριος· καὶ Δῆμος ὁ ἐν Σιμόρνη, εὐκλεῶς μαρτυρήσας· καὶ πολλὰ ἔκτελέσας θαυμάσια.

**Δ**αμασκηνός, Δαμιανὸς τε οἱ ὄσιοι, σὺν τῷ θεῷ, στέφους ἡξιώθησαν Διονυσίῳ ἀθλητικῷ, καὶ ὁ ἐκ τῆς Δέσβου, Δούκας ἀθλήσας δεδόξασται, σὺν τῷ ἐν Βυζαντίῳ ἀθλητῇ Δημητρίῳ, τὰ βραβεῖα τῆς νίκης δεξάμενοι.

**Υ**μνοίς ἁμῶ, Κορίνθου τὸν ἀρχιεπίσκοπον, Ζαχαρίαν, καὶ Ζώρζην τὸν Ἰβηρα, τὸν ἐν τῇ Λέσβῳ καὶ σὺν αὐτῷ, ἄλλον Ζαχαρίαν, τὸν ἐκ τῆς Ἀρτίας ἀνθήσαντα, Ἠλίαν τε σὺν τούτοις, τὸν Ἀρδοῦνην γεραίρω, τοὺς κλεινοὺς τοῦ Χριστοῦ Νεομάρτυρας.

**Κ**έδρος στερρά, ταῖς ἀντιπνοίαις ἀκλόνητος, τῶν βασάνων ὁ νέος Θεόδωρος, τῆς Βυζαντίδος σεπτὸς βλαστὸς, ὄφθη καὶ σὺν τούτῳ, ἄλλος Θεόδωρος Λέσβιος, καὶ Θεοφάνης ἄμα, μοναζόντων τὸ κλέος, καὶ Θεόφιλος Χίου ὁ ἔφορος. Θεοτοκίον.

**Ν**έος Ἀδάμ, ἀντὶ τοῦ πάλαι γεγέννηται, ὁ Υἱὸς σου, σὺ δὲ Μήτηρ ἄχραντε, ἀντὶ τῆς Εὔδας· ὁ δὲ Σταυρὸς, ἀντὶ γνωστοῦ ξύλου, ὁ Γαβριὴλ ἀντὶ ὄψεως· ἀντὶ Ἐδὲμ ὁ πόλος· ἡ χαρὰ ἀντὶ λύπης, ὁ καλῶν θημωνία ἀντίστροφος! ᾠδὴ, ε΄. Ἰνα τί με ἀπόσω.

**Γ**λώσσα πᾶσα γεραίρει, τὸν δοιομάρτυρα θεῖον Ἰάκωβον καὶ τὸν τούτου μύστην, καὶ διάκονον ἄλλον Ἰάκωβον, καὶ τὸν Ἰορδάνην Τραπεζουντίων μέγα εὖχος, τοὺς Χριστὸν ἐν τοῖς ἄθλοις δοξάσαντας.

**Τ**ίς αἰνεῖν οὐκ ὀφείλει, τῶν Ἰωαννίνων τὸ κάλλιστον βλάστημα, Θεῖον Ἰωάννην; καὶ κλεινὸν Σοσταβίας ἀγλάτομα ἄλλον Ἰωάννην, καὶ μετὰ τούτων καὶ σὺν τούτοις, Κουλικῶν Ἰωάννην τὸν ἐνδοξον.

**Β**υζαντίδος τὸ κλέος, τέκτων Ἰωάννης ὑμνεῖσθω ἐν ἄσμασι· καὶ ὁ θάσου γόνος, Ἰωάννης ἀκέστης αἰνεῖσθω μοι, καὶ ὁ τῆς Δακίας, σεπτὸς βλαστὸς ἀνευφημαῖσθω, Ἰωάννης οἱ τρεῖς χαριτώνυμοι. Θεοτοκίον.

**Κ**έντρον ὄφθης χαρίτων, σφαῖρά τε πολυάστρος θεοχαρίτω· τῶν ζυγῶν κύκλος, δι' οὗ μέσου διέβη ὁ Ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, καὶ τῆς φρικτῆς οικονομίας, τὴν περίοδον πᾶσαν ἐπλήρωσεν. ᾠδὴ, ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

**Ο**ὐκ ἀκλήρος Ἰωάννης ἄξιός, ἀληθῶς ὄφθης ὑπάρχει μυρίας· καὶ ὁ στερρὸς, Ἰωάννης ὁ μείραξ, ἄλλος δειχθεὶς Μακκαβαῖος ἐν χάριτι· λαλεῖται δὲ καὶ σὺν αὐτοῖς Ἰωάννης Βουλγάρων τὸ καύχημα.

**Ο**ἶδοις Ἰωάσαφ ἠθλοῦς, καὶ ἠρίστευσε νομίμως σὺν τούτῳ, ὁ Ἰωσήφ, ἐκ Συρίας ὑπάρχων· καὶ ὁ τῆς χάριτος κήρυξ ὁ ἐνθεός, ὁ ἐνδοξὸς φημί Κοσμάς, ὁ διπλῶ καλλυνόμενος στέμματι.

**Α**γάλαμι παρθενίας ἔπαινος, ἅπας πρέπει τῇ παρθένῳ Κυράνῳ· Κυπριανῷ, τῷ δαίῳ καὶ πάνυ, τὸν μαρτυρίου ἀνύσαντι διαυλον· καὶ Ρώσῳ δὲ τῷ ἱερῷ, Κωνσταντίνῳ πᾶς αἶνος ἐπάξιός. Θεοτοκίον.

**Θ**εόγλυπτος ἀνδριάς Πανάχραντε, καὶ εἰκὼν ἀρχετυπίας τῆς θείας· καὶ θησαυρὸς, ἀνεξάντλητος θεῖων, ἀπυγασμάτων ὑπάρχεις Θεόνυμφε· σκοπὸς ὁ ἐπινοηθεὶς, πρὸ αἰώνων τῷ Κτίστῃ τῆς κτίσεως.

Κοντάκιον, Ἦχος, ἀ. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

**Α**γάλλου μυστικῶς, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ὀρώσα σοὺς υἱούς, Νεομάρτυρας κύκλω, τραπέζης σου καὶ βήματος, ἱσταμένους ἐν κόνοις, ὡς νεόφυτα, τῶν ἑλαιῶν καὶ τῷ Κτίστῃ, ἀνακραύγαζε· σὺ τῶν Μαρτύρων ὑπάρχεις, Χριστέ τὸ στερέωμα. Ὁ Οἶκος.

**Α**ξίει μὲν, καὶ ἐν πᾶσιν ὀφείλομεν, ἀδελφοί, ἐξυμνεῖν καὶ θαυμάζειν τῆς περὶ ἡμᾶς τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ προνοίας τὰ ἀνεξιχνίαστα κρίματα, οὐχ ἦττον δέ, καὶ ἐπὶ τῇ πολυχρονίῳ ταύτῃ τοῦ ἡμετέρου γένους τυραννικῇ αἰχμαλωσίᾳ, αὕτη καὶ γάρ, πλείστον τε ἄλλων κατὰ ψυχὴν ἀγαθῶν ἡμῖν τοῖς τυραννουμένοις παραίτιος γέγονε, καὶ ἐξαιρέτως, δι' αὐτῆς καὶ ἐξ αὐτῆς ὁ εὐκλεῆς οὗτος, καὶ Χριστῷ πεφιλημένος, καὶ τῆς οὐρανόθεν ἀποθήκης ἄξιός καρπὸς ἀνεβλάστησεν, οἱ Νεοφανεῖς, λέγω μάρτυρες· οἱ νῦν εἰς εὐφημίαν προκειμένοι· οὗτοι γάρ, οἱ καρτερόψυχοι, τῇ τοῦ Χριστοῦ δυνάμει θωρακισθέντες, πάντα τὰ τοῦ βίου τερπνά, ὡς σκύβαλα ἐλογίσαντο· καὶ σαρκὸς μηδὲν φεισάμενοι, εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀθλήσεως ἀπεδύσαντο, τὴν μὲν τῶν Ἀγαρηνῶν ἀσέβειαν θριαμβεύσαντες, τὴν δὲ τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ἐν παρρησίᾳ ἀνακηρύξαντες· ὑπὲρ ἧς, καὶ πολυεῖδει βασάνοις ἀνδρείως, μέχρι τέλους ἐνεκαρτέρησαν, καὶ τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀνεδήσαντο στέφανον, πρὸς τὸν Στεφανίτην ἀναβοῶντες· σὺ τῶν μαρτύρων, Χριστέ, τὸ στερέωμα.

Μνήμη πάντων τῶν Ἁγίων Νεοφανῶν τοῦ Χριστοῦ Μαρτύρων τῶν μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μαρτυρησάντων. Νέοι ἀθληταί, ὤλεσαν τὴν γραβὴν Ἀγαρ. «Καὶ νῦν σύνεισι τοῖς ἀθληταῖς τοῖς πάλοι.» Βῆ δὲ Πόλον πληθύς, νεάθλων Ἄστου θεοῖο.

Ἐδὴ, ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

**Ε**ν φθαῖς τε καὶ ὕμνοις, τὸν δοιομάρτυρα αἰνῶ Μακάριον· Μακάριόν τε Κίον, καὶ Μάρκον τὸν ἐκ Κρήτης, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Μύρωνα, τῆς αὐτῆς νήσου λαμπρὸν ἀναφανέντα κλέος.

**Μ**ανουὴλ τῷ ἐκ Κρήτης σὺν τῷ Μιχαήλ Ἀθηνῶν τῷ βλαστήματι, καὶ Μιχαήλ δὲ πάλιν, τῷ ἐκ Γρανίτζας ὄντι, ἀναπέμφωμεν αἰνεῖν, ὡς τὴν Τριάδα λαμπρῶς τεθεολογηκότι.

**Μ**ιχαήλ ἐκ Βρυούλων, ὁ λευκόχρους κύκνος αἰσίως γεραίρεται, Νισύριος Νικήτας, Νικόδημος δὲ πάλιν, ὁ ἐν Μάρτυσιν ὄσιος, ὁ τῇ μονῇ ἐνασκήν τῇ ἐν τοῖς Μετεώροις. Θεοτοκίον.

**Ο**ὕλη καλὴ ὑπάρχεις, ἅλη γλυκασμὸς καὶ ἡδύτης ἀκόρσοτος, Μαρία Θεοτόκε· δι' ἧς τῆς θεωρίας τοῦ σοῦ κάλλους ἀξίωσον, ἐπεντροφᾶν με αἰεὶ τὸν ὀν οἰκτρὸν οἰκέτην. Ἐδὴ, η'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

**Τ**ίς οὐ προσοίσει ἔπαινον, Νικοδήμῳ τῷ Μάρτυρι, καὶ ἀνδρὶ ὄσιῳ, Τηροὶ ῥάβδον φέροντι, καὶ θείῳ βλαστήματι, Καππαδοκίας αὐ-



θες τε, τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, διηθληκότῳ ἐν Σμύρνῃ, γενναίῳ Νικολάῳ; Νικολάῳ τε ἄλλῳ, τῷ ἔλκοντι τὸ γένος ἐκ κώμης τοῦ Μετζόβου.

**Κ**αρπεννησίου βλάστημα, εὐφημείσθω Νικόλαος, ὁ ἐν Βυζαντίῳ διαθλήσας ἄριστα, μεθ' οὗ καὶ Νικόλαος, τὸ Βυζαντίδος γέννημα· θείαις ἐν ᾧδαις, μεγαλυνέσθω δικαίως· Νικόλαος δὲ αὐθις τὸ μέγα Χίου κλέος, ὡς ἐξ αὐτῆς βλαστήσας, καὶ ἐν αὐτῇ ἀθλήσας.

**Τ**ὸν Κωνσταντινουπόλεως, μεγαλύνω Παρθένιον, τὸν τῆς Μυτιλήνης, κλάδον ὀραιότατον· μεθ' οὗ ἀπελευθέρων, Παῦλον τὸν Ρώσσον ἄσμοισιν ἱεροῖς τιμῶ· καὶ τὸν Παχώμιον ἄμα, τὸν ὄσιον γεραίρω· σὺν αὐτῷ δὲ τὸν θεῖον ὕμνῳ Παναγιώτην τὸν ἐκ τῆς Καισαρείας.  
Θεοτοκίον.

**Φ**ῶς ἡ τὸ πρῶτον τέχασα, τὸ Ἀγγέλους τὰ δευτέρα φῶτα ὑποστήξαν, καὶ φῶς τὸ πρωτόγονον· δημιουργήσαν αὐθις τε, φωστήρας δύο παραγαγόν· ἐπὶ πᾶσι δὲ ψυχὴν ὡς φῶς οὐσιώσαν, καὶ φῶτα ὑποδείξαν, προστάγματα οἰκεία, φώτισον τοῦ νοῦς μου τὸν ζῶφον, Θεοτόκε. Ὁδὴ, θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

**Λ**αμπρύνει Νεομάρτυρας ὡς ἀστήρ, φαεινός ὁ ἐκ Κύπρου Πολύδωρος, καὶ Ρωμανός, ὁ ὄσιος μάρτυς κατακοσμεῖ, χορὸν τὸν νεοσύλλεκτον, ἀθλητῶν Κυρίου καὶ Ρωμανός, ὁ ἱερεὺς καὶ Μάρτυς, διπλοῦν λαμβάνει στέφος, παρὰ Θεοῦ τοῦ παντοκράτορος.

**Σ**υγχαίρει Νεομάρτυσι τοῦ Χριστοῦ, ὁ στερρότατος Σιάββας, Νιγδέλιος καὶ Σιραφαίμ, ὁ τοῦ Φαναρίου ἀρχιερεὺς, αὐτοῖς δὲ συναγάλλεται καὶ ὁ Τραπεζοῦντιος Συμεὼν μεθ' ὧν ἀεὶ χορεύει, Σιταμάτιος ὁ θεῖος, ὁ ἐκ τοῦ Βόλου καταγόμενος.

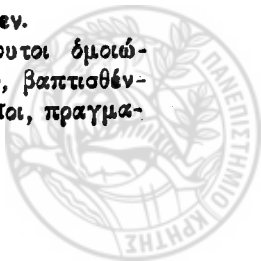
**Μ**αρτύρων νέων ἠῤῥῆξαν ἀριθμόν, Τριαντάφυλλος ναύτης καὶ εὐχρηστος, Χριστῷ δειχθείς, Χρῆστος παραδείσου ὁ κηπουρός, τὸ Ἀλβανίας καύχημα· καὶ Χριστοῦ ὁ δοῦλος ὡς ἀληθῶς, Χριστόδουλος ὁ νέος, Χρυσὴ τε ἡ παρθένος τὸ Βουλγαρίας ἐγκαλλώπισμα.

**Χ**ορεία νεοσύλλεκτε ἀθλητῶν· οὐρανια σειρὰ χρυσοσύνθετε πολυειδής, στέφανε ἀνόπλεκτε ἱερέ, τὸν ὕμνον τοῦτον δέξασθε, καὶ συναγαγόντες ἀδελφικῶς, τοὺς ἀνωνόμους ἄλλους, πάντες Χριστῷ προσβίβαν, ὑπὲρ ἡμῶν ἀεὶ προσφέρετε.  
Θεοτοκίον.

**Π**αράλαβε Παρθένε τοῦ σοῦ Ἰησοῦ, ἱεροῦς Νεομάρτυρας ἅπαντας· τοὺς ἐνταυθοὶ περιεχομένους ὀνομασί, καὶ εἰ τινες ἐνώνυμοι, ἄλλοι καὶ ἀνώνυμοι ἀλλαχοῦ· καὶ πρέσβευε σὺν τούτοις ὄπως πυρὸς ρυσθέντας, τῆς θείας δόξης ἐπιτύχωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

**Λ**αβόντες θεῖον βάπτισμα, τὸ δι' ὕδατος πρῶτην, σύμφυτοι ὁμοιώματι, τοῦ θανάτου Κυρίου· γεγόνατε νῦν δὲ πάλιν, βαπτισθέντες ἀνδρείως, τὸ δι' αἵματος βάπτισμα, Νεομάρτυρες θεοὶ, πραγμα-



πικρῶς, τούτου ὁμοιώθητε τῷ θανάτῳ δι' ὃ καὶ ἠξιώθητε, δόξης τῆς ἀθανάτου. Ἔτερον. Γυναῖκες ἀκοσιόσητε.

**Χ**ορεῖαν νεοσύλλεκτον, γυναικότατον σύνταγμα, Νεομαρτύρων Κυρίου, ἀνευφημήσωμεν ὕμνοις, Φιλομαρτύρων σύστημα, πρὸς αὐτοὺς ἀνακράζοντες, ἀπὸ παντοίας ρύσασθε, ἡμᾶς ἀνάγκης καὶ βλάβης, τοῦ βροτοκτόνου Βελλiar. Θεοτοκίον.

**Μ**αρία ὁ χρυσόπλοκος, τῆς Θεότητος θάλαμος, εὐγένεια βροτῶν γένους· ἡ κοσμήσασα κόσμου, τὴν ἀκοσίαν κόσμησον, τῆς ψυχῆς μου τὸ ἀκασμον, τῆς ἐκ πόθου καὶ πίστεως, κοσμοῦσης σε ἐν εὐκόσμοις, ὕμνολογίαις, Παρθένε.

Εἰς τοὺς αἰῶνας, ἰστώμεν στίχ. δ'. ἤχος β'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε Δεῦτε τοῦ Χριστοῦ ὁ μελισσών. Δεῦτε Φιλομάρτυρες πάντες, νῦν Δεορτάσωμεν, τὴν κοινὴν πανήγυριν Νεομαρτύρων Χριστοῦ· οὗτοι γὰρ ἀνεδείχθησαν, ὑστέροις ἐν χρόνοις, δόξα καὶ στερέωμα τῆς ἡμῶν πίστεως· γένους ἡμετέρου προστάται· πάντων ἀσθενῶν ἰατήρες, καὶ τῶν θλιβομένων παρακλήτορες.

Δεῦτε τῶν Ἀγγέλων στρατιαί. Δεῦτε Ἀσωμάτων χορεῖαι, συναορτάσατε, καὶ τοὺς Νεομάρτυρας νῦν συμπροπέμψατε, ἀπὸ γῆς εἰς οὐράνια· καὶ γὰρ οὗτοι πάντες, σῶμα θνητὸν φέροντες ὡς περ Ἀσώματοι, ἠθλήσαν καὶ ἔδειξαν ἔργον, μόνοις τοῖς ὀνόμασιν ὅτι, Ἀγγελοι καὶ Μάρτυρες δίστανται.

Δεῦτε τῶν Μαρτύρων ἡ πληθὺς, δεῦτε προχυθέντες ἐκ Πόλου, νῦν κατασπάσασθε, ἄλλος ἄλλον Μάρτυρα καὶ πάντας ἕκαστον, συνανύμους συνώνυμοι, παλαιοὶ τοὺς νέους, τοὺς ὁμοίους ὁμοιοὶ καὶ παραλάβετε, τοὺτους εἰς Μονὰς ὕμῶν θείας, ἵνα συναυφραίνησθε ἅμα, ἐν ἀρρήτῳ δόξῃ καὶ λαμπρότητι.

Δέχου ὦ Τριάς προσκυνητῆ· δέχου ὦ Θεάνθρωπε Δόγε, τοὺς Νεομάρτυρας, τοὺτους οὖς προσάγει σοὶ γένος αἰχμάλωτον, ὡς περ θύματα τέλεια· ὡς εὖσσμα ρόδα, ἀρωματοσύνθετα, ὡς θυμιάμματα, μύρα πολυτίμητα ὡς περ· καὶ ἐλευθερίαν ἀντίδος, καὶ πταισμάτων πάντων τὴν συγχώρησιν. Δόξα, ἤχος πλ. α'.

**Ω** νέα παρεμβολὴ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἣν ὁ Ἰακώβ προηνέξατο· ὦ νεοσύλλεκτος χορεῖα καὶ τρίπλοκος, ἐξ Ἱερομαρτύρων, Ὀσιομαρτύρων, καὶ Μαρτύρων συγκροτουμένη· τίς ὕμῶν τοὺς ἀθλητικοὺς ἀγῶνας κατ' ἀξίαν ἐγκωμιάσει; ὁμοίως γὰρ ἄλλος κατ' ἄλλον χρόνον, καὶ ἐξ ἄλλου τόπου ὀρμώμενοι, πάντες κατὰ μίαν τῆς Ἀγαρηνῶν ἀσεβείας ἠνδραγαθήσατε, καὶ ὑπὲρ μᾶς θεοσεβείας πολυειδῆ ὑπέστητε κολαστήρια· ἠδονὴ καὶ θαῦμα τοῖς ὁμοφύλοις, λύπη καὶ κατάπληξις τοῖς ἄλλοφύλοις γινόμενοι· ὄντως τοῖς αἵμασιν ὕμῶν, τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ ἐκμήσατε· καὶ τοῖς πάθεσιν ὕμῶν, τὸ πάθος

αὐτοῦ ἐσεμνύνατε· δι' ὃ, ὑπὲρ χιόνα ἐλάμφατε, ὑπὲρ γάλα ἐτυρώθητε, καὶ ὑπὲρ λίθον σάπφειρον τὸ σύνταγμα ὑμῶν. Καὶ νῦν ἐν ὄρανοις ἠνωμένοι ἀλλήλοις ὑπάρχοντες, πρεσβεύετε ἀπαύστως ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Μακαρίζομέν σ. Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ Τυπικά. Καὶ εἰς τοὺς Μακαρισμοὺς τὴν γ' καὶ ε' φῆσιν τοῦ Κανόνος. Μετὰ τὸ τρισάγιον τὸν Ἀπόστολον, τὸ Εὐαγγέλιον τῶν Ἁγίων Πάντων, ἢ τῶν Ἀγίων Τεσσαράκοντα Μαρτύρων. Κοινωνικόν, εἰς Μνημόσυνον αἰώνιον.

## ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΔΙΗΓΗΣΙΣ

Περὶ πάντων τῶν Νεομαρτύρων Ἁγίων, ὅσοι δπλονότι μετὰ τὴν ἄλωσιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπὲρ Χριστοῦ γενναίως ἐνήθλησαν, ἐπὶ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν βδελυκτικῆς βασιλείας, κληρικοί τε καὶ λαϊκοί.

### Εὐλόγησον Δέσποτα.

Ὅτε ὁ ἐν Μοναχοῖς αἰόδιμος διδάσκαλος Νικόδημος συνετάξατο τὴν Ἀκολουθίαν πάντων τῶν Ἁγιορειτῶν ὁσίων Πατέρων, καὶ τὴν περίληψιν τῆς βιογραφίας αὐτῶν, τότε ἐπ' ἴσης ἐφιλοπόνησε καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τῶν νεοφανῶν τούτων Μαρτύρων. Ἄλλ' ἐπειδὴ (οὐκ οἶδα πως), εἰς μὲν τοὺς ὁσίους συνετάξατο καὶ Ἀνάγνωσιν μετὰ προοίμιον καὶ ἐπιλόγου, εἰς δὲ τοὺς Νεομάρτυρας τούτους, προοίμιον μόνον καὶ οὐκ ἄλλο τι. Διὰ τοῦτο, μεταγενέστεροί τινες ἐπεχείρησαν τοῦτο ποιῆσαι, ὃ καὶ ἐποίησαν, ἑλλίπες ὅμως, καὶ ἄνευ τῆς προσηκούσης διακρίσεως. Καθότι, τοὺς μὲν ἐπεκτείνονται εἰς πλάτος, τοὺς δὲ συστῆλλουσιν ἀμέτρως, καὶ ἑτέροισι ἐγκαταλείπουσι τελείως. Ἐκ ταύτης οὖν τῆς ἀνωμαλίας, παρεκινήθημεν εἰς αὐτὸ τοῦτο, ἵνα περιγράψωμεν ἀκριβῶς τὰ περὶ ἐκάστου Ἁγίου συνοπτικῶν τρόπον, ἀρχόμενοι ἀπὸ τε τοὺς πατριάρχας, ἐπισκόπους, πρεσβυτέρους, διακόνους, μοναχοὺς καὶ τοὺς λαϊκοὺς, τοὺς εὕρισκομένους ἐν τε τῷ Μαρτυρολογίῳ, Λειμωνάρῳ καὶ ἑτέροις βιβλίοις καὶ φυλλαδίοις ἐντύποις καὶ χειρογράφοις ἅπασιν.

1) Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ Πατριάρχας καὶ Ἱεράρχας ἀρχόμεθα κατὰ τάξιν, εἶτα ἐρχόμεθα εἰς λαϊκοὺς, διὰ τοῦτο προτιμητέος ἔστω ὁ ἱερομάρτυς Γρηγόριος ὁ Ε' ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ρώμης καὶ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἐν ἀγχόνῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸν Ἱερὸν ἡμῶν ἀγῶνα τοῦ 1821 Ἀπριλίου 10.

Οὗτος ἐμαρτύρησεν ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Ἀσιάτου σουλτάνου Μαχμούτη. Ἐγεννήθη τῇ 1747 ἐν Δημιτσάνῃ, καὶ βαπτισθεὶς ὠνομάσθη Γεώρ-

γιος, μαθητευθείς δὲ ἐν τῇ πατρίδι τὰ ἐγκύκλια παρὰ τοῖς συμπατριώταις αὐτοῦ διδασκάλοις, εἰκοσαετῆς ἤδη ἀπεδήμησεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐμαθήταυσε δύο σχεδὸν ἔτη, ὕστερον ἀπέπλευσεν εἰς Σμύρνην, καὶ μένων μετὰ τοῦ θείου του Μελετίου ἱερομονάχου ἤκουε τὰ μαθήματα τῆς Εὐαγγελικῆς Σχολῆς· ἐντεῦθεν εἰς τὴν μονὴν τῶν Στροφάδων Ἰλθῶν, καὶ τὴν μοναχικὴν ἀσπασάμενος πολιτεῖαν μετωνομάσθη Γρηγόριος· ἐπ' ὀλίγον δὲ διατρίψας ἐν τῇ Μονῇ τῆς νήσου μετήρην εἰς Πάτριον, γυμναζόμενος εἰς τὴν Θεολογίαν καὶ Φιλοσοφίαν, ἐκεῖ δὲ προσκληθεὶς ἀπὸ τὸν μητροπολίτην Σμύρνης Προκόπιον προχειρίζεται ἀρχιδιάκονός του.

Τῷ 1797 παραιτηθέντος ἀπὸ τοῦ Οἰκουμενικοῦ θρόνου Γερασίμου Γ', ψήφῳ κοινῇ καὶ ἀποφάσει Συνοδικῇ ἐκλήθη εἰς τὴν περιωπὴν ἐκείνην ὁ Γρηγόριος, Ε' τῇ καταριθμῆσει καταλεγόμενος.

Ἐκραγείσης τῆς ἐλληνικῆς ἐπαναστάσεως ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον. Τὸ σῶμα τοῦ μακαρίου Γρηγορίου πολλὰς ὑποστὰν κακώσεις ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν, τῆς ὁποίας τὰ κύματα φιλανθρωπότερα τῶν ἀνθρωπομόρφων διωκτῶν διὰ θαύματος παρέδωκαν αὐτὸ εἰς χεῖρας φιλίας, καὶ εἰς Ῥωσσίαν ἀναχθὲν πομπῶς ἐτάφη ἐν Ὀδησσῷ.

Μετὰ πολλὰ δὲ ἔτη ἀνακομιδῆς γενομένης εὐρέθη τὸ λείψανόν του σφῶν καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1871 τὸ μετέφερον ἡ ἐλληνικὴ Κυβέρνησις εἰς Ἀθήνας εἰς τὸ ἱερὸν Ναῦδριον τοῦ ἁγίου Ἐλευθερίου, μετὰ ταῦτα δὲ εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τῆς Μητροπόλεως τῆς Εὐαγγελιστρίας εἰς τὸ ἀριστερὸν μέρος τοῦ Νάρθηκος ἐθησαυρίσθη αὐτὸ ἐντὸς μαρμαρίνης λάρνακος. Ἐξεδόθησαν προτροπῇ καὶ δαπάνῃ αὐτοῦ διάφορα κοινωφελῆ συγγράμματα. Τὰ πατριαρχικά του δ' ἔγγραφα ἐξεδόθησαν εἰς δύο τόμους. Τὸν βίον δὲ καὶ τὴν πολιτεῖαν τοῦ Ἐθνομάρτυρος τούτου ὄρα εἰς τὸν τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου 10 Σμάραγον σελ. 115.

2) Μετὰ τοῦτον εἶνε Παρθένιος. Οὗτος οὖν, ἐκ τῆς νήσου Μυτιλήνης ὢν, ἐγένετο εἰδήμων καὶ τῆς ἐξω σοφίας, σὺν τῇ κατὰ Θεὸν προκοπῇ, εἶτα καὶ Ἱεράρχης κατέστη κανονικῇ ψήφῳ, καὶ εἰς τὸν Οἰκουμενικὸν προεδιάσθη πατριαρχικὸν θρόνον, ἀλλὰ διαβληθεὶς ἀδίκως εἰς τὸν βεζύρην ἀπὸ τὸν Ταταρχάνην, ὅτι ἐστὶν ἐπίβουλος τῆς βασιλείας, καίτοι ἐξετασθεὶς καὶ ἀποδειχθεὶς ἀνεύθυνος, ἠναγκάσθη ὁμως εἶνα ἐξομῶσθαι, ὁ δὲ, μᾶλλον κηρύξας τὴν εὐσέβειαν, ὑπέστη πολλὰς βασάνους πρῶτον, εἶτα ἀπηγχονίσθη ἐν ἔτει 1657. Κατὰ δὲ τὰ τρία νυχθήμερα ἐν ὧς ἐκρέματο εἰς τὴν ἀγχόνην τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, φῶς κατερχόμενον οὐρανόθεν τὴν νύκτα, περιήστραπτεν αὐτοῦ τὴν ἱερὰν κεφαλὴν, μετὰ δὲ ταῦτα, ἐνεταφιάσαν αὐτὸ ἐντίμως εἰς τὰ Νησία τῆς πόλεως.

3) Μετὰ τοῦτον διάδοχος τοῦ θρόνου κατέστη Γαβριὴλ ὁ ἀείμνη-

στος Πατριάρχης, ὅστις προεδιάσθη ἀπὸ Γάνου καὶ Χώρας· οὗτος, ἔπειρος ὢν γραμμάτων, ἀρέθη τοῦ πατριαρχικοῦ θρόνου, καὶ λαβὼν προεδρικῶς τὴν Προῦσαν, ἐπορεύθη ἐκεῖ. Ἄλλ' ἐπειδὴ κατὰ περιστάσιν ἐβάπτισεν Ἑβραῖόν τινα μετανοήσαντα, οἱ ἐκεῖσε Ἑβραῖοι, ὡς χριστιανομάχοι, προσελθόντες εἰς τὸν βεζίρην (ἦν γὰρ τότε ἐκεῖ μετὰ τοῦ βασιλέως) κατηγόρησαν αὐτόν, λέγοντες, ὅτι ἐβάπτισεν ἓνα Τοῦρκον· ὁ δὲ θυμωθεὶς, λέγει τῷ ἀρχιερεῖ· ἐπειδὴ οὕτω ἐποίησας, πρέπει σοὶ ἢ Τοῦρκος γενέσθαι, ἢ θανατωθῆναι· πρὸς ταῦτα ὁ Πατριάρχης ἀπέδειξεν ἑαυτὸν ἀθῶον τῆς τοιαύτης συκοφαντίας, καὶ γνήσιον τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως· τότε ὁ Βεζίρης παραδοὺς αὐτὸν τοῖς βασιανισταῖς, ἔδωκε κατ' αὐτοῦ τὴν τοῦ θανάτου ἀπόφασιν, καὶ οὕτω κρεμασθεὶς, ἐτελειώθη τῷ 1659.

4) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἤθλησε καὶ ὁ συνώνυμος αὐτοῦ Γαβριὴλ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Σερβίας, ὅστις ἀπελθὼν εἰς Ρωσσίαν καὶ Βλαχίαν, καὶ ἐπανελθὼν, ἠῦρε Μάξιμόν τινα δυναστικῶς ἔχοντα τὸν θρόνον αὐτοῦ· οὗτος ὁ Μάξιμος, πορευθεὶς εἰς τὸν Βεζίρην, ὡμολόγησε κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ Βεζίρης, παραστήσας τὸν Ἀρχιερέα ἐμπροσθεν αὐτοῦ, εἰ καὶ ἐγνώρισε τὴν συκοφαντίαν, λέγει ὁμοῦς αὐτῷ· Ἐπειδὴ καὶ κατηγορήθης ὡς ἐπίβουλος τῆς βασιλείας ἡμῶν, εἰ μὲν ἀρνήθῃς τὸν Χριστὸν καὶ γένης· Τοῦρκος, φανερόν ἐστι συκοφαντία εἰσὶ τὰ κατὰ σοῦ· εἰ δὲ οὐ, θανάτου ἔση ἄξιός. Ὁ δὲ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι κηρύξας, καὶ τὴν τῶν Ἀγαρηνῶν πίστιν ἐκφαυλίσας, πρῶτον ἐβασανίσθη, εἶτα ἀπηγχονίσθη καὶ αὐτός.

5) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἀρχιεπίσκοπος Φαναρίου καὶ Νεοχωρίου ἅγιος Σεραφεῖμ· οὗτος, γεννηθεὶς ἐν τινι χωρίῳ τῆς ἐπαρχίας τῶν Ἀγρᾶφων, ἠγάπησε μὲν τὴν τῶν μοναχῶν πολιτείαν, ἐπεθύμει δὲ τοῦ ἀξιοθῆναι καὶ μαρτυρικοῦ τέλους· φανεὶς οὖν δόκιμος μοναχός, χειροτονεῖται κατὰ τάξιν πρεσβύτερος, εἶτα καὶ ἀρχιεπίσκοπος καθίσταται· καὶ ἐπειδὴ διεβλήθη ἀπὸ φθονερούς τινος ὅτι ἦν καὶ αὐτὸς ἀποστάτης μετὰ τοῦ τότε Διονυσίου Παρίσσης, παρακινεῖται ὑπὸ τοῦ ἐξουσιαστοῦ ἵνα ἐξομώσῃ, καὶ οὕτω φανήσεται ἡ ἀλήθεια. Ὁ δὲ Ἅγιος ταῦτα παρ' ἐλπίδα ἀκούσας παρέστησεν ἑαυτὸν ἀμέτοχον τῆς τοῦ Διονυσίου ἀποστασίας, καὶ τῆς τῶν Ἀγαρηνῶν ψευδοῦς πίστεως, μέτοχον δὲ καὶ γνήσιον τῆς χριστιανικῆς τελειότητος. Ἐκ τούτου λοιπὸν δέρεται, ξέεται, ἀφαιρεῖται τὴν ρίνα, σφίγγεται ὑπὸ κάτω μίᾳ πέτρας, καὶ τελευταῖον, διαπαρεῖς εἰς σούβλαν, τελειοῦται κατὰ τὸ ἔτος 1601, μέγας θαυματουργός ὑπὸ πάντων γνωριζόμενος.

6) Ταύτοτρόπως καὶ ὁ τῆς Κορίνθου ἀρχιεπίσκοπος ἅγιος Ζαχαρίας, ὅστις διαβλήθεις ἀπὸ κάποιους ἐχθρούς, ὅτι ἐπέστειλεν ἐπιστολάς πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους, ἵνα ἔλθωσι κατὰ τῶν Ἀγαρηνῶν, καὶ κυριεύσωσι

τὴν Κόρινθον, ὑπέστη βασάνων ἐπιφορὰς καὶ θάνατον· ἀρπάσαντες γὰρ αὐτὸν οἱ Ἄγαρηνοί, μετὰ δεσμῶν καὶ μαστίγων προσέφεραν τῷ Κριτῇ, βωδόντες κατ' αὐτοῦ· ὁ δὲ Κριτῆς, προέτεινεν αὐτῷ ἵνα τουρκίσῃ· ἐλέγξας οὖν αὐτὸν ὁ Ἅγιος, τοσοῦτον ὀργίλον πεποίηκεν, ὥστε οὐκ ἤρκεσθη εἰς τὰς βασάνους ἅς οἱ φονεῖς κατ' αὐτοῦ ἐποίησαν, ἀλλ' ἔτι προσέταξεν ἵνα σουβλίσωσιν αὐτὸν ζῶντα, καὶ ἐψήσωσιν εἰς ἀνθρακίαν ὡσεὶ σφάγιον· οἱ δὲ χριστιανοί, ἀργύρια ἱκανὰ δόντες τῷ Κριτῇ, μετέβαλον αὐτοῦ τὴν σκληρὰν ταύτην ἀπόφασιν· καὶ οὕτω ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας, ἐν ἔτει 1684.

7) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ ἱερομονάχων; Ἰδοὺ εὕρισκω πρῶτον τὸν ἐκ τῆς Ρωσσίας καταγόμενον Κωνσταντῖον· ὅστις σοφὸς ὢν καὶ συνετός, ὑπέπεσεν ὁμως εἰς τὸ πτώμα τῆς ἀρνήσεως διὰ τι συμβεβηκός· καὶ ἐπειδὴ μεθ' ἡμέρας τινὰς ἤλθεν εἰς ἑαυτὸν, ἐθρήνει γοερῶς, μεταμεληθεὶς ἐξ ὅλης ψυχῆς. Ἐκ τούτου παρουσιασθεὶς ὅπου ἠρνήσατο, ὡμολόγησεν αὐθὺς τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν· τὸν δὲ ἐπάρατον Μωάμεθ ἐπὶ τοσοῦτον ἐξεφαύλισεν, ὥστε μὴ ὑποφέροντες οἱ ἐξουσιασταὶ τὴν τὴν τὴν κατασχύνην, ἀπέτεμον τὴν ἀγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν ἐμπροσθεν τοῦ παλατιοῦ, τῷ 1743 ἔτει.

8) Μετὰ δὲ τούτων εὕρισκομεν εὐθὺς τὸν ἱερομόναχον Ἀναστάσιον, τὸν ἀπὸ Ἰωάννινα. Οὗτος ὁ μακάριος ἀκούσας τὸ μαρτύριον τοῦ προρηθέντος, ἤλθε καὶ αὐτὸς εἰς τοιαύτην ἐπιθυμίαν· καὶ ἐπειδὴ κατὰ περιστάσιν ἤρην ἐν ὁδῷ κάποιον ἱερομόναχον ἀρνησάμενον διδάσκοντα τοὺς ἐκεῖ Ἄγαρηνοὺς, ὠνόμασεν αὐτὸν τυφλόν, καὶ μωρόν, ὡς καὶ τοὺς ἀκροατάς· οἱ δὲ, μὴ ὑποφέροντες τὴν κατασχύνην, παρέστησαν αὐτὸν εἰς τὸν Βεζύρην, ὅστις τὰ αὐτὰ καὶ πρὸς αὐτὸν εἰπὼν, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος· καὶ Φῶς ἅγιον ἐφαίνετο ἄνωθεν τοῦ ἀγίου αὐτοῦ λειψάνου κατὰ τὰς νυκτερινὰς φυλακάς.

9) Ἱερομάρτυρα ἔχομεν καὶ τὸν ἱερομόναχον Δαμσκηνὸν τὸν ἀπὸ χωρίου τοῦ Τυρνάβου Γάπροβον. Οὗτος εἰς τὴν μονὴν τοῦ Χιλιανταρίου μονάσας, ἐχειροτονήθη ἔπειτα καὶ πρεσβύτερος καὶ ἀπεστάλη εἰς Βουλγαρίαν διὰ βοήθειαν τοῦ Μοναστηρίου. Ὅθεν συκοφαντεῖται ἐκεῖ ὑπὸ τῶν ἀθέων Ἄγαρηνῶν, ὡς ὅτι εἶχεν ἐσώκλειστον εἰς τὴν ἑαυτοῦ κατοικίαν μίαν ὀθωμανίδα, ἀμαρτάνων μετ' αὐτῆς. Καὶ οἱ μὲν κατηγοροὶ ἐβόων κατ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ, ὁ δὲ Κριτῆς, καὶ τοὶ γνωρίσας τὴν συκοφαντίαν, προέτεινεν ὁμως αὐτῷ ἵνα τουρκίσῃ, καὶ ἀπαλαχθῇ· τότε ὁ Ἅγιος ἐλέγξας αὐτόν, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, ἐκρεμάσθη χειροδέσιμος· ἡ δὲ θεία δίκη ἐτιμώρησε τοὺς τοῦ Ἁγίου συκοφάντας· καθότι διαβαίνοντες οὗτοι τὸν Δούναβιον ποταμόν, ἐκεῖ ἀπεπνίγησαν ἅπαντες, λαβόντες τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἔργων αὐτῶν.

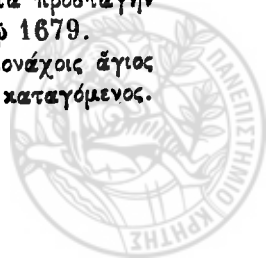
10) Πρὸς τούτοις ἤθλησε καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Ρωμανὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει, ὅστις ἐκατάγετο ἀπὸ τὴν Λακεδαίμονα, ἐκ τινος χώρας Δομινίτζας καλουμένης, καὶ ἐτελειώθη διὰ ξίφους ἐν ἔτει 1695.

11) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ τοῦ ἱσαποστόλου Κοσμά τοῦ ἱερομάρτυρος, οὗτινος ἡ φήμη διήλθεν εἰς πολλὰ μέρη τοῦ κόσμου; οὗτος οὖν καταγόμενος ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Αἰτωλίας, ἤλθεν εἰς τὸ ἐν τῷ ὄρει τοῦ Ἄθωνος ἑλληνικὸν σχολεῖον, ἐνθα καὶ ἐτελείωσε τὴν σπουδὴν τῶν μαθημάτων· εἶτα μονάσας ἐν τῇ τοῦ Φιλοθέου ἱερᾷ μονῇ, ἐκουρεύθη μοναχός, καὶ ἐχειροτονήθη κατὰ τάξιν πρεσβύτερος ἁκῶν καὶ μὴ βουλόμενος· ἔχων δὲ καὶ πολλὸν πόθον ἵνα ὠφελήσῃ τοὺς χριστιανούς, ἐξηλθεν ἀποστολικῶς κηρύττων μετάνοιαν. διερχόμενος τὰ μέρη τῆς Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ἠπείρου, καὶ τινὰς νήσους, θαυματουργῶν πανταχοῦ, ἕως οὗ καὶ μαρτυρικὸν ἰδέξατο τέλος κατὰ τὴν αὐτοῦ ἐπεσιν, φθόνῳ τῶν θεοκτόνων Ἰουδαίων. Μεταθέσας γὰρ οὗτος τὰς ἀγορὰς τῆς Κυριακῆς εἰς τὴν ἡμέραν τοῦ Σαββάτου, τόσον ἐμισήθη παρὰ τῶν ἐν Ἰωαννίνοις Ἑβραίων, ὥστε διὰ συνεργείας αὐτῶν, ἐπνίξαν αὐτὸν οἱ Ἄγαρνοι μὲ σχοινίον εἰς τὸν λαϊμόν, ἐν ἔτει 1779· τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, ἔρριψαν εἰς τὸν ἐκεῖσε ρέοντα ποταμὸν, ἐνθα εὐρέθη ὕστερον δεδοξασμένον παρὰ Θεοῦ.

12) Εἰς δὲ τὴν Προῦσαν ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Ζαχαρίας ὁ ἐφημέριος τῆς ἐκεῖσε ἐκκλησίας· ὅστις σκοτισθεὶς ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν ὑπὸ μέθης, ἠρνήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ ἰδέχθη τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην, εἶτα ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν, καὶ παρουσιασθεὶς ἀφόβως ἐδασανίσθη ἰκανῶς· ἐπὶ πᾶσι τούτοις, ἰδὼν δὲ ὁ Κριτὴς τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ, κατεδίκασεν αὐτὸν εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον, ὅθεν ἀποκεφαλίσθεις τῷ 1802 ἔτει, ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

13) Ἠθλήσεν εἰς τὴν βασιλεύουσαν καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Κυπριανὸς ὁ ἐξ Ἀγράφων. Οὗτος πᾶσαν ἀρετὴν ἐξασκήσας, γενόμενος μοναχός, ἐχειροτονήθη καὶ πρεσβύτερος· εἶτα ἀπελθὼν εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος κατὰ τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Κουτλουμουσίου, καὶ κατοικήσας εἰς τὸ κελλίον τοῦ ἀγίου Γεωργίου κάτωθεν τοῦ χειμάρρου ἠγωνίζετο ἀσκητικῶς· ἐπὶ δὲ τῆς κατὰ Θεὸν ἀσκήσεως, ἤλθεν εἰς αὐτὸν θεῖος ζήλος τοῦ μαρτυρῆσαι διὰ τὸν Χριστὸν· ἀπελθὼν οὖν αὐτόκλητος εἰς Θεσσαλονίκην, εἶτα καὶ εἰς Κωνσταντινούπολιν, τόσον ἐκήρυξε τὴν εὐσέβειαν ἐνώπιον τοῦ Βεζίρη καὶ λοιπῶν, καὶ ἐστηλίτευσε τὴν τοῦ Μωάμεθ ἀσέβειαν, ὥστε ἐξεπλάγησαν ἅπαντες· ἐκ τούτου, κατὰ προσταγὴν τοῦ Βεζίρη καὶ τοῦ Νομοκράτορος αὐτοῦ, ἀπεκεφαλίσθη τῷ 1679.

14) Κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1653 ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἐν ἱερομονάχοις ἅγιος Ἀθανάσιος ἐν Μουντανίοις, ἐκ Σπάρτης τῆς Ἀτταλείας καταγόμενος.



Ὁμοίως καὶ κατὰ τὸ 1830 ἐμαρτύρησαν ὁ, τε Δαβὶδ, Νικηφόρος, Εὐστάθιος, καὶ Δανιὴλ οἱ ἱερομόναχοι, ὧν τὰ μαρτύρια οὐκ εἰσὶν ἐκδεδομένα· οὐ γὰρ εὔρον αὐτὰ εἰς τὸν τύπον, οὔτε ἐν χειρογράφοις.

15) Ἐν μέσῳ τῶν ἱερομένων νέων ὁσιομαρτύρων, εὔρομεν καὶ τρεῖς μόνον ἱεροδιακόνους, τὸν τε μαθητὴν τοῦ ὁσιομάρτυρος Ἰακώβου, Ἰάκωβον καὶ αὐτὸν καλούμενον, ἀλλὰ τούτου τὸ μαρτυρικὸν τέλος θέλομεν ἀκούσειν ἔμπροσθεν. Καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Ὀνούφριον, ὅστις διὰ μόνον τὸν ἐκ συναρπαγῆς λόγον, ἐν ἐλάλησε πρὸς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα, φυγὼν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος ἠγωνίσθη πρῶτον ἀσκητικῶς κατὰ τὴν ἱερὰν σκήτην τοῦ τιμίου Προδρόμου, εἶτα ἀπελθὼν εἰς Χίον καὶ παρρησιάζσας τὴν εὐσέβειαν, ἐδέχθη τὸν διὰ ξίφους θάνατον, τῷ 1818, καὶ τὸν ἱεροδιάκονον Παρθένιον Βούλγαρην, ὅστις πορευόμενος εἰς Ἱεροσόλυμα ἤυρε καθ' ὁδὸν τοῦ μαρτυρίου τὸν στέφανον συμπλακεὶς μετὰ τῶν Ἀγαρηνῶν.

16) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ τῶν ὁσιομαρτύρων ἀπλῶς; δίκαιον δὲ ἠγαθῶμαι ἵνα καὶ περὶ τούτων ἐνταῦθα λαλήσωμεν· καὶ ἰδοὺ πρῶτον εὐρίσκομεν τὸν ὁσιομάρτυρα ἅγιον Ἰακώβον· οὗτος λοιπὸν ἀπελθὼν κρεσπώλης εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, ἤκουσε ἀπὸ τινος ἄρχοντα Ἀγαρηνὸν τὸ θαῦμα ὃ ἐποίησεν ὁ Πατριάρχης εἰς τὴν δαιμονιώσαν σύζυγον αὐτοῦ, ἐκ τοῦ ὁποίου κατανυγεῖς, ἔτι δὲ καὶ ἐφοδιασθεὶς τῇ εὐλογίᾳ τοῦ αὐτοῦ Πατριάρχου, ἔδραμεν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, καὶ μονάσας ἐν τῇ τοῦ Δοχειαρίου μονῇ, ἐγένετο δόκιμος μοναχός, εἶτα βουλόμενος ἠσυχάσαι, ἀπῆλθεν εἰς τὸν λεγόμενον παλαιὸν Πρόδρομον ἔνωθεν τῆς τῶν Ἰδῆρων ἱερᾶς μονῆς, ἐνθα καὶ θεατῆς ὑψηλῶν θεωριῶν ἠξιώθη γενέσθαι. Μετὰ δὲ ταῦτα πληροφορηθεὶς θεῶθεν, ἐξῆλθε τοῦ Ὅρους, κηρύττων μετένοιαν τῷ λαῷ, διὰ τὸ ὅποσον φθονηθεὶς παρὰ τοῦ Ἄρτης ἀρχιερέως, ἐπροδόθη εἰς τὸν Μπέην ὡς ἐπίβουλος τῆς βασιλείας. Ὅθεν ἀρπαγείς δέσμιος μετὰ τῶν δύο μαθητῶν αὐτοῦ Ἰακώβου ἱεροδιακόνου καὶ Διονυσίου μοναχοῦ, φέρεται εἰς Ἀδριανούπολιν πρὸς τὸν Σουλτάν Σελίμην, ἐνθα ὁμολογήσας τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν, καὶ προδρόμον τοῦ Ἀντιχρίστου τὸν Μωάμεθ καλέσας, ἐβασανίσθη πικρῶς ἐπὶ δέκα ἑπτὰ ἡμέρας· εἶτα ἐκρεμάσθη σὺν τοῖς δυσὶν αὐτοῦ μαθηταῖς παραδοὺς τὸ πνεῦμα αὐτοῦ τῷ Θεῷ, πρὶν ἔτι κρεμασθῆ, καὶ ἔλαβον καὶ οἱ τρεῖς τὸν τοῦ μαρτυρίου ἄφθαρτον στέφανον, ἐν ἔτει 1520 Νοεμβρίου 1.

17) Μεταξὺ τῶν νέων Ἱερομαρτύρων εὔρομεν ἐσχάτως καὶ τὸν νέον Ἱερομάρτυρα Νικήταν ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ περὶ τούτου οὐκ ἐπιστάμεθα καλῶς ἅπαντα, ὅσα μόνον ἀπὸ γραφῆς ἐμάθομεν, τούτων καὶ τὴν περιληψὶν ἐξιστορήσωμεν. Οὗτος οὖν ἐκ τῆς Ἠπείρου καταγόμενος, ἦν ἱερομόναχος τὴν τάξιν· ἔλαβε δὲ θεῖον πόθον τοῦ μαρτυρῆσαι διὰ τὸν Χριστὸν, ἢ ἀπὸ ἀγῶνας πνευματικῶς οὐς ἐτέλεσε, τὰ ἐπιλοιπα δὴ



εις τὴν σελίδα 329 τοῦ βιβλίου Σάπφειρος τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου 19.

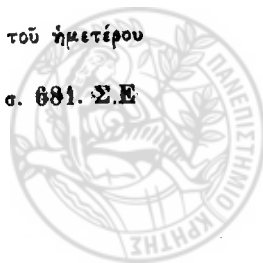
18) Μετὰ δὲ ταῦτα ἐν τῇ αὐτῇ Σκῆτῃ τοῦ τιμίου Προδρόμου ἡσκησαν καὶ πέντε ἐτι ὀσιομάρτυρες· καὶ πρῶτος ὁ ὀσιομάρτυς Προκόπιος, ὅστις καταγόμενος ἐκ τῶν μερῶν τῆς Βάρνας, ἐγένετο μοναχὸς ἐναρέτως πολιτευόμενος· φθὼν δὲ τοῦ μισοκάλου πορευθεὶς εἰς Σμύρνην, ἀπὸ κάποιαν ἀπλότητα ἠρνήθη τὴν εὐσέβειαν. Ἄλλ' ὁμως μετανοήσας εὐθύς, καὶ ὁμολογήσας ἐτελειώθη διὰ ξίφους τῇ 25 Ἰουνίου 1810. Δεύτερος ὁ ὀσιομάρτυς Εὐθύμιος ὁ ἐκ Πελοποννήσου, ὅστις ἀρνήθεις πρότερον, καὶ μονάσας ὕστερον ἐν πολλῇ μετανοίᾳ ἠγωνίσθη ἀσκητικῶς· εἶτα ἐπορεύθη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ὁμολογήσας, ἐτελειώθη διὰ ξίφους τῇ 22 Μαρτίου 1814. (1) Τρίτος ὁ ὀσιομάρτυς Ἰγνατίος ὁ ἀπὸ Παλαιᾶν Ζαγοράν, ὅστις ὑποσχεθεὶς ἀρνησὶν μὲ μόνον ψιλὸν λόγον, ἐποίησε καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Εὐθύμιος, καὶ ἐτελειώθη δι' ἀγχιόνης εἰς τὴν Βασιλεύουσαν τῇ 8 Ὀκτωβρίου 1814. Τέταρτος ὁ ὀσιομάρτυς Ἀχάκιος ὁ ἐκ τῶν πολιχνίων τῆς Θεσσαλονίκης καταγόμενος, ὅστις ἀρνήθεις πρότερον διὰ τῆς βίας ἀνήλιξ ἐτι θν, εἶτα ταυτοτρόπως μετανοήσας ὡς οἱ πρὸ αὐτοῦ δύο, ἐτελειώθη διὰ ξίφους ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, τῇ πρώτῃ Μαΐου 1815. Ὁ δὲ πέμπτος, ὁ ὀσιομάρτυς δηλονότι Ὀνούφριος, ἐμνημονεύθη μετὰ τῶν Ἱεροδιακόνων. (2)

19) Εἰς δὲ τὴν ἱερὰν μονὴν Φιλοθέου, ἡσκησε πρῶτον καὶ ὁ ὀσιομάρτυς Δαμιανὸς ὁ ἐξ Ἀγραφῶν. Οὗτος ἡσυχάζων ἐξῴθεν τῆς Μονῆς, ἤκουσε φωνὴν λέγουσαν αὐτῷ· «Μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ μόνον ζητεῖτω, ἀλλὰ καὶ τὸ τοῦ ἐτέρου ἕκαστος». Ὅθεν ἐξῆλθε τοῦ Ὄρους, καὶ ἀπελθὼν εἰς τὰ μέρη τοῦ Ὀλύμπου, ἐκήρυττε μετάνοιαν· οἰκοδομήσας δὲ καὶ μοναστήριον, συνήθροισε πολλοὺς μοναχοὺς· ἐκ τούτου συλληφθεὶς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, παρεδόθη εἰς τὸν τῆς Λαρίσσης ἐξουσιαστήν, ὅθεν βιασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ ἐξομῶσαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, ἐβασανίσθη πρῶτον πικρῶς, εἶτα ἀνάψαντες πυρὰν μεγάλην ἔρριψαν αὐτὸν ἐντὸς τῆς φλογός, ὅπου ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ τῷ 1568.

20) Ὁμοίως καὶ εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Καρακάλλου, εὐρίσκομεν ἀσκήσαντα καὶ τὸν ὀσιομάρτυρα Γεδεῶν, τὸν ἀπὸ τῆς Μακρυνίτσας τὰ μέρη καταγόμενον. Οὗτος παρ' ἡλικίαν καὶ διὰ τῆς βίας ἐξομῶσας, ἔφυγε κρυφίως πορευθεὶς εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος, ἔνθα κουρευθεὶς μοναχός, τόσον ἠγωνίσθη, ὥστε αὐτὸς ἑαυτὸν ἐβασάνιζε τυραννικῶς, μνείαν ποιούμενος τὰ κατ' αὐτοῦ· παρρησιάσας δὲ τὴν εὐσέβειαν γενναίως, καὶ πλήρης γενόμενος θείου ζήλου, κατεκόπη μεληδὸν χεῖρας καὶ πό-

(1) Τὸν κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ ὄρα εἰς τὴν σελίδα 340 τοῦ ἡμετέρου βιβλίου Χαλκηδῶν, Μαρτίου 22. Σ. Ε.

(2) Ὅρα τὸν κατὰ πλάτος βίον αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλίον Ἰασις σ. 681. Σ. Ε.



δας χαίρων και προσευχόμενος, εἶτα καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἐτελειώθη τῷ ἔτει 1818.

21) Κατὰ δὲ τὴν τοῦ Διονυσίου ἱερὰν μονὴν εὐρίσκομεν δύο ὀσιομάρτυρας, τὸν τε ἅγιον Χριστόφορον, καὶ τὸν ἅγιον Ἰωσήφ· καὶ ὁ μὲν Χριστόφορος ἐκ τῆς Ἀδριανουπόλεως ἦν, ἀμπατζῆς κατὰ τὸ ἐπάγγελμα. Οὗτος, ἐπειδὴ ἀφινιδίως ἐπτώχευσεν, εἶπε λόγον τινὰ μετ' ἀδιαφορίας πρὸς τινὰ φίλον αὐτοῦ Ἀγαρηνόν, ὅτι τάχα θέλει ἀλλάξειν τὸ φύλλον· τοῦτο μαθόντες οἱ τοῦ σκότους υἱοί, μετὰ βίας περιέτεμον αὐτόν· ἐκ τούτου ἀναχωρήσας κρυφίως εἰς ἅγιον Ὅρος, ἐγένετο δόκιμος μοναχὸς ἐν τῇ τοῦ Διονυσίου ἱερᾷ μονῇ. Εἶτα λαβὼν ἀδειαν, ἐπορεύθη εἰς τὰ ἴδια καὶ ἐπαρρησίασε τὴν εὐσέβειαν ἐκφρασίσας τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην· ἔθεν φυλακισθεὶς, ραβδίζεται καθημερινῶς ἡμέρας ὀκτώ· εἰθ' οὗτος καταδικάζεται εἰς σφαγὴν· πορευομένου δὲ εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης ἤστραπτε τὸ πρόσωπον αὐτοῦ, καὶ ἐψαλλε, τό· Χριστὸς ἀνέστη. Ἀπεκεφαλίσθη οὖν τῷ 1808. Ἐμείνε δὲ τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον τρεῖς ἡμέρας ἄταφον, ἐφ' ᾧ κατερχόμενον φῶς οὐρανῶθεν, κατεφώτιζεν αὐτό, ὅθεν τὸ ἔρριψαν εἰς τὸν ἐκεῖθεν ποταμὸν οἱ φονεῖς, εὐρόντες δὲ αὐτὸ οἱ χριστιανοὶ ἐνεταφίασαν ἐντίμως. Ὁ δὲ Ἰωσήφ ἦν ἀπὸ τὰ μέρη τῆς Συρίας, ὅστις ἐμαρτύρησεν ἐν Σελίμνῳ τῆς Ἀδριανουπόλεως μαχαίρᾳ κατακοπέις. Τόσῃ μόνον μαρτυρίαν εὕρομεν περὶ αὐτοῦ.

22) Καὶ πάλιν κατὰ τὴν μεγίστην Λαύραν εὐρίσκομεν μονάσαντα τὸν ὀσιομάρτυρα Δαμασκηνόν, τὸν ἀπὸ Γαλατῶν. Οὗτος οὖν ἐξομώσας πρότερον ἀπὸ ἄγνοιαν, καὶ κουρευθεὶς ὕστερον μοναχός, μετὰ δωδεκαετίαν, ἐπορεύθη εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ἐπὶ τῷ μαρτυρῆσαι. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἐνόμιζον αὐτὸν οἱ Ἀγαρηνοὶ ὡς παράφρονα, οὐκ ἠκροάζοντο τὰ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενα, εἰ καὶ πολλὰς αἰτίας ἔδωκεν εἰς πολλὰ μέρη· μόλις οὖν συνέλαβον αὐτόν, καὶ ἀπήγαγον εἰς τὸν Κριτὴν καὶ εἰς τὸν Βεζίρην, βοῶντες κατ' αὐτοῦ. Ὅθεν λαβόντες τὴν ἀπόφασιν, ἀπεκεφάλισαν αὐτόν ἐμπροσθεν τοῦ πατριαρχείου τῷ 1681.

23) Σὺν τούτοις, εἰς ἔστι καὶ ὁ ὀσιομάρτυς Ρωμανὸς ὁ ἀπὸ Καρπεννήσιον. Οὗτος πορευθεὶς εἰς Ἱεροσόλυμα, καὶ ὡς ἐκ τούτου, ἐλθὼν εἰς ἔφεσιν τοῦ μαρτυρῆσαι διὰ τὸν Χριστόν, ἐκήρυττε τὴν εὐσέβειαν ἐρχόμενος ἀπὸ ἐκεῖ, διὰ τὸ ὅποσον καὶ ἐβασανίσθη ὄχι ὀλίγον· διασθεὶς οὖν ἐκεῖθεν, καὶ ἐλθὼν εἰς Καυσοκαλύβια ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὀσίου Ἀκακίου, ἐγένετο μοναχός, εἶτα διὰ θείας ἀποκαλύψεως ἀπέστειλεν αὐτόν ὁ ὀσιος εἰς τὸ μαρτυρῆσαι κατὰ τὸν ἑαυτοῦ πόθον. Ἀπελθὼν δὲ εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, καὶ ἐλέγξας μὲν τοὺς ἀσεβεῖς, κηρύξας δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, συνελήφθη καὶ παρεστάθη τῷ Κριτῇ, ἐξ οὗ καταδικασθεὶς εἰς δαρμόν, καὶ εἰς τεσσαρακονθήμερον καθειρξὶν ἐντός

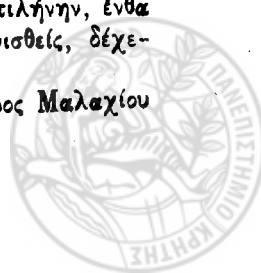
ἀνύδρου φρέατος, καὶ τὴν γλῶσσαν ἐκκοπέει, ἀπεκεφαλίσθη ἐν ἔτει 1694· τότε καὶ Φῶς οὐρανόθεν κατελθόν, ἐφώτιζε τὸ ἅγιον λείψνον, τὸ ὅποιον οἱ μὲν Ἀγαρηνοὶ ἀπέρριψαν εἰς τὴν θάλασσαν, οἱ δὲ Ἀγγλοὶ, δόντες πεντακόσια φλωρία, παρέλαβον αὐτὸ καὶ ἀπήγαγον εἰς τὴν Ἀγγλίαν.

24) Μασθητὴν τοῦ αὐτοῦ ὄσιου Ἀκακίου εὐρίσκομεν καὶ τὸν ὀσιομάρτυρα Νικόδημον τὸν ἀπὸ Ἑλβασάνι τῆς Ἀλβανίας καταγόμενον. Οὗτος οὖν, προεξομώσας, προηγουμένως, προέτρεπε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς αὐτὸ τοῦτο. Ἄλλ' ὁ μὲν υἱὸς τοῦ κατέφυγεν εἰς ἅγιον Ὅρος ἵνα διατηρηθῆ ἔκειθεν· ὁ δὲ πατήρ, πορευθεὶς μετὰ μεγάλης ἀπειλῆς κατ' αὐτοῦ ἠλλοιώθη ὁ πρῶν ἄρκος ἄρπαξ, καὶ μετετρέπη εἰς λογικὸν πρόβατον τοῦ Χριστοῦ· ὄθεν πορευθεὶς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὄσιου Ἀκακίου, κείρεται μοναχός· εἶτα διὰ θείας ὀπτασίας πορεύεται ὄθεν ἐξηλθεν, ἐν ἣ γνῶριμος γεγονώς τοῖς ἀσεβέσι, καὶ παρρησιάσας αὐτοῖς τὴν εὐσέβειαν, ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 1722. Τὸ δὲ ἅγιον αὐτοῦ λείψانون εὐρίσκεται ἐκεῖ, ἐκδλύζον ἰάματα.

25) Ἄξιος μνήμης ἐστὶ καὶ ὁ ὀσιομάρτυς Παχώμιος, ὅστις ἐλθὼν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, ἐμεινεν εἰς τὰ ὄρια τῆς τοῦ ἁγίου Παύλου μονῆς ἔτη δώδεκα, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς Ἰωσήφ· ὁμοίως διέμεινε καὶ ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ὄσιου Ἀκακίου ἔτη δύο. Εἶτα ἀπελθὼν μετὰ τοῦ πρώτου αὐτοῦ γέροντος εἰς τὸ Οὐσάκι τῆς Φιλαδελφείας, ἐνθα ἡ πατρίς τοῦ ἀθνήτους αὐτοῦ Ἀγαρηνοῦ (τοῦ δὲ ἁγίου ἡ πατρίς, ἡ Ρωσσία ἦν, ἀλλ' ἐδόθη αἰχμάλωτος εἰς αὐτὸν τὸν Ἀγαρηνόν)· τοῦτον γνωρίσαντες οἱ ἐκεῖσε Ἀγαρηνοὶ, καὶ ὁ πρῶν αὐτοῦ ἀθνήτης, πικρῶς ἐβασάνισαν, ἰστάμενον καὶ ὁμολογοῦντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καταισχύνοντα δὲ τὴν τοῦ Μωάμεθ· τέλος ἰδόντες αὐτοῦ τὸ ἀμετάθετον, ἀπέτεμον τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν τῷ 1730 ἔτει· τούτου τὸ ἅγιον λείψانون εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὴν νῆσον Πάτμον.

26) Εἰς δὲ τὴν Μυτιλήνην ἐνήθησε καὶ ὁ ἐξ Ἀδριανουπόλεως ὀσιος Λουκάς. Οὗτος ὀφφανὸς ὢν, ἐδουλώθη ἐμπόρῳ τινὶ· συνέβη δὲ ἵνα λογομαχήσῃ πρὸς ἕνα ὀθωμανόπαιδα, τὸν ὅποιον καὶ ἐτυψεν ἱκανῶς· θυμωθέντες ἐκ τούτου οἱ ἐκεῖσε Ἀγαρηνοὶ, ἔδραμον κατ' αὐτοῦ ὡσεὶ κύνες· ὁ δὲ Λουκάς, παιδίον ἔτι ὢν, ὠμολόγησεν ὅτι τουρκίζει, ὁ καὶ εἰς ἔργον ἐγένετο· μετὰ δὲ ταῦτα γνοὺς τὸ κακὸν ὃ ἔπαθε, φεύγει κρυφίως εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, ἐνθα πολλοὺς πειρασμοὺς δοκιμάσας, ἀπῆλθε τελευταῖον εἰς τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἀννης, καὶ γενόμενος μοναχός, ἀπῆλθε μετ' αὐτοῦ τοῦ γέροντος πατρὸς Βασιλείου εἰς Μυτιλήνην, ἐνθα τὸ πρῶτον ἐξώμοσε, καὶ παρρησιασθεὶς, καὶ πολλὰ βασανισθεὶς, δέχεται τὸν τῆς ἀγχόνης θάνατον, ἐν ἔτει 1802.

27) Ἄξια διηγήσεως εἰσὶ καὶ τὰ περὶ τοῦ ὀσιομάρτυρος Μαλαχίου



τοῦ ἐκ τῆς νήσου Ρόδου. Οὗτος υἱὸς τινος ἱερέως ἦν, καὶ ἐπειδὴ ἐπόθησε τὸν ἀσκητικὸν βίον, ἐπολιτεύετο ἀκτῆμων, μεταβαίνων ἀποστολικῶς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, ἕως οὗ ἔφθασε καὶ εἰς Ἱεροσόλυμα, ἔνθα καὶ τοῦ Θείου Φωτὸς ἤξιώθη γενέσθαι θεατῆς, καὶ Θείας ἀποκαλύψεως. Ἐν μιᾷ δὲ τῶν ἡμερῶν διαβαίνων ἐντὸς τῆς ἀγορᾶς τῶν Ἱεροσολύμων συκοφαντεῖται ὑπὸ τινος Ἀγαρηνοῦ ὅτι ὕβρισε τὸν Μωάμεθ. Ἐκ τούτου, δραμόντες κατ' αὐτοῦ οἱ ἐκείσε Ἀγαρηνοί, μετὰ δαρμοῦ καὶ συρμοῦ ἔφεραν αὐτὸν εἰς τὸν Ἠγεμόνα. Ὁ δὲ Ἠγεμὼν ἐξετάσας τὰ περὶ αὐτοῦ, ἔμαθεν ἅπαντα, καὶ ὅτι ἐσυκοφαντήθη· ὅτε δὲ εἶπεν αὐτῷ ἵνα τουρκίσῃ, τότε ἤκουσε καὶ εἶδε παρὰ τοῦ Μάρτυρος ὅσα οὐκ ἠλπίζεν ἰδεῖν καὶ ἀκοῦσαι πώποτε· καθότι ἀφ' οὗ πρῶτον ἐξύβρισε τὴν πίστιν αὐτῶν καὶ τὸν ψευδοπροφήτην, ἀπέρριψε τὸ σανδάλιον αὐτοῦ κατὰ πρόσωπον τοῦ Ἠγεμόνος, καὶ ἐνέπτυσεν αὐτόν. Ὁ δὲ θυμωθεὶς, ὤρισε καὶ ἄπλωσαν τὸν Μάρτυρα κατὰ γῆς, καὶ πικρῶς ἐμαστίγωσαν· εἶτα καὶ εἰς φυλακὴν ἔθηκαν. Μετὰ δὲ ταῦτα τρυπήσαντες τοὺς ἀστραγάλους αὐτοῦ, καὶ περάσαντες σχοινίον, τὸ ὅποιον δῆσαντες οἱ δῆμιοι εἰς ἵππον τινὰ ἄγριον, ἔσυρνον αὐτὸν βιαίως ἐντὸς τῆς πόλεως, καὶ ἐρριπτον κατ' αὐτοῦ οἱ μὲν λίθους, οἱ δὲ ξύλα, καὶ ἕτεροι βέλη· εἶτα ἐξελθόντες τῆς πόλεως, ἐσούβλισαν αὐτόν, ὅστις ἐτελειώθη τῷ 1500. Οἱ δὲ εὐσεβεῖς ἀγοράσαντες τὸ τίμιον αὐτοῦ λείψανον, ἐνεταφίασαν αὐτὸ ἐντίμως εἰς τὴν ταφὴν τῶν ξένων.

28) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ τῶν δύο μαθητῶν τοῦ ἀγιωτάτου πατριάρχου Νήφωνος; ἢ πῶς ἀμνημονεύτους τούτους ἀφήσωμεν; Οὗτοι γὰρ ἄνευ τινὸς ἐξομώσεως, ἠθέλησαν καὶ κατὰ τὰ δύο μιμηθῆναι τὸν Κύριον· καὶ ἐπειδὴ οὗτοι ἠγωνίσθησαν κατὰ τὸ πρέπον ἀσκητικῶς, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοιοῦτου ἀγίου ἀνδρός, ἠθέλησαν καὶ μαρτυρικῶς ἀγωνισθῆναι· ὅθεν λαβόντες τὰς εὐχὰς καὶ εὐλογίας τοῦ ἀγίου αὐτῶν γέροντος, ἐπορεύθησαν, ὁ μὲν ὀσιος Μακάριος εἰς Θεσσαλονίκην, ἔνθα κηρύξας τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἐνώπιον τῶν ἀθέων Ἀγαρηνῶν, καὶ ὑπ' αὐτῶν καταπληγῶθεὶς, τελευταῖον ἱκαρτομῆθῃ κατὰ τὸ 1527. Ὁ δὲ μετὰ ταῦτα ὀσιος Ἰωάσαφ, ταυτοτρόπως ἐν Κωνσταντινουπόλει ποιήσας, οὕτω πως καὶ ἐτελειώθη τῷ 1536.

29). Σὺν τοῖς ἄλλοις εὕρισκομεν ἐνταῦθα καὶ τὸν ἕν Μετεώροις ὀσιομάρτυρα Νικόδημον, ὅστις ἐμαρτύρησε διὰ τὴν εὐσέβειαν τῷ 1551.

30) Ἐκ δὲ τῆς ἱερᾶς μονῆς Ἐσφιγμένου κατάγονται καὶ δύο ἔτι ὀσιομάρτυρες· ἐξ ὧν, ὁ μὲν ἀπὸ Αἰνῶν Ἀγαθάγγελος, εὕρισκόμενος εἰς αὐθέντην Ἀγαρηνόν, ἐξώμοσε, βιασθεὶς ὑπ' αὐτοῦ. Εἶτα ἐλθὼν εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος ἐν τῇ αὐτῇ Μονῇ, καὶ κουρευθεὶς μοναχός, ἀπῆλθε παρησία εἰς Σμυρνην, ἔνθα ὁμολογήσας τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ἀπεκεφαλίσθη κατὰ τὸ 1818. Ὁ δὲ Τιμόθεος ὁ ἀπὸ Ἀδριανουπόλιν, ὑπανδρὸς

ᾧν, ἐξώμοσεν οικονομικῶς, ὅπως ἐπισύρῃ καὶ τὴν αὐτοῦ σύζυγον εἰς τὴν προτέραν εὐσέβειαν, ἥτις προεξώμοσεν ἀπατηθεῖσα, ὃ καὶ ἐγένετο. Ἐπιστρέψας γὰρ αὐτὴν, καὶ εἰσχωρήσας εἰς γυναικεῖον μοναστήριον, ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὴν αὐτὴν τοῦ Ἐσφιγμένου μονῆν, ἐνθα κουρευθεὶς μοναχός, ἀπῆλθεν ἔπειτα εἰς τὰ ἴδια, καὶ ὁμολογήσας τὴν εὐσέβειαν, ἐτελεύτησε μαρτυρικῶς ἀποκεφαλισθεὶς, τῷ 1819.

31) Ὁ δὲ ὀσιομάρτυς Γαβριήλ, ἦν ἐκ τινος χώρας καλουμένης Ἀλλώνης, ἐπαρχίας τῆς Πρωικονήσου. Οὗτος οὖν κουρευθεὶς μοναχός ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, ἔλαβε καὶ πόθον ἵνα μαρτυρησῇ ὑπὲρ Χριστοῦ. Ἐγένετο δὲ καὶ Κράκτης τῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας ἐν τῇ Βασιλευούσῃ καὶ ἐπειδὴ καθ' ὅδον ἦλθεν εἰς λογοτριβὴν μετὰ τινος Ἀγαρηνοῦ, ὕβρισε τὴν πίστιν αὐτοῦ. Οἱ δὲ λοιποὶ ἀκούσαντες ταῦτα, ὤρμησαν ὁμοθυμαδὸν κατ' αὐτοῦ, φέροντες αὐτὸν εἰς τὸν Κριτὴν. Ὁ δὲ Κριτής, εἶπεν εἰς αὐτὸν ἵνα γείνη Τούρκος καὶ μὴ πεισθέντος, ἀπέτεμεν αὐτοῦ τὴν κεφαλὴν τῷ 1676.

32) Ἀξιολόγητον ἐνταῦθα, ὡ ἀκροαταί, καὶ τὸ τοῦ ὀσιομάρτυρος Μακαρίου μαρτύριον. Οὗτος ἦν ἐκ μιᾶς χώρας τῶν Βιθυνῶν ὀνομαζομένης Κίος· τούτου ὁ πατὴρ δεξάμενος τὴν ἀσέβειαν, μετὰ δυναστείας προέτρεπε καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ εἰς αὐτὸ τοῦτο. Οἱ δὲ Ἀγαρῆνοι αἰτίαν εὐρόντες, περιέτεμον αὐτὸν καὶ μὴ θέλοντα· ἐκ τούτου ἰλθὼν κρυφίως εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, ἐγένετο μοναχός κατὰ τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἀννης, ἐν ἣ μεγάλως ἀγωνισθεὶς ἐπὶ δώδεκα ἔτη, ἀπῆλθεν εἰς Προυσαν, καὶ ἐπαρρησίασε τὴν εὐσέβειαν, ἐκφαυλίσας τὰ τῶν Ἀγαρῆνῶν ἤθη καὶ σεβάσματα. Ὅθεν βασανίζεται μὲ καθημερινούς ραβδισμοὺς ἐν διαστήματι τεσσαράκοντα ἡμερῶν, κρεμάμενος ἀπὸ τὰς μασχάλας. Εἶτα βασανίζεται πολυειδῶς· κρεμάμενος γὰρ κατὰ κεφαλῆς ἐντὸς ἀνύδρου τινὸς φρέατος δεδεμένος ἀπὸ τοὺς πόδας, ἐξέπληξεν ἅπαντας· διὰ τοῦτο καὶ Φῶς κατελθὼν οὐρανόθεν μετὰ πολλῆς εὐωδίας, ἐδόξασεν αὐτόν. Ὁ δὲ πατὴρ αὐτοῦ ἀμετανόητος μείνας, ὡς ἐνέκυψεν ἰδεῖν τὸν κρεμάμενον αὐτοῦ υἱὸν κάτωθεν τοῦ φρέατος, ἐτυφλώθη τελείως τῇ ὁράσει τοῦ θεοῦ ἐκείνου Φωτός. Ὅθεν ἀπεκεφαλίσθη ὁ ὀντως Μακάριος τῷ 1590 ἔτει, καὶ πάλιν τὸ αὐτὸ Φῶς ἐφαίνετο ἄνωθεν τοῦ ἁγίου αὐτοῦ λειψάνου.

33) Εὐρίσκεται μετὰ τῶν λοιπῶν καὶ ὁ ὀσιομάρτυς Ἰλαρίων, ὁ ἐκ τῆς Κρήτης καταγόμενος· τὸσον δὲ μόνον εὔρομεν περὶ τούτου, ὅτι ἤθλησε διὰ ξίφους ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ Χριστοῦ τῷ 1804.

34) Μετὰ τῶν ὀσιομαρτύρων εἰς ἐστὶν ὁ ὀσιομάρτυς Νεκτάριος. Οὗτος ἐκ Βρυούλων τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἦν, καὶ ὄρφανός ἀπὸ πατέρα· ἀπὸ δὲ καιρικᾶς τινος περιστάσεως, ὑπέπεσεν εἰς τοὺς Ἀγαρῆνους μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν, δεκαεπταετῆς ᾧν τὴν ἡλικίαν· ἀπερισκέπτως οὖν

διάγων, ἐξώμοσεν αὐτὸς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ καὶ ἔζη ἀσεβῶς. Μετὰ καιρὸν δὲ πορευθεὶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα Τουρκὸς ὢν, ἐδιώχθη παρ' αὐτῆς· ἐκ τούτου ἐλθὼν εἰς ἀσθησὶν ἔκαλεσεν νεανίας Νικόλαος, ἐζήτησε τὴν ἑαυτοῦ σωτηρίαν· καὶ πορευόμενος ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, κατήντησεν ἐσχάτως εἰς τὸ ἅγιον Ὄρος κατὰ τὴν σκήτην τῆς ἁγίας Ἀννης, ἐν ἣ μονάσας καὶ κουρευθεὶς μοναχός, μετωνομάσθη Νεκτάριος, καὶ ἔζη ἀσκητικῶς. Ἔπειτα ἐπιέμενος τοῦ μαρτυρῆσαι, καὶ λαβὼν ἄδειαν, ἐπορεύθη εἰς Σμύρνην μετὰ τοῦ ἑαυτοῦ γέροντος, εἶτα καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ πατρίδα, ἐν ἣ παρρησιάσας τὴν εὐσέβειαν καὶ γνωρισθεὶς, ὑπέστη πολλὰς ἀφορήτους βασάνους· τελευταίον δὲ ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν τῷ 1820 ἔτει, οὕτως τὰ λείψανα ἐκτελοῦσι θαύματα.

35) Πῶς δὲ καὶ τὴν ἐξ Ἀθηνῶν νέαν ὁσιομάρτυρα Φιλοθέην ἀφήσωμεν ἀμνημον, ἥτις μία καὶ μόνη εὐρίσκεται μεταξὺ τῶν νέων ὁσιομαρτύρων; Αὕτη τοιγαροῦν ἀφήσασα τὰ τοῦ κόσμου, καὶ ἐντὸς τοῦ κόσμου μονάσασα, καὶ ἀσκήσασα, ὑπερκόσμιος γέγονεν. Προεστῶσα γὰρ αὕτη κατασταθεῖσα, μονύδρια ἰδομήσατο ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῶν Ἀθηνῶν, διὰ τὰς μοναζούσας παρθένας. Ἐκ τούτου, ὁ μὲν φιλόανθρωπος Θεὸς ἰερατεύετο, καὶ ἐδόξαζεν αὐτὴν ἐν διαφόροις θαύμασιν, οἱ δὲ ἐξουσιασταὶ Ἀγαρηνοί, ὡς ἄγρια θηρία ἐμαίνοντο κατὰ τῆς ἁγίας ταύτης. Τί δὲ τὰ μετὰ ταῦτα; δοκιμάζοντες οἱ ἀσύνετοι ἵνα ρίψωσιν αὐτὴν εἰς τὴν ἀτέλειαν καὶ μὴ δυνάμενοι, ἐφυγον μετ' ἀσχύνης καὶ ἀπειλῆς μεγάλης, σκευωρίας κατὰ τῆς ἁγίας πλέκοντες. Ἐν μίᾳ δὲ τῶν ἡμερῶν δραμόντες πρὸς αὐτὴν μετὰ μεγαλητέρας ὀργῆς, τὸσον δαρμὸν ἐπέδωκαν αὐτῇ, ὥστε διὰ τῶν τοιούτων πληγῶν, ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τὴν 19 Φεβρουαρίου ἐν ἔτει 1589. (1) Καὶ ἰδοὺ πληροῦται ἐνταῦθα τὸ ποσὸν τῶν κληρικῶν μόνον Νεομαρτύρων, ὧν ταῖς πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ διὰ τῆς Παναχράντου σου καὶ Ἀειπαρθένου Ἀγίας Μητρὸς, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΜΕΡΟΥΣ.

## Μ Ε Ρ Ο Σ Β'.

### ΤΑ ΕΠΙΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΝΤΩΝ

#### Εὐλόγησον Πάτερ.

**Τ**ὶ δὲ καὶ ὁ χορὸς τῶν λαϊκῶν Νεομαρτύρων; πόθεν ἀρξομαι, καὶ ποῦ τὸ τέλος ποιήσομαι; ἄξιον δὲ ἡγοῦμαι κατὰ ἑκατονταετηρίδας

(1) Ὅρα τὴν Ἀκολουθίαν καὶ τὸν κατὰ πλάτος βίον τῆς ὁσιομάρτυρος ταύτης εἰς τὸ ἡμέτερον βιβλίον Σάπφειρος, σελ. 306. Σ. Ε.

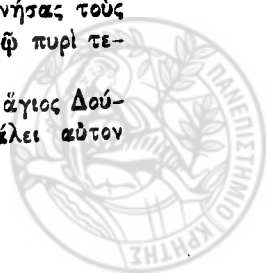
μερίσασθαι τὴν διήγησιν περὶ αὐτῶν. Καὶ ἰδοὺ φέρω εἰς μνήμην πρῶτον τοὺς ἀπὸ τοῦ ἔτους χίλια πεντακόσια ἀθλήσαντας, μέχρι τοῦ χίλια ἑξακόσια, καὶ καθέξης. Καὶ ἐπειδὴ πρῶτον ἄτομον ἀπὸ αὐτοὺς εὐρίσκω τὸν ἅγιον Ἰωάννην, τὸν ἀπὸ Τραπεζούντα μὲν ὀρμώμενον, ἐν τῷ Ἀσπροκαστρῷ δὲ μαρτυρήσαντα, τούτου καὶ τὴν ἐπιτομὴν τοῦ μαρτυρικοῦ βίου, κατὰ πρῶτον ὑμῖν διηγῆσομαι. Οὗτος οὖν, ταξειδεύων ποτὲ ἐν πλοίῳ, ἐφθονήθη ὑπὸ τοῦ πλοιαρχοῦ ἐξ οὗ καὶ συκοφαντεῖται εἰς τὸν ἐν Ἀσπροκαστρῷ ἐξουσιαστήν· παρασταθεὶς δὲ ὁ εὐλογημένος Ἰωάννης πρὸς αὐτόν, καὶ ἀποδείξας τὸ πρᾶγμα ψευδές, ἀναγκάζεται εἰς τὸ ἐξομῶσαι. Ὁ δὲ Μάρτυς, τὸν Χριστὸν Θεὸν ὁμολογήσας, καὶ τὰς βασάνους μὴ δειλιάσας, ραβδίζεται τόσοσιν πολὺ, ὥστε τὸ μὲν αἷμα ἔρρει κρουνηδόν, αἱ δὲ σάρκες ἀνέλυσαν, καὶ τὰ ὀστέα αὐτοῦ γυμνά ἐφαίνοντο· εἶτα δεθείς ὑπὸ τὴν οὐρὰν ἀγρίου τινὸς ἵππου, ἐσύρετο ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς τυπτόμενος καὶ ἐμπαιζόμενος· ἕως οὗ, παρ' Ἑβραίου τινὸς ἀπετμήθη τὴν κεφαλὴν διὰ ξίφους ἐν ἔτει 1492. Ὁ δὲ Θεὸς ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ μετὰ θάνατον.

2) Μετὰ δὲ τούτου, ἀναφέρομεν τὸν ἅγιον Γεώργιον, τὸν ἐν τῇ πόλει Σοφίᾳ μαρτυρήσαντα. Οὗτος ὁ Θεοχαρίτωτος, τόσοσιν κατήσχυνε τοὺς Ἀγαρηνοὺς, καὶ ἐκήρυξε τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν, ὡς οὐδεὶς ἄλλος τῶν ἐνταῦθα Νεομαρτύρων· φθονήσαντες γὰρ αὐτὸν οἱ χριστομάχοι Ἀγαρηνοὶ διὰ τὰ πολλὰ αὐτοῦ προτερήματα καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς καταισχύνῃν, κατέκαυσαν αὐτὸν ζῶντα Ἐν ἔτει 1515.

3) Ἀλλὰ καὶ Ἰωάννης ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ράπτῃς ὢν εἰς Κωνσταντινούπολιν ἐσυκοφαντήθη καὶ αὐτός· ὅθεν παρασταθεὶς τῷ Κριτῇ, καὶ τὴν πλάνην τῶν Τούρκων ἐλέγξας, ἐβασανίσθη πρῶτον δεινῶς, εἶτα ἐπυρπολήθη καὶ οὗτος κατὰ τὸ ἔτος 1525· καὶ ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

4) Ὁ δὲ ἅγιος Μιχαὴλ ὁ λεγόμενος Μαυρουδῆς, ἐμαρτύρησε τοιοῦτοτρόπως. Οὗτος ἦν ἐκ μιᾶς χώρας τῶν Ἀγραφῶν Γρανίτζας καλουμένης· διαλεγόμενος οὖν ποτὲ μετὰ τινος υἱοῦ Ὀθωμανοῦ περὶ πίστεως, ἠκούσθη καὶ ἀπὸ τὸν Χότζαν διαβαίνοντα τότε ἐκεῖθεν. Οὗτος ὁ Χότζας συναθροίσας καὶ ἄλλους Τούρκους, συνέλαβον τὸν Μάρτυρα καὶ παρέστησαν εἰς τὸ κριτήριον, βοῶντες κατ' αὐτόν· ὁ δὲ Μάρτυς εἰς τόσῃν θεολογίαν παρετάθη, ὥστε σχεδὸν ἐφθασεν εἰς τὰ μέτρα τοῦ προρρηθέντος μάρτυρος, Γεωργίου, λέγω, τοῦ ἐν τῇ πόλει Σοφίᾳ. Ἐξουθενίσας οὖν τὸν ψευδοπροφήτην, καὶ εἰς ἄμετρον ὀργὴν κινήσας τοὺς Ὀθωμανοὺς, πρῶτον ἐβασανίσθη ἱκανῶς, εἶτα παραδοθεὶς τῷ πυρὶ τελειοῦται τῷ 1544.

5) Ἄξιος πολλῶν ἐγκωμίων ἐστὶ καὶ ὁ ἐκ Μυτιλήνης ἅγιος Δούκας, ὁ ράπτῃς. Τούτου ἔρασθεισα μία Ὀθωμανίς, προσεκάλει αὐτὸν



εις άνοσίαν πρᾶξιν, ὡς ἡ κάλαι Αἰγυπτία τὸν πάγκαλον Ἰωσήφ. Καί ἐπειδὴ κατεφρονήθη ὑπ' αὐτοῦ, κατελάλησεν αὐτὸν ἀντιστροφῶς εἰς τὸν Βεζίρην, ὡς ὅτι ἐπεχείρησε κατ' αὐτῆς· ἐκ τούτου βιασθεὶς ὁ τῆς εὐσεβείας στυλὸς καὶ τῆς σωφροσύνης, ἵνα ἐξομῶσθαι, καὶ μὴ πεισθεὶς, πρῶτον ἐκδάρεται ὅλως, εἶτα τὸ μὲν δέρμα αὐτοῦ ριπτεται εἰς τὴν θάλασσαν, τὸ δὲ σῶμα ἐτι ζῶν ἐν τοῖς ὀγκίνοις καὶ αὐτὸ ριπτόμενον, τελειοῦται τῷ 1564.

6) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ λεγόμενος Κουλικᾶς, ὅστις μόνον διότι ὠμίλησε περὶ πίστεως μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν, ἐδάρη καὶ φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, βιαζόμενος εἰς τὴν ἀσέβειαν τῶν Ἀγαρηνῶν. Ὁ δὲ ἐλέγξας αὐτούς, καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, ἐν τοῖς ὀγκίνοις καὶ οὗτος ἐτελειώθη.

7) Συγχρόνως καὶ Δημήτριος ὁ καλούμενος τορναράς, ἐπειδὴ καὶ κατὰ συνήθειαν ὠμίλει συνεχῶς μετὰ τῶν Ὀθωμανῶν, συναυλιζόμενος, αἶετοτε μετ' αὐτῶν, διὰ τοῦτο κατεδυνάστευον αὐτὸν εἰς τὴν μισρὰν αὐτῶν πλάνην. Ὅθεν σύροντες αὐτὸν εἰς τὸν Κριτὴν, ἐμαρτύρουν ψευδῶς κατ' αὐτοῦ, βασανίζοντες αὐτόν, ἕως οὗ καὶ ἀπεκεφάλισαν.

8) Ἡ δὲ Χιοπολίτισσα ἁγία Μαρκέλλα, ἔζη θεαρέστως ἐν τῷ πατρικῷ αὐτῆς οἴκῳ· ἀποθανούσης δὲ τῆς μητρὸς αὐτῆς, ἤρᾶσθη παρὰ τοῦ μισροῦ πατρὸς αὐτῆς φαυλοβίου προθιπάρχοντος· ταῦτα ἰδοῦσα ἡ σωφρονεστάτη Μαρκέλλα, ἔδραμεν εἰς φυγὴν. Ὁ δὲ ἀσελγέστατος ἐκείνος πατήρ, ἀκολασίᾳ κεντούμενος, ἐξῆλθεν εἰς ἀναζήτησιν αὐτῆς, τὴν ὁποῖαν ἰδὼν μακρόθεν εἰσερχομένην εἰς μίαν μεγάλην βάρτον, τὴν μὲν βάρτον κατέκαυτεν ἐν πυρὶ, τὴν δὲ κόρην ἐτόξευε φεύγουσαν δρομαίως, καὶ ἐπειδὴ συνεργεῖα Θεοῦ ἐσχίσθη μία πέτρα καὶ ἐδέχθη αὐτὴν μέχρι τοῦ στήθους· εὐρών αὐτὴν οὕτω ὁ ἀνόσιος πατήρ, ἀπέκοψεν αὐτῆς τοὺς μαστοὺς ἐν μαχαίρᾳ, καὶ τὴν κεφαλὴν, καὶ ἐτελειώθη αὕτη ἐν ἔτει 1500· ὁ δὲ Θεὸς μεγάλως ἐδόξασεν αὐτὴν.

9) Κατὰ τὸ 1522 ἔτος, ἐμαρτύρησαν καὶ οἱ ἐξ Αἰγύπτου καταγόμενοι δύο, Γαβριὴλ καὶ Κυρμιδώλης· οὗτοι λοιπὸν ἐν παιδείᾳ καὶ εὐσεβείᾳ ὄντες, διεβλήθησαν εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τῆς Αἰγύπτου, καὶ ὅτι ποιοῦσι καταχρήσεις εἰς τὸ τζαμί, ὅθεν βιάζονται ὡς ἐκ τούτου εἰς τὸ ἐξομῶσαι, τῶν δὲ ἁγίων μὴ πεισθέντων, ὁ μὲν ἅγιος Κυρμιδώλης πληγούται κατὰ τὸ στήθος ἐν μαχαίρᾳ, λακτίζεται τῷ σώματι καὶ ἀφαιρεῖται τοὺς ὀφθαλμούς· εἶτα λθῶν κατὰ τῆς κεφαλῆς κρουθεὶς, καὶ μερισθεὶς εἰς δύο, τελειοῦται. Ὁ δὲ ἅγιος Γαβριὴλ, ἐν μαχαίρᾳ πληγούται τοὺς ὤμους, ἀφαιρεῖται καὶ τὴν κεφαλὴν· τότε οὖν οἱ φονεῖς δῆσαντες τὰ νεκρὰ αὐτῶν σώματα ἐσυρον κατὰ γῆς, καὶ εἰς πῦρ ἐνέβαλον· μὴ καυθέντα δέ, δοξάζονται καὶ θαυματουργοῦσι μέχρι τοῦ νῦν.

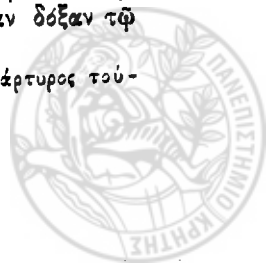


10) Μετὰ τῶν λαϊκῶν Νεομαρτύρων εὐρίσκονται καὶ δύο, ὧν ἡ βιογραφία ἔπρεπε γίνεσθαι σαφεστέρα· οὐ γὰρ διακρίνει τις εὐκόλως ἐὰν εἰσὶ κληρικοί. Ἄλλ' ὅμως, εἴτε κληρικοί εἰσιν, εἴτε λαϊκοί, ἡ μαρτυρικὴ βιογραφία αὐτῶν αὕτη ἐστίν. Ὁ μὲν Θεοφάνης ὁ μαρτυρήσας εἰς τὴν Βασιλεύουσαν, ἠπατήθη ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν ἐξ ἀγνοίας καὶ νεότητος, ὕστερον δὲ μετανόησας, ἠγωνίσθη ἀσκητικῶς· καὶ ἐπειδὴ παρουσίασεν ἑαυτὸν τοῖς ἀσεβέσι, λωροτομεῖται σταυροειδῶς κατὰ τὸ ὀπισθεν μέρος, ἀφαιρεῖται τὰ ὠτία καὶ τὴν ρίνα, κρεμάται ἐπὶ ξύλου βασιζόμενος, καὶ ἐπὶ ὀγκίνοις ριφθείς, τελειοῦται, ἐν ἔτει 1559. Ὁ δὲ Ἥλιος, ὁ Ἀρδούνης λεγόμενος, ἐκ τῆς Καλαμάτας τοῦ Μωρέως ἦν· οὗτος οὖν, παρ' ἐλπίδα ἀρνηθεὶς τὴν εὐσέβειαν, μετενόησεν εὐθὺς ἐξ ὅλης ψυχῆς· ὅθεν πορευθεὶς εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, καὶ κουρευθεὶς μοναχός, ἀπῆλθεν εἰς τὰ ἴδια, ἐνθα παρρησιάσας τὴν εὐσέβειαν, παρεδόθη εἰς τὸ πῦρ, ἐκεῖ δὲ παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ 1686, μὴ ἐγγίσαντος αὐτὸν τοῦ πυρός. (1)

11) Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κάλφας, ἦν ἀπὸ τὸν Γαλατᾶν. Οὗτος ὁ αἰδίδιμος, ἔχων μαθητὴν ἐν τουρκόπουλον, ἐπεμελεῖτο τὰ συμφέροντα αὐτοῦ ὅσον ἠδύνατο· ὁ δὲ ἄπιστος ἐκεῖνος, οὐχὶ ὡς εὐγνώμων μαθητῆς, ἀλλ' ὡς ἄλλος ἀχάριστος καὶ προδότης Ἰούδας διέβαλεν αὐτὸν εἰς τὴν ἐξουσίαν, ὡς βλασφημήσαντα κατὰ τοῦ Μωάμεθ· ἀκούσας οὖν ὁ δυνσας χαριτώνυμος τὰ κατ' αὐτοῦ, ὠμολόγησεν ἐκτενεστέρον τὴν διαφορὰν τῆς ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως, καὶ τὴν πλάνην τοῦ ἑπαράτου Μωάμεθ· ἐκ τούτου καταδικασθεὶς εἰς ἐξάμηνον τυραννίαν, κατατομεῖται ἔπειτα, ἐν ἔτει 1575.

12) Ἄξιον διηγήσεως ἐστὶ καὶ τὸ τοῦ Ἐμίρη μαρτύριον. Οὗτος ὑπῆρχεν ἐν ἔτει 1574. Ὅπότεν οἱ Ἀρμένιοι ἐχθρικῶς κατὰ τῶν ὀρθοδόξων φερόμενοι, ὑπεσχέθησαν δοῦναι χρήματα πολλὰ τῷ τῶν Ἱεροσολύμων Ἡγεμόνι, ἵνα ἐμποδίσῃ τὸν Πατριάρχην καὶ τοὺς λοιποὺς ὀρθοδόξους τοῦ εἰσελθεῖν ἐνδον τοῦ ἁγίου Τάφου κατὰ τὸ μέγα Σάββατον. Ὁ δὲ θηριώδης Ἡγεμὼν, δεξάμενος τὰ ἀργύρια, ὤρισε καὶ ἐγένετο οὕτω. Εἰσῆλθον οὖν οἱ Ἀρμένιοι μετὰ χαρᾶς εἰς τὸν ἅγιον Τάφον τοῦ λαβεῖν τὸ ἅγιον Φῶς. Οἱ δὲ ὀρθόδοξοι, ἰστάμενοι ἐξω τῆς αὐλῆς περιλυποὶ μετὰ τοῦ Πατριάρχου, ἐδέοντο τῷ Θεῷ ὅλην ψυχῇ καὶ καρδίᾳ. Ἐλθούσης δὲ τῆς διωρισμένης ὥρας, ὦ τοῦ θαύματος! εὐθὺς ἐσχίσθη μία ἀπὸ τὰς κολώνας αἰτίνες εἰσὶ κατὰ τὸ ἀριστερὸν μέρος τῆς ἁγίας πύλης, ἐν ἣ ἴσταντο οἱ ὀρθόδοξοι, καὶ ἐξῆλθεν ἐξ αὐτῆς τὸ ἅγιον Φῶς. Τοῦτο ἰδὼν ὁ Πατριάρχης, ἔδραμε μετ' εὐλαβείας, καὶ ἀνάψας τὰ κηρία ὅπου ἐκράτει, μετέδωκε τοῖς πᾶσι· καὶ οὕτω ἀπέδωκαν δόξαν τῷ

(1) Τὸν κατὰ πλάτος βίον καὶ τὴν Ἀκολουθίαν τοῦ νεομάρτυρος τούτου ὄρα εἰς τὸ ἡμέτερον βιβλίον Ἰσσις σελ. 666. Σ. Ε.



Θεῶ. Οἱ δὲ Ἀρμένιοι ἀγνοοῦντες τὸ γεγονός, ἐπέμενον γεγωνότερα τῇ φωνῇ ἔνδον τοῦ ἁγίου Τάφου· ἀλλ' ἐματαιώθησαν οἱ ἄφρονες· καθότι οἱ φυλάττοντες ἐκεῖ ὀθωμανοί, ὡς εἶδον τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, εὐθὺς ἤνοιξαν τὰς πύλας τοῦ ναοῦ καὶ εἰσῆλθον ἅπαντες οἱ ὀρθόδοξοι μετὰ τοῦ Πατριάρχου ψάλλοντες μετὰ μεγάλης χαρᾶς, τὸ, « Τίς Θεὸς Μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν » καὶ τελέσαντες τὴν θείαν μυσταγωγίαν, ἐώρτασαν καὶ τὸ ἅγιον Πάσχα, κατασιχύναντες τοὺς ματαιόφρονας Ἀρειανούς. Τούτων οὕτω γενομένων εἰς ἕκ τῶν Ὀθωμανῶν Ἐμίρης, ὡς εἶδεν ἅπαντα, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, ὁμολογήσας αὐτὸν Θεὸν ἀληθινόν, καὶ ἐδόθησε μετὰ μεγάλης φωνῆς, λέγων: « Μία ἐστὶν ἡ πίστις ἡ τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, » καὶ παρευθὺς ἐμπηξεν εἰς μίαν πέτραν τρία καρφία, εἰπών: « οὕτω ἐμπηχθήτωσαν εἰς τὰ ὄμματα τῶν μὴ πιστευόντων τῷ Χριστῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Φωτί. » Ταῦτα ἀνεπίστως ἀκούσαντες καὶ ἰδόντες οἱ ἐκεῖσε ὀθωμανοί, δῆσαντες αὐτοῦ χεῖρας καὶ πόδας, τὸν παρέδωκαν τῷ πυρὶ, ὡς Χριστιανόν, ἐμπροσθεν τῆς ἁγίας πύλης· ἐνθα καὶ μέχρι τοῦ νῦν σφίζονται τὰ ἴχνη τῶν ποδῶν αὐτοῦ. Ὁ δὲ τόπος ὥσπερ κεκαυμένος ἤδη φαίνεται. Τούτου τὰ λείψανα εὐρίσκονται μέρη τινὰ εἰς τὴν μονὴν τῆς ἁγίας Μελάνης, καὶ μέρη εἰς τὸν καθολικὸν ναὸν τῆς ἁγίας Ἀναστάσεως. Ἡ δὲ ὑπόθεσις αὕτη ὑπάρχει γεγραμμένη ἀραβιστὶ εἰς μίαν πλάκα κειμένην εἰς τὰ δεξιὰ μέρη τῆς ἁγίας πύλης, εἰς ἐνθύμησιν τοῦ γεγονότος θαύματος. Καὶ οὕτω συμπληροῦται ἡ πρώτη ἑκατοντὰς τῶν λαϊκῶν Νεομαρτύρων, ἡ ἀπὸ τὰ χίλια πεντακόσια, ἕως εἰς τὰ χίλια ἑξακόσια.

13) Ἀρξαμένης δὲ ταύτης τῆς ἑκατοντάδος, ἦτοι: τοῦ χιλιοστοῦ ἑκακοσιοστοῦ ἔτους, ἰδοὺ εὐρίσκομεν πρῶτον τὸν Νεομάρτυρα Νικόλαον τὸν ἀπὸ Μέντζοβον ἀπατηθεὶς γὰρ οὗτος ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν, ὑπέμεινε εἰς τὴν πλάνην ἱκανὸν καιρὸν διὰ τὸν πρὸς τοὺς κριτὰς φόβον· εἶτα ἀποβαλὼν τὸν φόβον ἐπαρρησιάσθη καὶ οὔτε αἰ κολακεῖται καὶ ἀπειλαί, οὔτε οἱ ραβδισμοὶ καὶ ἡ κάθειρξις, οὔτε ἡ πείνα καὶ δίψα ἠδυνήθησαν φοβῆσαι αὐτόν. Τέλος δέ, ἀνάφαντες οἱ ἄπιστοι μίαν πυρκαϊὰν ἐν μέσῳ τῆς ἀγορᾶς, κατέκαυσαν αὐτόν, τῷ 1617. Τούτου ἡ ἁγία Κἀρα σφίζεται εἰς τὰ Μετέωρα θαυματουργοῦσα.

14) Μετὰ τούτου εὐρίσκομεν τὸν ἐκ Ζακύνθου Θεόφιλον. Οὗτος ναύτης ὢν, ἐζητεῖτο παρὰ τινος πλοιάρχου Ἀγαρηνοῦ. Ὁ δὲ μὴ θέλων συνεῖναι μετ' αὐτοῦ, συκοφαντεῖται καὶ περιτέμνεται δυναστικῶς. Ἐκ τούτου φυγὼν κρυφίως, καὶ πάλιν φανερωθεὶς, ὑπέστη καὶ αὐτὸς τὸν διὰ πύρρος θάνατον κατὰ τὸ ἔτος 1635.

15) Ὁ δὲ ἐκ τῆς Κρήτης ἅγιος Μάρκος, ἔτι παιδίον ὢν, περιετμήθη δυναστικῶς ὑπὸ τῶν Ἀγαρηνῶν εὐρισκόμενος εἰς Σμύρνην. Μετὰ ταῦτα φυγὼν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐν ἣ ἐφοδιασθεὶς ἱκανῶς, ἀπῆλθε πάλιν

εις Σμύρνην, καὶ παρρησιάζει ἑαυτὸν χριστιανόν. Δοκιμάσας οὖν ἐκεῖ πολλά καὶ διάφορα βάσανα, ἀπετιμήθη τὴν κεφαλὴν, ἐν ἔτει 1643.

16) Πρὸς τούτοις καὶ ὁ Τραπεζούντιος Ἰορδάνης ἐμαρτύρησεν εἰς Κωνσταντινούπολιν οὕτω πως: Οὗτος εὗρεθεις ἐν τινι συμποσίῳ μετὰ τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ ἀκούσας παρ' αὐτῶν λόγον ἀσεβῆ κατὰ τῆς εὐσεβείας, ἀνταπεκρίθη καὶ αὐτὸς κατ' αὐτῶν· ἐκ τούτου, διαβληθεὶς εἰς τὸν Βεζίρην, ἀναγκάζεται ἵνα τουρκίσῃ· μὴ πεισθεὶς δέ, κατατομείται ὑπὸ τοῦ δημίου, ἐν ἔτει 1650.

17) Ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἀπὸ Θάσου ἅγιος Ἰωάννης, παιδίον ἔτι ὄν. Οὗτος ὁ χαριτώνυμος, συκοφαντηθεὶς παρά τινος ἑβραίου πρὸς τοὺς ἐκεῖ ἀγαρηνοὺς, ὅτι ὕβρισε τὴν πίστιν αὐτῶν, φέρεται εἰς τὸν Βεζίρην κατάκριτος, καὶ ἀναγκάζεται ἐξομῶσαι. Ὁ δέ, μὴ πεισθεὶς, καταδικάζεται εἰς θάνατον· ὅθεν κατατομείται ἀπὸ ὀλίγον ὀλίγον, καὶ τελειοῦται τῷ 1652.

18) Ἄλλὰ καὶ ὁ Τραπεζούντιος ἅγιος Συμεὼν, ἤρπασε τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως ἀντὶ ἄλλου τινός· κτυπηθεὶς γὰρ ἑβραῖός τις γιγαντιαῖος ἀπὸ τινος Χριστιανόν, διαβάλλει ὁ κάκιστος ἑβραῖος τὸν ἅγιον τοῦτον Συμεὼν διαβαίνοντα τότε ἀπὸ ἐκεῖ, ἀντὶ τοῦ φυγόντος ἐκείνου φονέως· καὶ ἐπειδὴ ὁ πληγωθεὶς ἑβραῖος ἐκεῖνος ἀπέθανεν, ἀποφασίζεται ὁ μακάριος οὗτος Συμεὼν παρά τοῦ Κριτοῦ, ἥ ἵνα τουρκίσῃ καὶ δικαιωθῇ, ἥ ἵνα θανατωθῇ δι' ἀγχόνης· ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς ἐξομῶσαι, ἀλλὰ μᾶλλον τὸν Χριστόν, Θεὸν εἶναι ὁμολογῶν, ὑπέστη τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον, ἐν ἔτει 1653.

19) Ὁ δὲ ἅγιος Ἀναστάσιος ἦν ἀπὸ τὸ Ναύπλιον τῆς Πελοποννήσου. Τούτου ἐχθροὶ τινες ποιήσαντες μαγείας, ἀποκατέστησαν αὐτὸν φρενόληπτον. Οἱ δὲ ἀγαρηνοὶ ἰδόντες αὐτὸν οὕτω πως, περιέτεμον αὐτόν: Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν, ἐκήρυττε φανερώς τὴν εὐσέβειαν· ἐκ τούτου μαστιγούμενος καὶ ὠθούμενος φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, καὶ ἀποφασίζεται παρ' αὐτοῦ εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον· ἐξεληθόντος οὖν τοῦ Μάρτυρος, καὶ πορευομένου εἰς τὸν τόπον τῆς καταδικῆς, ὄρμησαν κατ' αὐτοῦ οἱ ἐκεῖσε ἀγαρηνοὶ καὶ κατέκοψαν αὐτὸν εἰς λεπτὰ τεμάχια μετὰ μαχαιρῶν, ἐν ἔτει 1655, Φεβρουαρίου α'. (1).

20) Μετὰ τοῦτον εὕρισκομεν τὸν Καραμάνον ἅγιον Νικόλαον ἐν Σμύρνη μαρτυρήσαντα· οὗτος ἐπειδὴ πότε ἀπὸ συναρπαγῆς θυμοῦ ἐξεφώνησεν ἵνα γείνη Τούρκος· διὰ τοῦτο ἀρπάζεται ἀπ' αὐτοῦ, καὶ φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, καὶ ἐπειδὴ ἐβιάσθη παρ' αὐτοῦ εἰς τοῦτο καὶ οὐκ ἐπεισθη, κατεδικάσθη εἰς φυλακὴν, εἰς πείναν καὶ δύσαν καὶ εἰς καθημε-

(1) Τὸν κατὰ πλάτος βίον του ὄρα εἰς τὸν ἡμέτερον Σάφειρον σελ. 23.

ρινούς ραβδισμούς. Είτα, και εις ἀκούσιον περιτομήν, και τελευτατον ἔλαβε τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον· και ταῦτα πάντα ὑπέστη κατὰ τὸ ἔτος 1657.

21) Ὁ δὲ ἀπὸ Φιλαδέλφειαν ἅγιος Δημήτριος ἦν Ἰερέως τινὸς υἱός. Οὗτος οὖν, ἔτι παιδίον ὢν, και ὡς ἔχων πολλὰ προτερήματα, ἐφθονήθη παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν τόσοσ, ὥστε ἐφεραν αὐτὸν εἰς τὴν βδελυραν αὐτῶν θρησκείαν, προοδεύσας δὲ ὁ παῖς εἰς τὰς ματαίας δόξας, ἤλθε μετὰ ταῦτα εἰς αἰσθησιν τοῦ καλοῦ. Ὅθεν ὁμολογήσας ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς και ἐξουσίας τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ραβδίζεται σφοδρῶς, και διαφόρως βασανίζεται· εἶτα διαπαρεῖς κατὰ τὸ στήθος τρίς ἐν μαχαίρᾳ, και δις τὴν κεφαλὴν διαμερισθείς, αἰφνης παρὰ Χριστοῦ θεραπεύεται. Τελευτατον δὲ κατακοπεῖς τοὺς πόδας τελειοῦται, και τῷ πυρὶ νεκρὸς παρεδόθη, κατὰ τὸ ἔτος 1657.

22) Προσέτι και ὁ ἐκ τῆς Βλαχίας ἅγιος Ἰωάννης, νέος ὢν τῇ ηλικίᾳ, εὐγενὴς και ὠραῖος, ὑπέπετεν αἰχμάλωτος εἰς ἓνα ἀκόλαστον ἀγαρηνόν· οὗτος ὁ χαριτώνυμος δυναστευόμενος ὑπ' αὐτοῦ εἰς κακὴν πρᾶξιν, ἐφόνευσεν αὐτόν, ἡ δὲ γυνὴ ἐκείνου ἐζήτει διὰ τοῦ Κριτοῦ, ὅπως λάβῃ τὸν Ἰωάννην διὰ σύζυγον· ὁ δὲ, μὴ βουλόμενος ἀρνηθῆναι τὴν εὐσέθειαν, τόσα πολλὰ κολαστήρια ὑπέστη εἰς διάστημα πολλῶν ἡμερῶν, ὥστε οὐκ ἐγράφησαν ὧδε διὰ συντομίας χάριν. Ἰδόντες οὖν τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ, δι' ἀγχόνης ἐθανάτωσαν αὐτόν, ἐν ἔτει 1662.

23). Ἀλλὰ και ὁ συνώνυμος τούτου Ἰωάννης, λέγω, ὁ Ναύκληρος, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσατο στέφανον ἐν τῇ νήσῳ Κῶ. Οὗτος ἀπὸ μαγείας τινὰς τῶν ἀγαρηνῶν ἐγένετο ἐξω φρενῶν, διὰ τὸ ὁποῖον και περιετμήθη, μὴ γινώσκων τὰ καθ' ἑαυτόν. Εἰς ἑαυτόν δὲ ἐλθὼν, ἐκήρυττε τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, εὐσεβῶς ὡς και πρῶτον πολιτευόμενος· ἐκ τούτου, βιασθείς ὑπὸ τοῦ Κριτοῦ ἵνα διαμῆνῃ εἰς τὴν ἀσέθειαν, και μὴ πεισθείς, μαστιζέται ἀνηλεῶς και φυλακίζεται, εἶτα θανατοῦται διὰ πυρός, και λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἄφθαρτον στέφανον κατὰ τὸ ἔτος 1669.

24) Ἐπὶ τούτοις εἰς ἔστι και ὁ ἀπὸ Κίου ἅγιος Ἀθανάσιος· ὅστις νενομφευμένος ὢν, πλούσιος, λόγιος και θεοσεβής, ἠβουλήθη ἵνα εἰσάξῃ μὲν πᾶσαν δικαιοσύνην εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ, τόσοσ εἰς τοὺς χριστιανούς, ὅσων και εἰς τοὺς τούρκους, ἐκριζώσῃ δὲ πᾶσαν ἀδικίαν και ἀνομίαν. Οἱ δὲ ὀθωμανοί, μὴ συνιέντες τούτο, μᾶλλον δὲ σκευωρίας ποιήσαντες, ἀπήγαγον τὸν Ἅγιον εἰς τὴν Βασιλεύουσαν βοῶντες κατ' αὐτοῦ ἐνώπιον τοῦ Βεζίρη, και λέγοντες· ὅτι ὑποσχεθείς οὗτος πρὸ καιροῦ ἵνα γένη τούρκος, ἤδη οὐ γέγονεν. Ὁ δὲ, συμφωνήσας μετὰ τῶν ψευδοκατηγόρων, ἐβίαζεν αὐτόν εἰς τούτο. Ἰδὼν δὲ ὅτι οὐ δύναται ποιησαί τι κατ' αὐτοῦ, κατεδίκασεν αὐτόν ἵνα ραβδίζεται καθημερινῶς ἕως

εις εξήκοντα ἡμερῶν διάστημα, καὶ τούτου γενομένου, ἀπέτεμον τὴν ἀγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν, ἐν ἔτει 1670.

25) Μετὰ ταῦτα καὶ ἔ ἀπὸ Καρπεννήσιον ἅγιος Νικόλαος ὁ παντοπώλης ἐμαρτύρησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει οὕτω πως. Οὗτος φθονηθεὶς ἀπὸ τὸν διδάσκαλον αὐτοῦ ἀγαρηνόν, καὶ συκοφαντηθεὶς ἐνώπιον τοῦ Καϊμακάμη, δυναστεύεται ὑπ' αὐτοῦ ἵνα τουρκίσῃ, μὴ πεισθεὶς δέ, κατεδικάσθη εἰς κεφαλικὴν ποινὴν τῇ 23 Σεπτεμβρίου 1672. Καταμυθέντος οὖν, Φῶς οὐράνιον κατεφώτιζε τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον καὶ θαυμαστὸν ἀπέδειξε· τούτου ἡ ἀγία κἀρα ἐν θαύματι ἀπεθησαυρίσθη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τοῦ Σηροποτάμου.

26) Κατὰ δὲ τὸ 1680 ἔτος, Αὐγούστου 8, ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῆς πίστεως τοῦ Χριστοῦ, καὶ ἀπὸ ὁ Ζαγορὰν ἅγιος Τριαντάφυλλος.

27) Σύγχρονος αὐτοῦ ἦν καὶ ὁ ἀπὸ Βόλου ἅγιος Σταμάτιος. Τούτου πορευθέντος μετὰ καὶ ἄλλων τινῶν εἰς τὸν Βεζίρην, ἵνα προσκλαυθῶσι διὰ τὸν καταδυναστεύοντα αὐτοὺς Ἀγᾶν, ἐγένετο εἰς αὐτοὺς ὄλον τὸ ἀνάπαλιν· καθότι οἱ μὲν λοιποὶ μετὰ ὕβρεως καὶ ἀπειλῆς ὑπὲρ τοῦ Βεζίρη ἐδιώχθησαν, κρατηθεὶς δὲ μόνος ὁ εὐλογημένος Σταμάτιος, ἠναγκάσθη γενέσθαι τουρκὸς ὡς πρωτεύων τοῖς λοιποῖς· μὴ πεισθεὶς δέ, ἔριψε τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται. Παρ' ἄλλοις δὲ οὗτος Ἀπόστολος Σταματίου γράφεται.

28) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαρτύρησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ χρυσοχόος ἅγιος Ἀγγελῆς, ὅστις συκοφαντηθεὶς παρὰ τῶν ἀγαρηνῶν, ἀπεφασίσθη παρὰ τοῦ Κριτοῦ ἢ εἰς ἄρνησιν τῆς τοῦ Χριστοῦ πίστεως, ἢ εἰς θάνατον. Ὁ δὲ μάρτυς τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογῶν, κατατομεῖται παρὰ τοῦ δημίου, καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἄφθαρτον στέφανον.

29) Καὶ κατὰ τὸ ἔτος 1682 ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τοῦ Χριστοῦ ὁ ἐξ ἀγαρηνῶν Ἀχμεδ Κάλφας, ἐν Κωνσταντινουπόλει. Οὗτος ὁ κατὰ προαίρεσιν ἀγαθός, ἔχων αἰχμάλωτον μίαν Ρώσσαν, ἔδωκεν αὐτῇ εὐδειαν τοῦ ἀπέρχεσθαι κατὰ καιρὸν εἰς τὴν ὁρθόδοξον ἐκκλησίαν, κατὰ τὸ ἐκείνης πρὸς αὐτὸν ζήτημα· καὶ ἐπειδὴ ὅταν ἐπέστρεφεν αὐτὴ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν, ἐξήρχετο ἐκ τοῦ στόματος αὐτῆς μία ἄρρητος εὐωδία, ἠρώτησεν αὐτὴν οὗτος περὶ τούτου· ὅθεν καὶ μανθάνει, ὅτι ἐστὶ τὸ λεγόμενον ἀντίδωρον ὅπου τρώγει, καὶ ὁ ἀγιασμὸς ὅπου πίνει. Ἐκ τούτου πορευθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἰδὼν θαύματα ὀφθαλμοφανῶς, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ, καὶ ἐβαπτίσθη· ὁμολογησάς δὲ ἐνώπιον τῶν ἀρχόντων ἀγαρηνῶν, ὅτι μία καὶ μόνη πίστις ἀληθινὴ ἡ τῶν Χριστιανῶν ἐστὶ, φονεύεται ὑπ' αὐτῶν, καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου στέφανον.

30) Ἐν αὐτῇ τῇ Βασιλευούσῃ ἐμαρτύρησεν ὁ ἀπελεύθερος ὄνομα-

ζόμενος Παύλος ὁ Ρώσος, ὅστις ἀποκτήσας πάθος ἐπιληψίας, καὶ ὡς ἐκ τούτου κηρύξας ἑαυτὸν τούρκον, προσκαλεῖται ἀπὸ τὸν Βεζύρηνην ποιῆσαι τάχιον ὅπως ἐξεφώνησεν. Ὁ δὲ, ὑγιῆς μετὰ ταῦτα γενόμενος, ἐκατάθη ἀήγητος εἰς τὴν πίστιν τοῦ Χριστοῦ, βοηθούμενος καὶ ἀπὸ τὴν σύζυγον αὐτοῦ, Ρώσσαν ὀρθόδοξον οὖσαν. Ἰδὼν οὖν ὁ Βεζύρης τὸ ἀμετάθετον τῆς γνώμης αὐτοῦ, τὴν μὲν σύζυγον αὐτοῦ μαστιγῶσας ἀπέλυσε, τὸν δὲ ἐκαρτόμησε τῷ 1683 ἔτει, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Μεγάλης Παρασκευῆς.

31) Ἐν τῇ αὐτῇ πόλει ἤθλησε γενναίως καὶ ὁ ἐκ τῶν μερῶν τοῦ Βόλου (ἦτοι ἐκ τοῦ χωρίου τοῦ ἁγίου Λαυρεντίου) ἅγιος Ἀπόστολος. Πορευθεὶς γὰρ καὶ οὗτος εἰς τὴν Βασιλεύουσαν διὰ τοπικὴν τινα ὑπερέσπισιν, οὐ μόνον ἀπέτυχε τοῦ παθουμένου, ἀλλὰ καὶ φυλακίζεται ἀδίκως. Φυλακισθεὶς δὲ, μαστιγίζεται συκοφαντούμενος. Πρὸς ταῦτα ὁ παράνομος δικαστὴς ἀναγκάζει αὐτὸν καὶ εἰς ἐξόμοσιν, τὸν ὅποτον ἰδὼν στερρότερον ἀδάμαντος, ἀποφασίζει αὐτὸν εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον φέρων δὲ αὐτὸν ὁ δῆμιος εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, ἀπέτεμε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ τυραννικῶς. Ὅθεν κατ' ἐκείνην τὴν νύκτα ἐφάνη εἰς ἀστὴρ ἄνωθεν τοῦ ἁγίου Λειψάνου εἰς σχῆμα Σταυροῦ, τὸν ὅποτον εἶδαν καὶ οἱ φύλακες. Εἶτα εἶδαν καὶ πλῆθος ἀνθρώπων γύρωθεν τοῦ λειψάνου, εἶτα δραμόντων καὶ ἄλλων ἀφανῆς ἐγένετο· ἐτελειώθη δὲ ὁ ἅγιος οὗτος Ἀπόστολος ἐν ἔτει σωτηρίῳ 1685, Αὐγούστου 15'. (1).

32) Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωσήφ ὁ λεγόμενος Χαλεπλής, ἔτυχε τοῦ μαρτυρίου τοιοῦτοτρόπως· συκοφαντηθεὶς γὰρ οὗτος ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν, τυπτόμενος καὶ ὠθούμενος φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν, καὶ δυναστεύεται εἰς ἐξόμοσιν. Ὁ δὲ μακάριος Ἰωσήφ, τόσον ἐλεεινολόγησεν αὐτῶν τὴν πλάνην καὶ τὸν ψευδοπροφήτην, ὥστε μὴ ἔχων τί ἀπολογηθῆναι ὁ ἀδίκος Κριτὴς, ἔδωκε κατ' αὐτοῦ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν. Καὶ ἐτελειώθη τῷ 1686.

33) Ἐτι καὶ ὁ ἐκ Μυτιλήνης ἅγιος Γεώργιος, ὁ καλούμενος Παῖζάκος, ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν ἔτει 1693.

34) Ἀλλὰ καὶ Μιχαὴλ ὁ Θεσσαλονικεὺς ἐμαρτύρησεν οὕτω· ἀδικούμενος ὁ αὐτὸς ὑπὸ τινος ἀγαρηνοῦ, ἀρτοποιὸς ὢν, ὑπέφερε τὴν ἀδικίαν ὁ καλὸς Μιχαὴλ· ἐπὶ χρόνοις τρισίν· ἀρπάζων γὰρ ὁ θηριώδης ἐκεῖνος ἀγαρηνὸς καθημερινῶς ὄσους ἄρτους ἤθελε, διένεμε τοῖς κυ-

(1) Τὴν ἀκολουθίαν τοῦ ἁγίου τούτου μετὰ τοῦ βίου ὄρα εἰς ἰδιαίτερον φυλλάδιον τὸ ὅποιον ἐφιλοπόνησεν ὁ ἐκ Βόλου Πάτερ Ζωσιμάς Ἐσφιγμένιτης. Παρὰ τοῦ αὐτοῦ λέγεται, ὅτι εἶνε ὁ αὐτὸς ἅγιος Σταμάτιος, διότι καὶ οὗτος διὰ τοῦ αὐτοῦ μαρτυρίου ἐμαρτύρησε καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν χρονολογίαν ἰορτάζεται. Σ. Ε.



σίν· ἐκ τούτου συμπλακείς μετ' αὐτοῦ ὁ Μιχαήλ, ἐφόρευεν αὐτὸν ἐν κρούσματι ροπαλοῦ. Ὅθεν φέρεται εἰς τὸν Κριτὴν ἡμίθνητος ἐκ τῶν πληγῶν, καταδυναστευόμενος ἵνα τουρκίσῃ, μὴ πεισθεὶς δέ, τελειοῦται διὰ πυρός.

35) Βούλομαι δὲ ἐνταῦθα διηγηθῆναι καὶ τὰ περὶ τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου. Οὗτος ἦν ἀπὸ μίαν χώραν τῆς Ἠπείρου, Παραμυθίαν καλουμένην, ἐπὶ τῆς ἡγεμονείας τοῦ Ἀχμέδ Πασᾶ. Τούτου ὁ υἱὸς Μουσᾶς λεγόμενος, ἀποσταλεὶς παρ' αὐτοῦ εἰς ὑπηρεσίαν τινὰ μετὰ καὶ ἄλλων δύο ἀγαρηῶν, εἶδαν τινὰς χριστιανούς θερίζοντας ἔξω εἰς ἓν χωράφιον, (ἐξ ὧν εἰς ἦν καὶ ὁ ρηθεὶς Ἀναστάσιος μετὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς.) Ταῦτην ἰδόντες οἱ μετὰ τοῦ Μουσᾶ ἀκόλαστοι ἀγαρηνοὶ, ἰδραμιον πρὸς αὐτήν. Ὁ δὲ Ἀναστάσιος, συμπλακείς μετ' αὐτῶν, ἔδωκε τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ καιρὸν καὶ ἔφυγε. Ταῦτα μὴ ὑποφέροντες ἐκείνοι, διέβαλον τὸν Ἀναστάσιον ἐντιστρόφως εἰς τὸν Πασᾶν. Ὁ δὲ Πασᾶς ὀργισθεὶς, ἀπέστειλε στρατιώτας, καὶ ἔφεραν δέσμιοι τὸν ἀθῶν Ἀναστάσιον, ἐκ τοῦ ὁποῦ μανθάνει ὅλην τὴν ἀλήθειαν. Ὅθεν ἰδὼν αὐτὸν ἀνδρείον καὶ ὠραῖον, ἠβουλήθη εἶτε κολακευτικῶς εἶτε δυναστικῶς περιτεμεῖν αὐτόν. Ὁ δὲ μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Ἀναστάσιος ἀπεκρίθη τῷ Πασᾶ, ὅτι ἔχει πολλὰ ἀγαθὰ αἰώνια ἀποκείμενα εἰς τοὺς οὐρανοὺς, ἅτινα οὐκ ἔχουσι κάμμιαν σύγκρισιν μετὰ τῶν παρόντων. Ὁ δὲ Πασᾶς παρ' ἐλπίδα ἀκούσας ταῦτα, ἐκλείπει αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ· ταῦτα ἀκούσας καὶ θεωρήσας ὁ ρηθεὶς υἱὸς τοῦ Πασᾶ Μουσᾶς, καλοπροαίρετος ὢν, διελογίζετο, λέγων· «τίς καὶ ποία ἄρα γε ἐστὶν ἡ πίστις τῶν Χριστιανῶν, ὥστε οὐ μόνον ὄλα τὰ ἀγαθὰ τοῦ κόσμου οὐδὲν λογίζονται πρὸς ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ πᾶσαν κακουχίαν καὶ ἐπώδυνον θάνατον ὑπομένουσι δι' αὐτήν;» Ταῦτα ὁ Μουσᾶς συλλογιζόμενος, ἔλαθε τὸν πατέρα αὐτοῦ, καὶ πορεύεται εἰς τὴν φυλακὴν ἰδεῖν τὸν Ἀναστάσιον καὶ ὁμιλῆσαι μετ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ πολυέλεος Θεός, ἰδὼν τὴν καλὴν τοῦ νεανίου γνώμην, ὤκονόμησεν ἰδεῖν τοιοῦτον θαῦμα. Ὡς γὰρ εἰσηλθεν ὁ Μουσᾶς ἐνδον τῆς θύρας τῆς φυλακῆς, ἰδοὺ βλέπει δύο νέους ἀστραπομόρφους πλησίον τοῦ Ἀναστασίου, τῶν ὁποίων μὴ ὑποφέρων ὁ νεανίας θεωρεῖν τὴν λάμψιν, ἔπεσε πρηνῆς ὄλος ἔμβοδος· ποιήσαντος δὲ νεῦμα τοῦ Ἁγίου τοῖς ἀστραπομόρφοις ἐκείνοις ἵνα ἀναχωρήσωσιν ἐκεῖθεν, ἐπλησίασεν ὁ Μουσᾶς, καὶ πρῶτον μὲν ἐρωτᾷ περὶ ἐκείνων ποιοὶ ἦσαν, καὶ μαθὼν ὅτι ἦσαν Ἄγγελοι, οἱ φύλακες τῶν χριστιανῶν, πάλιν ἐρωτᾷ, ἂν ἔχουσι τοιούτους φύλακας καὶ οἱ ἀγαρηνοὶ; καὶ διὰ τί οἱ χριστιανοὶ καταφρονοῦσι ὄλα τοῦ κόσμου τὰ ἀγαθὰ, καὶ οὐ δειλιῶσι βάσανά καὶ θάνατον ὄστις ἀφ' οὗ ἔλαθε τὴν ἀπάντησιν καθ' ὄλα παρὰ τοῦ Ἀναστασίου, ἐζητεῖ παρρηθὺς γενέσθαι καὶ αὐτὸς χριστιανός· πρὸς τοῦτο ὁ Ἀναστάσιος νουθετήσας αὐτὸν καὶ διδάξας τὰ πρέποντα, καὶ εἰπὼν αὐτῷ ἔχειν ὑπομονήν

εις τοῦτο, ἀπέλυσεν αὐτὸν ἐν εἰρήνῃ. Ὁ δὲ ἐπάρατος ἐκεῖνος πατὴρ τοῦ θεόφρονος Μουσαῖ, ἐκβαλὼν ἐκ τῆς φυλακῆς τὸν Ἀναστάσιον, καὶ ἰδὼν, ὅτι οὔτε μετὰ βίας, οὔτε μετὰ κολακείας πείθει αὐτὸν ἐξομῶσαι, ἔδωκε πρόσταγμα καὶ ἀπεκεφάλισαν αὐτόν. Ἐν δὲ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ φανείς κατ' ὄναρ ὁ Μάρτυς τῷ Πασῶ, εἶπεν αὐτῷ, ἵνα δώσῃ τὸ λείψανον αὐτοῦ εἰς τὸ ἐκεῖσε μοναστήριον, καὶ παρέδωκεν αὐτὸ καὶ ἐνεταφιάσθη ἐνδον τοῦ ἁγίου Βήματος. Ὁ δὲ Μουσαῖς, περίλυπος γενόμενος διὰ τὸν τοῦ Ἁγίου θάνατον, ἔτυχε τῆς παρὰ Θεοῦ παρακλήσεως τῇ τοῦ Ἁγίου μεσιτεία. Προσκληθεὶς γὰρ ὁ πατὴρ αὐτοῦ εἰς γάμους παρὰ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς, τῆς εἰς ἄλλην χώραν κατοικοῦσης, ἀπέστειλεν ἀντ' αὐτοῦ τὸν υἱὸν τοῦ Μουσαῖν· ὁ δὲ Μουσαῖς εὐρὼν ἀρμόδιον καιρὸν ἀπῆλθεν εἰς τὸν τοῦ Ἁγίου τάφον δεόμενος ἐκεῖ μετὰ δακρύων μέχρι ἐνάρξεως τῆς Ἀκολουθίας, ἔνθα ἀφυπνῶσας ὀλίγον, εἶδε τὸν ἅγιον Ἀναστάσιον λαμπροφωροῦντα καὶ λέγοντα αὐτῷ : μὴ λυποῦ, ἀδελφέ, ἀλλ' ὕπαγε εἰς τὸν δρόμον σου καὶ θέλεις λάβειν τὸ ποθεύμενον. Ὁ δὲ, περιχαρῆς γενόμενος, ἀπῆλθεν εἰς τοὺς γάμους μηδὲν προσέχων εἰς τὰ μάταια. Κοιμηθέντος οὖν ἐν ἐκείνῃ τῇ νυκτὶ, φαίνεται πρὸς αὐτὸν εἰς ἀστραπόμορφος νεανίας, λέγων αὐτῷ· ἐγέρθητι καὶ ἀκολουθεῖ μοι· ἐγερθεὶς δὲ ὡς εὐρέθη ἀνυπόδητος, ἰδοὺ ἤνοιγξαν αὐτοῖς αἱ θύραι τῆς εἰκίας αὐτομάτως, καὶ ἐξεληθόντες ἀμφοτέροι περιεπάτησαν δρόμον πολὺν, καὶ εὐρόντες μίαν βρύσιν νεροῦ, καὶ ἐκεῖ ἓνα Ἀσκητὴν, ἐκάθισαν. Τότε ὁ Ἄγγελος παραδούς τὸν Μουσαῖν εἰς ἐκεῖνον τὸν Ἀσκητὴν λέγει· τούτῳ ἀκολουθεῖ, καὶ αὐτὸς σε θέλει ὀδηγήσειν εἰς ὃ, τι ἐπιποθεῖς· ὅθεν, ὁ μὲν Ἄγγελος ἀφανὴς ἐγένετο, ὁ δὲ Μουσαῖς ἠκολούθει τῷ γέροντι θείῳ, ἕως οὗ ἐφθασαν εἰς Πελοπόννησον. Εὐρόντες δὲ καὶ μίαν ἐκκλησίαν εἰς ἔρημον τόπον ἐπ' ὀνόματι τοῦ ἁγίου Χαραλάμπους, προσεκύνησαν ἐκεῖ· ἀλλ' ἐπειδὴ ὁ νέος ἀτόνισεν ἐκ τοῦ κόπου καὶ τῆς πείνης (διὰ γὰρ ὀλίγων χόρτων ὧν εὕρισκον καθ' ὁδὸν ἐτρέφοντο)· διὰ τοῦτο καὶ εὕρισκοντο εἰς πολλὴν ἀδημονίαν καὶ μεταμέλειαν· εὕρισκόμενος οὖν οὕτω καὶ προσκυνήσας τὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου, ἤκουσε φωνὴν ἐξ αὐτῆς λέγουσαν : «Μὴ λυποῦ διὰ τὰ πρόσκαιρα ἀγαθὰ ὅπου ἄφησες, ὅτι ὁ ὁ Θεὸς πολλὰ ἔπαθε διὰ τὴν σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων· χαίρει δὲ μᾶλλον καὶ εὐφραίνου, ὅτι πολλῶν ἀγαθῶν μέλλεις ἀξιοῦσθαι ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν Οὐρανῶν». Ἐπειτα ἤκουσε φωνὴν καὶ ἀπὸ τῆς εἰκόνας τοῦ Χριστοῦ τὰ αὐτὰ λέγουσαν. Πρὸς ταῦτα ὁ Μουσαῖς χαρᾶς ἀπέφρου πληθεὶς, ἠστούχησεν δὴν τὴν κακοπάθειαν, καὶ ἠρώτησε τὸν γέροντα, ἐὰν πάντοτε ὀμιλῶσιν αἱ ἅγιαι εἰκόνας· ὁ δὲ, λέγει αὐτῷ : οὐχὶ πάντοτε ἀλλὰ χρείας τυχοῦσης. Εἶτα ὀδεύσαντες ἔτι ὀλίγας ἡμέρας, ἐφθασαν εἰς τὰς Πάτρας, καὶ ἤσαν πλοῖον διὰ τὴν Βενετιαν, εἰσεβίβασε δὲ αὐτὸν ἐκεῖ ὁ γέρον μὲ γράμματα συστατικά πρὸς



τούς εκείσε ὀρθοδόξους ἐμπόρους, δούς αὐτῷ καὶ μίαν θαυματουργὴν εἰκόνα τῆς Θεοτόκου. Φάσας οὖν ἐκεῖ, καὶ ὑποδεχθεὶς ἀπὸ τούτων ὀρθοδόξους, ἐβαπτίσθη ὑπ' αὐτῶν μετονομασθεὶς Δημήτριος. Ἔτα μετὰ καιρὸν ἀκούσας τὰ περὶ τοῦ ἁγίου Σπυρίδωνος, ἐπορεύθη ἐκεῖ εἰς τοὺς Κορφοὺς, ἐνθα καὶ διέμενον ἐν τινὶ κοινοβίῳ, καὶ γενόμενος μοναχός, μετονομάσθη Δανιήλ. Ἔτα ποθὼν τοῦ μαρτυρῆσαι, ἀπῆλθεν εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἐνθα ἀπεκαλύφθησαν αὐτῷ τὰ περὶ τῆς ἐλευθερίας τῶν χριστιανῶν· καὶ πάλιν διὰ προσταγῆς τῆς Θεοτόκου ἐπέστρεψεν εἰς Κέρκυραν καὶ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ, ἀφ' οὗ πρῶτον ᾠκοδόμησε ναὸν τῆς Θεοτόκου Μυρτιὰν καλούμενον μέχρι τοῦ νῦν, ἐνθα καὶ τὸ μαρτύριον τοῦ ἁγίου Ἀναστασίου, καὶ ἡ ὀπτασία αὐτοῦ τοῦ Δανιήλ ἰδιοχείρως γεγραμμένα εὐρίσκονται. Ὅρα τὴν ὀπτασίαν εἰς τὸ παράρημα τοῦ Νοεμβρ. σελ. 44. Καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῆς παρουσίας ἑκατονταετηρίδος.

## ΜΕΡΟΣ Γ'.

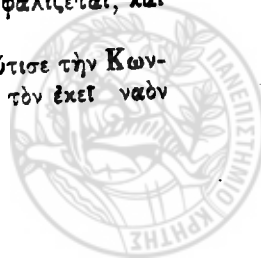
### ΤΑ ΕΠΙΛΟΙΠΑ ΤΩΝ ΑΝΑΓΝΩΣΘΕΝΤΩΝ

#### Εὐλόγησον Πάτερ.

36) Ἀρχομένης δὲ καὶ ἐτέρας ἑκατοντάδος, ἀπὸ τοῦ χιλιοστοῦ ἑπτακοσιοστοῦ ἔτους, ἕως τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ· ἰδοὺ κατ' ἀρχὰς εὐρίσκομεν τὸν ἅγιον νεομάρτυρα Ἀθανάσιον τὸν ἀπὸ Ἀττάλειαν μὲν ἐρμώμενον, ἐν Σμύρῃ δὲ μαρτυρήσαντα. Οὗτος οὖν, συναυλιζόμενος αἰείποτε μετὰ τῶν ὀθωμανῶν, ἀντέλεγεν αὐτοῖς εἰς ὅσα ἐχθροπαθῶς αὐτοὶ ἐλάλουν πρὸς αὐτὸν περὶ πίστεως. Καὶ ἐπειδὴ αἰείποτε ἠττημένοι ἐφαίνοντο ὑπ' αὐτοῦ οὗτοι, κατηγορήσαν αὐτὸν ἐνώπιον τοῦ Κριτοῦ. Ὁ δὲ Κριτὴς προέτεινεν αὐτῷ ἵνα τουρκίσῃ, καὶ ἀπαλλαχθῆ τοῦ κινδύνου· μὴ βουλόμενος δὲ ὁ τρισόλβιος, δέχεται τὸν διὰ ζήφους θάνατον κατὰ τὸ ἔτος ἀπὸ Χριστοῦ 1700.

37) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα Βελλᾶς Αὐξέντιος· ὅστις ἐκκλίνας δι' ὀλίγον καιρὸν εἰς τρυφὰς καὶ ἀναπαύσεις, τόσον μετενόησεν ἔπειτα, ὥστε ἐτεχνεύετο τινὶ τρόπῳ τύχῃ τοῦ μαρτυρικοῦ τέλους· ὅθεν, παρρησιασθεὶς, τύπεται πρῶτον δις κατὰ πρόσωπον, ἐκ τοῦ ὁποίου δαρμὸς ἐξῆλθον δύο ὀδόντια, καὶ ὁ εἰς ὀφθαλμός· ἔτα ραβδίζεται εἰς τοὺς πόδας σφοδρῶς, ὥστε ἔρρετὸ αἷμα ἐκ τῶν ὀνύχων, καὶ τελευταῖον ἀποκεφαλίζεται, καὶ Φῶς κατέπη ὀρανοθεν εἰς τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον.

38) Τί δὲ εἶπω καὶ περὶ τῆς ἁγίας Ἀργυρῆς ἥτις ἐπλούτισε τὴν Κωνσταντινούπολιν διὰ τοῦ ἁγίου αὐτῆς λειψάνου, σφύου εἰς τὸν ἐκεῖ ναὸν



της ἁγίας Παρασκευῆς εὕρισκομένου, καὶ τὸ ὅποσον ἐστὶ καύχημα τῆς Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας; Αὕτη λοιπὸν κατήγετο ἀπὸ τὴν Προῦσαν, καὶ ὑπανδρεύθη νομίμως, ἔρασθεισα δὲ ὑπὸ τινος ἀγαρηνοῦ, καὶ μὴ στέργουσα αὐτοῦ τὴν σχέσηιν, συκοφαντεῖται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸν Κριτὴν. Ταῦτα βλέπων ὁ ἀνὴρ αὐτῆς, μετέφερε τὴν ὑπόθεσιν τῆς κρίσεως εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν, κάκει δὲ τὰ αὐτὰ ἤυρεν, ὅθεν κατεδικάσθη ἡ μακαρία εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν, μαστιζομένη καθημερινῶς ἐν πολλαῖς κακουχίαις εἰς δεκαεπτὰ ἐτῶν διάστημα· οὕτω δ' οὖν μαστιζομένη ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ τῷ 1725 καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφθαρτον στέφανον. Ἀπριλίου 30. Τὸν βίον του δρα σελ. 463 Σμάρραδος.

39) Ὁ δὲ ἅγιος Σάββας ὁ Νιγδελῆς καὶ Σαμολαδάς καλούμενος, ἐμαρτύρησε καὶ αὐτὸς ἐν Κωνσταντινουπόλει ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας, τελειωθείς διὰ ξίφους τῷ 1726.

40) Μεταξὺ τῶν κληρικῶν καὶ λαϊκῶν, καὶ μεταξὺ τῶν ἐπὶ Τουρκίας μαρτυρησάντων, καὶ μὴ δι' αἵματος τελειωθέντων, ὁ ἐκ τῆς Ρωσσίας καταγόμενος ἅγιος Ἰωάννης εἰς ἐστίν. Οὗτος ἐπὶ τῆς αὐτοκρατορίας Πέτρου τοῦ Μεγάλου, αἰχμαλωτισθεὶς μετὰ καὶ ἄλλων ὑπὸ τῶν ἀσεβῶν Τατάρων κατὰ τὸ ἔτος 1730, ἐπωλήθη εἰς ἓνα ἀγαρηνόν, ἐν μιᾷ χώρᾳ τῆς Καισαρείας Προκοπία καλουμένη· ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος εἶχε βίον θαρραλέον, ὑπέφερεν ἀνδρείως τὰς διαφόρους κακουχίας, ὅσας δύναται τις εὐσεβὴς ὑποφέρειν εἰς αἰχμαλωσίαν τοιοῦτου εὐσεβεστάτου ἀνδρός. Μετὰ δὲ ταῦτα, ἐπειδὴ κατ' οἰκονομίαν Θεοῦ οὐκ ἐδυναστεύετο πλέον εἰς τὸ ἐξῆς ἐξομόσαι, ὁ καὶ τῶν μαρτύρων ἀνώτερος Ἰωάννης, ἐδόθη ἐκουσίως εἰς τελείαν ἀσκήσιν ἐντὸς τῆς αὐτῆς χώρας, ὥστε ὑπερέβη καὶ τὴν τῶν πρῶν ἔρημιτῶν πολιτείαν· ἐκ ταύτης οὖν ἀτονήσας τῷ σώματι, ἀνεπαύθη ἐν Κυρίῳ τῇ 27 Μαΐου καὶ μετὰ τριετίαν, Φῶς οὐράνιον, κατερχόμενον ἐπάνω τοῦ τάφου αὐτοῦ, ἐβεβαίω τὴν τοῦ λειψάνου αὐτοῦ ἀγιότητα, τὸ ὅποσον ἀνακομισθέν, ἐφάνη σῶρον, καὶ πληρεῖς εὐωδίας, ἀπειρα ἐκτελοῦν θαύματα.

41) Ὁμοίως ἐμαρτύρησεν ἐν τῇ αὐτῇ πόλει, καὶ ὁ ἅγιος Νικόλαος ὁ ἐκ τῆς ἐνορίας τῶν Ἐξ Μαρμάρων ἐν ἔτει 1732, καὶ ἔλαβε τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον.

42) Τὸν δὲ ἅγιον Νικήταν τὸν Νισύριον πῶς ἐγκαταλείψω ἄμνημον; τούτου ὁ πατὴρ πεσὼν εἰς μεγάλας κρισολογίας, καὶ φοβηθεὶς τὸν κίνδυνον ὁ μάταιος, ἐγένετο τούρκος, σὺν αὐτῷ δὲ καὶ πᾶσα ἡ οἰκογένεια μετὰ τοῦ εὐλογημένου τούτου Νικήτα, εἰ καὶ βρέφος ὑπῆρχεν τότε· ὅστις ἐλθὼν εἰς δεκαπενταετῆ ἡλικίαν, καὶ μαθὼν παρὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ τὰ περὶ αὐτῶν, ἔφυγεν εἰς Χίον, ἐκεῖ δὲ προετοιμασθεὶς, παρρησιάζει τὴν εὐσεβείαν· ὅθεν βασάνους μεγάλας ὑποστάς, κατατομείται τῷ

1732, Ιουνίου 21. Τούτου ἡ ἅγια Κάρα εὐρίσκεται ἤδη εἰς τὴν ἱερὰν μονὴν τῶν Ἰβήρων.

43) Οὕτω πως καὶ ὁ ἐκ τῆς Ἀλβανίας καταγόμενος ἅγιος Χρηστός ὁ κηπουρός, πορευθεὶς εἰς τὴν Βασιλεύουσαν ἐπώλει ἐκεῖσε ὀπωρικά· καὶ ἐπειδὴ ὑπέπεσεν εἰς λογοτριβὴν μετὰ τινος ἀγαρηνοῦ, συκοφαντεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ εἰς κρίσιν ἐνάγεται, καὶ εἰς ἐξώμοσιν ἰναγκάζεται· ὅθεν σταθεὶς ἀκλόνητος, ραβδίζεται σφοδρῶς καὶ βασανίζεται διαφόρως, εἶτα κατατομείται κατὰ τὸ 1748.

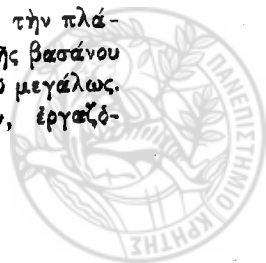
44) Πῶς δὲ παραβλέψω καὶ τὰ περὶ τῆς ἁγίας Κυράνης; Αὕτη λοιπὸν ἐκ τῶν πολυχινίων τῆς Θεσσαλονίκης οὔσα, ἠράσθη ἀπὸ τινος Γενίτσαρην τούρκου διὰ τὴν ὠραιότητα αὐτῆς, ἡ δὲ μακαρία Κυράνα, μὴ θέλουσα τὴν μετὰ τῶν ἀσεβῶν κοινωνίαν ἀπεστρέφετο αὐτόν. Ἐκ τούτου φυλακίζεται, εἶτα κρεμασθεῖσα ἐντὸς τῆς φυλακῆς, ἐβασανίζετο ἀδιακόπως ἕως οὗ ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ βασανιζομένη, τῷ 1751. Καὶ ἐπληρώθη ἡ φυλακὴ Φωτὸς καὶ εὐωδίας ἀρρήτου.

45) Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἐμαρτύρησε καὶ ὁ ἅγιος Γεώργιος Κύπριος ἐν Πτολεμαίδι. Οὗτος συκοφαντηθεὶς, μετηνέχθη εἰς τὸν Κριτὴν, ὁ δὲ Κριτὴς καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ἀπεφάσισαν κατὰ τοῦ δικαίου ἢ τουρκίωσιν αὐτόν, ἢ θανατώσωσιν· ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς πρῶτον βασανίζεται διαφόρως, εἶτα μετὰ πυροβόλων καὶ μαχαιρῶν κατεσκόρπισαν τὸ τοῦ μάκαρος σῶμα ἐν ἔτει 1752. Καὶ τούτου γενομένου, τόσον ἐξηγριώθη ἡ θάλασσα κατὰ τῶν φονευτῶν ὥστε ἐξελθοῦσα τῶν ὄρων αὐτῆς, ἠβούλετο καταπιεῖν ὅλην τὴν πόλιν· ἀλλὰ καὶ στύλος πυρὸς ἐφαίνετο ἔνωθεν τοῦ ἁγίου λειψάνου.

46) Καὶ Νικόλαος δὲ ὁ Χίος, φρενοληψία ποτὲ κρατηθεὶς, ἐνεδύθη τουρκικὰ ἱμάτια ἀπὸ αὐτοὺς τοὺς τούρκους, καὶ ὠνομάσθη Μειμέτης. Εἶτα ἐλθὼν εἰς ἑαυτόν, ἐδυναστεύετο διαμένειν οὕτω· ὁ δὲ ἀξιούμνητος Νικόλαος μὴ πεισθεὶς τὸ σύνολον, ἀλλ' ἐν εὐσεβείᾳ πολλῇ διάγων, ἀπεκεφαλίσθη, τῷ 1754.

47) Προσέτι καὶ ἡ νύμφη τοῦ Χριστοῦ Ἀκυλίνα, καταγομένη ἀπὸ ἐν χωρίον Ζαγκληβέρι καλούμενον, τὸν τοῦ μαρτυρίου ἐκομίσαστο στέφανον. Ταύτης οὖν ὁ πατὴρ ἐπειδὴ ἐξώμοσε διὰ φόβον θανάτου, ὑπεσχέθη τοῖς ἀγαρηνοῖς ὅτι θέλει τουρκίσειν καὶ τὴν κόρην αὐτοῦ Ἀκυλίναν· βιάσας οὖν αὐτὴν εἰς τοῦτο, καὶ μὴ ἀκουσθεὶς, ἀλλὰ μᾶλλον ἐλεγχθεὶς ὑπ' αὐτῆς, ἀνήγγειλε τοῖς ἀσεβέσι τὰ περὶ αὐτῆς· πρὸς ταῦτα ἀρπάσαντες αὐτὴν οἱ φονεῖς, παρέστησαν τῷ Κριτῇ· μὴ πεισθεῖσα δὲ εἰς τὸ πρόσταγμα τῶν ἀσεβῶν, ἀλλὰ καταισχύνασα αὐτῶν τὴν πλάνην, τόσον ἀνηλεῶς ἐμαστιγώθη, ὥστε διὰ μόνης αὐτῆς τῆς βασάνου παρέδωκε τὸ πνεῦμα κατὰ τὸ 1764· καὶ ἐδοξάσθη παρὰ Θεοῦ μεγάλως.

48) Ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ ἅγιος Δημος ἀπὸ Ἀδριανούπολιν, ἐργαζό-



μενος τὴν ἀλιευτικὴν εἰς Σμύρνην, καταγγέλλεται εἰς τὸν Κριτὴν, ὡς ὅτι ὑπεσχέθη ἵνα γείνη τοῦρκος. Ὁ δὲ Κριτὴς βιάζει αὐτὸν εἰς τοῦτο, καὶ μὴ θελήσας αὐτός, ραβδίζεται, φυλακίζεται καὶ τὴν Κάραν ἐκτέμνεται τῷ 1763. Ἀπριλίου 10 Σμάραγδος σελ. 112.

49) Μετὰ τοῦτο ἤθλησε διὰ τὴν εὐσέβειαν ἐν Κωνσταντινουπόλει καὶ ὁ Καισαρεὺς ἅγιος Παναγιώτης, νέος τῇ ἡλικίᾳ ἕως ἐτῶν εἰκοσιν. Ἐτελειώθη δὲ ἐν ἔτει 1665· τοῦτου τὸ ἅγιον λείψανον ἐτάφη εἰς τὴν Ζωοδόχον Πηγὴν. Σάρδιος Ἰουνίου 24 σελ. 283.

50) Τί δὲ εἶπω καὶ διὰ τὸν ἀγγελώνυμον Μιχαὴλ, ὅστις νέος ὢν, ἀπλοῦς καὶ ἀγράμματος ἤθλησεν ὑπὲρ Χριστοῦ; Οὗτος οὖν ἦν ἐξ Ἀθηνῶν, πτωχὸς καὶ κηπουρὸς τῷ ἐπαγγέλματι· καὶ ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθη ὑπὸ τῶν ὀθωμανῶν ὅτι κοιμίζει μπαρουτι τοῖς εἰς τὰ ὄρη κλέπταις, ἀναγκάζεται ἐξομῶσαι, ὁ δὲ μὴ πεισθείς, ἀποκεφαλίζεται μὲ τέσσαρα κτυπήματα τῆς σπάθης ἐπὶ τοῦ τραχήλου καὶ τελειοῦται, ἐν ἔτει 1700. Σάρδιος Ἰουνίου 30 σελ. 398.

51) Συγχρόνως ἤθλησεν ἐν Μυτιλήνῃ καὶ ὁ μακάριος Ζώρζης ὁ Ἰβηρ. Τοῦτον λαβῶν αἰχμάλωτον εἰς ἀγαρηνός, νέον ὄντα, ἐτούρκισεν αὐτόν. Ἐπιμεινας δὲ ἐν τῇ ἀπωλείᾳ μέχρι τοῦ γήρατος, ἦλθεν εἰς αἰσθησιν καὶ ἐπαρρησίασε τὴν εὐσέβειαν. Ὁ οὖν Κριτὴς, κρίνας καὶ ἀνακρίνας αὐτόν, παρέδωκε τῇ ἀγχόνῃ.

52) Ὁ δὲ ἕτερος ἀγγελώνυμος, Μιχαὴλ λέγω ὁ Βουρλιώτης, ἤθλησεν ἐν Σμύρῃ κατὰ τὸ 1772, νέος τῇ ἡλικίᾳ, καὶ ὠραῖος δὲ τῇ ὄψει. Ἀρνηθεὶς γὰρ οὗτος τὴν εὐσέβειαν ἀπάτη τῇ τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ μετανοήσας ἐπειτα παρρησιάζει τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ τελειοῦται διὰ ξίφους. Σμάραγδος Ἀπριλίου 16 σελ. 161.

53) Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐκ Πελοποννήσου χαριτώνυμος Ἰωάννης πωληθεὶς αἰχμάλωτος εἰς Θεσσαλονικὴν ἀγαρηνῶ τινὶ μετὰ τῆς μητρὸς αὐτοῦ, καὶ καταδυναστευόμενος ἐξομῶσαι, καὶ μὴ θέλων, ὑπέστη πρότερον βασάνους τινάς, ὕστερον πληγείς τὴν καρδίαν ἐν μαχαίρᾳ τελειοῦται, τῷ 1773. Χρυσόπρασος Ὀκτωβρίου 21 σελ. 372.

54) Ὁ δὲ μακάριος Ἀντώνιος ἔξ Ἀθηνῶν, πτωχὸς ὢν, ὑπέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀγαρηνῶν, ἐκ τῶν ὁποίων πωληθεὶς καὶ μεταπωληθεὶς αἰχμάλωτος, εἰ καὶ κακουχίας καὶ βασάνους ὑπέστη πολλὰς, ἐκράτει ὁμῶς τὴν εὐσέβειαν, στηριχθεὶς ἀπὸ τινος ὀπτασίας. Ὅθεν, κρίναντες καὶ ἀνακρίναντες αὐτόν, ὁ τε Κριτὴς, ὁ Βεζίρης, καὶ αὐτὸς ὁ μάταιος Βασιλεὺς, ὅτινες, εἰ καὶ ὠμολόγησαν ὁμοῦ τὴν ἀδικίαν, διὰ τὴν τοῦ λαοῦ ὁμῶς συνδρομήν, κατεδίκασαν τὸν Μάρτυρα εἰς κεφαλικὴν ποινήν. Ἀποκεφαλίσθεὶς λοιπὸν ἔκει εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔλαβε τὸν τῆς ἀθλήσεως στέφανον, τῷ 1774. Φεβρουαρίου 5 Σάπφειρος σελ. 88.

55) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν εἰς Θεσσαλονικὴν καὶ ὁ ἅγιος

Ἄθανάσιος συκοφαντηθεὶς παρὰ τῶν ἀσεβεισάτων ἀγαρηνῶν, καὶ τελειωθείς δι' ἀγχόνης ἔλαβε τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

56) Μετὰ τοῦτον, ἦτοι: τῷ 1776 ἐμαρτύρησε κατὰ τὴν μικρὰν Ἀσίαν ὁ ἐκ τῆς Πελοποννήσου ἅγιος Πέτρος, ἐκ τινος χώρας Τριπολιτζᾶς καλουμένης, καὶ ἐτελειώθη δι' ἀγχόνης ὁ ἀσίδιμος.

57) Μετὰ ταῦτα, ἦτοι: τῷ 1777 εὐρίσκομεν καὶ τὸν ἀπὸ Κασάνδρας Χριστόδουλον, ἐν Θεσσαλονίκῃ μαρτυρήσαντα. Οὗτος οὖν, θείῳ ζήλῳ κινούμενος, ἔδραμεν εἰς ἐπικουρίαν τινὸς ἀρνησιχρίστου ἐνώπιον πλήθους ἀγαρηνῶν. Τοῦτου τὴν τσοαύτην παρρησίαν μὴ ὑποφέροντες οἱ αὐτοί, πολλὰς πληγὰς κατ' αὐτοῦ ἐπιθέντες, καὶ κατ' αὐτοῦ πρὸς τὸν Κριτὴν καταλαλοῦντες, παρέδωκαν αὐτὸν εἰς τὸν διὰ τῆς ἀγχόνης μαρτυρικὸν θάνατον.

58) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ ὁ λεγόμενος προσκυνητῆς Ἀναστάσιος, ὢν ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως.

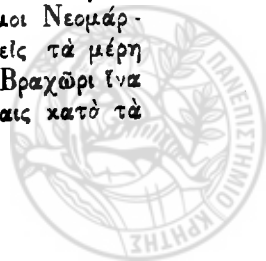
59) Ἐνταῦθα εὐρίσκομεν καὶ τὸν ἐξ Ἄρτης Ἅγιον Ζαχαρίαν, ὅστις ἤθλησεν εἰς τὰς Παλαιὰς Πάτρας, ἀρνηθεὶς πρότερον τὴν πίστιν κατὰ συμβεβηκός· οὗτος λοιπὸν, παρρησιάσας τὴν εὐσέβειαν, βασανίζεται πρῶτον διὰ καθημερινῶν μαατίγων, εἶτα, τανυσθέντος εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, ἐσχίσθησαν τὰ σκέλη αὐτοῦ, καὶ τελειοῦται τῷ ἔτει 1782. Τὸ δὲ δεσμοκτήριον ἐπληρώθη ἀρρήτου εὐωδίας.

60) Σὺν τούτῳ, καὶ ὁ ἀπὸ Γαλατῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως Δημήτριος οἰνοπωλεῖον ἔχων ἐκεῖ, ἐσυκοφαντήθη παρὰ τῶν εἰσερχομένων ἀγαρηνῶν. Τοῦτον ἐπειδὴ οὐδὲ αὐτὸς ὁ Βεζίρης ἠδυνήθη καταπεῖσαι εἰς ἀρνήσιν τῆς εὐσεβείας, ἔδωκε κατ' αὐτοῦ τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν, καὶ ἐτελειώθη τῷ 1784, δοξασθεὶς παρὰ Θεοῦ δι' οὐρανοῦ Φωτός.

61) Σύγχρονος τούτου ἐστὶν ὁ ἐκ Μυτιλήνης Χατζὴ Θεόδωρος. Οὗτος, συσχεθεὶς ποτε ὑπὸ θυμοῦ, ἠρνήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ ἐδέχθη τὴν τοῦ ἀντιχρίστου Μωάμεθ πλάνην· μετ' ὀλίγον ὁμοως μετανοήσας, ἐπορεύθη εἰς ἅγιον Ὅρος, ἐνθα ἐξωμολογήθη καὶ ἐμυρώθη· καὶ μετ' οὐ πολὺ, ὤρμησε δρομαίως εἰς τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον. Ὅθεν παρρησιασθεὶς ὡς ὀρθόδοξος χριστιανὸς ἐτελειώθη δι' ἀγχόνης.

62) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, καὶ κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἠρνήθη τὴν εὐσέβειαν καὶ ὁ Ἰωάννης Βούλγαρης. Οὕτω δὲ καὶ αὐτὸς πορευθεὶς εἰς τὸ ἅγιον Ὅρος, καὶ διορθωθείς, πορεύεται εἰς τὴν Βασιλεῦσαν, ἐνθα παρρησιασθεὶς ὡς ὀρθόδοξος χριστιανός, καὶ μὴ πεισθεὶς εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ Κριτοῦ προτεινόμενα ἄθεα καὶ ἄπιστα ρήματα, ἀποτέμνεται διὰ ξίφους.

63) Ἄξιαι μνήμης εἰσὶν ἐνταῦθα καὶ οἱ τρεῖς ἀνώνυμοι Νεομάρτυρες. Οὗτοι λοιπὸν Πελοποννήσιοι ὄντες, ἐπορεύθησαν εἰς τὰ μέρη τῶν Ἰωαννίνων χάριν πραγματείας. Ἐρχόμενοι δὲ εἰς τὸ Βραχώρι ἔνα ἐπιστρέψωσιν εἰς τὰ πάτρια, ἐπειδὴ ὠμίλησαν τοῖς τελώνασι κατὰ τὰ



ἔθιμα τῶν τουρκῶν, προσποιούμενοι ὅτι καὶ αὐτοὶ εἰσὶ τουρκοὶ, συλλαμβάνονται ὡς κατὰδικοὶ, καὶ ἀναγκάζονται εἰς τὴν ἀσέβειαν· σταθέντες οὖν οἱ ἀείμνηστοὶ εἰς τοὺς ὄρους τῆς χριστιανικῆς τελειότητος, ὑπέμειναν ραβδισμούς, κάθειρξιν, πείναν, δίψαν καὶ πᾶσαν κακουχίαν. Εἶτα καὶ τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον τῷ 1786 ἔτει.

64) Ὁ δὲ ἅγιος Μανουὴλ ἦν ἀπὸ τὰ Σφακία τῆς Κρήτης. Οὗτος, αἰχμαλωτισθεὶς ἀπὸ τοὺς ἀγαρηνοὺς, καὶ περιτμηθεὶς, ἐγένετο τουρκοῦ, ἐκ τούτου, φυγῶν ἐκείθεν ἔζη χριστιανικῶς εἰς τὴν Ἑλλάδα. Καὶ ἐπειδὴ ἀπὸ προδοσίαν καὶ ἀπὸ περιστάτικα τινα, ὑπέπεσεν εἰς τὰς χεῖρας τοῦ καπετάν Πασσᾶ εἰς Χίον, ἀναγκάζεται ἵνα διαμῆνῃ εἰς τὴν παρὰ τῶν ὀθωμανῶν ἐλαβε πίστιν. Ὁ δὲ μὴ πεισθεὶς, ἀποκεφαλίζεται, πολλὰ πρότερον ὑποστὰς ἐν τῷ αὐχένι κτυπήματα διὰ ξίφους κατὰ τὸ ἔτος 1792. Ὅρα εἰς τὸ βιβλίον Χαλκηδῶν σελ. 256 Μαρτίου 15.

65) Ἐκ τῆς αὐτῆς Κρήτης ἠνθήσθη καὶ ὁ ἅγιος Μύρων, ὅστις σώφρων καὶ εὐλαβὴς ὢν, συκοφαντεῖται ὅτι ἐβίασε τουρκόπουλόν τινα. Ἐκ τούτου ὁ Κριτὴς ἀποφασίζει αὐτόν, ἢ ἵνα τουρκίσῃ καὶ μείνῃ ἀνεύθυνος, ἢ ἵνα θανατωθῇ δι' ἀγχόνης. Ὁ δὲ, κηρύττων ἑαυτὸν χριστιανόν, παρεδόθη τῇ ἀγχόνῃ τῷ 1793, καὶ δοξάζεται παρὰ Θεοῦ διὰ Φωτὸς οὐρανοῦ. Μαρτίου 20 Χαλκηδῶν σελ. 328.

66) Μετὰ τοῦτον, εὐθὺς εὐρίσκομεν καὶ τὸν ἀπὸ Θεσσαλονίκης Ἀλέξανδρον. Οὗτος, πορευθεὶς εἰς Σμύρνην, ἠπατήθη καὶ ἐγένετο τουρκοῦ, μεταβαίνων οὖν ἀπὸ πόλεως εἰς πόλιν ὡς Δερβίσης, ἐφθασε καὶ ἔως εἰς τὴν Μέκκαν τὴν καθέδραν τοῦ Σατανᾶ. Μετὰ δὲ ταῦτα ἐλθὼν εἰς Θεογονσίαν, καὶ ἐλέγχων τοὺς τουρκοὺς κατ' ὀλίγον ὀλίγον, ἐκήρυξεν ἑαυτὸν Χριστιανόν. Ὅθεν φέρεται εἰς Σμύρνην, καὶ κρινόμενος ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας, ἀποκεφαλίζεται, τῷ 1794 Μαΐου 26.

67) Κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος καὶ ὁ ἅγιος Ἀναστάσιος ὁ Βούλγαρος ἠθλήσεν εἰς Θεσσαλονίκην. Οὗτος, ἀπὸ κάποιον συμβεβηκὸς ἀναγκάζεται ἵνα τουρκίσῃ. Ὁ δὲ, σταθεὶς στερεός, μαστιίζεται, φυλακίζεται, δέχεται καλᾶμια εἰς τοὺς ὀνυχας, δεσμεῖται τοὺς πόδας εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, σφίγγεται ἀλύσει τὰς χεῖρας καὶ τὸν λαιμόν, εἶτα πορευόμενος εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον παρέδωκε τὸ πνεῦμα.

68) Σύγχρονος τοῦ ἀνωθεν ἐχρημάτισεν ὁ ἀπὸ Κύπρον ἅγιος Πολύδωρος, ὅστις ἠθλήσεν ἐν τῇ νέᾳ Ἐφέσῳ. Οὗτος οὖν, διερχόμενος πόλεις καὶ χώρας, προσεκολλήθη ἀρνησιχρίστων τινί, καὶ ἐγένετο γραμματικὸς αὐτοῦ. Καὶ ἐπειδὴ ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν φαγῶν καὶ πίων ἐμέθυσεν, ἠρνήσατο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ περιετιμήθη. Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν, ἐμεθοδεύετο τίνι τρόπῳ νὰ παρρησιάσῃ τὴν εὐσέβειαν. Ὅθεν παρρησιάζει τὴν εὐσέβειαν ἑαυτοῦ εἰς τὸν ἐν Ἐφέσῳ ἐξουσιαστὴν καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ μεγάλας βασάνους ἐντὸς τῆς φυλακῆς. Τῇ δὲ ε-

πιάσει δι' ἀγχόνης ἐθανατώθη, καὶ ἔλαβε τὸν στέφανον τῆς ἀθλήσεως.

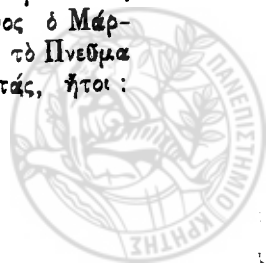
69) Καὶ πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἤθλησεν ὁ ἐκ Φιλαδελφείας Χα-  
τζῆ Γεώργιος εἰς τὸ Καρατζασοῦ, ἐργαζόμενος γὰρ ἐκεῖ τὴν τέχνην  
τῶν ἀμπατζήδων, ὑπέπεσεν εἰς ἀσέβειαν ἀπὸ συναρπαγῆς θυμοῦ. Εἶτα  
ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν, ἐπορεύθη εἰς ἅγιον Ὅρος, ἐνθα διορθωθείς, ἐπέστρεψε  
πάλιν ἐκεῖσε, καὶ παρρησιάζεται ὡς χριστιανός, ἐκ τούτου βασανιζόμε-  
νος ἐπὶ ἡμέρας ὀκτώ, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται. Τὴν 2 Ὀκτωβρ.

70) Ὁμοίως κατ' αὐτὸ τὸ ἔτος ἤθλησαν εἰς τὴν Τρίπολιν τῆς Πε-  
λοποννήσου ὁ ἅγιος Μῆτρος, ὅστις, διὰ νηπιοφροσύνην του, ἐγένετο  
τοῦρκος ἀπατηθεὶς ἀπὸ αὐτοῦ. Οὗτος οὖν, εἰ καὶ εἰς ὀφθίκια προεπι-  
βάσθη, κατεφρόνησεν ὅμως ἅπαντα, καὶ ἐπορεύετο χριστιανικά, κλαίων  
καὶ ὀδυρόμενος διὰ τὴν ἄρνησιν. Ἐκ τούτου γνωρισθεὶς ἀπὸ τοὺς ἀσε-  
βεῖς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀποτέμενται. Μαΐου 28 Σαρδόνουξ σελ. 493.

71) Ἐπὶ τούτοις καὶ ὁ λαμπρὸς ἀριστεὺς Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος ἀπὸ  
Νεοχωρίου ἤθλησεν ἐν Μυτιλήνῃ. Οὗτος οὖν, εὐρισκόμενος εἰς τὰ βα-  
σιλικὰ παλάτια ζωγράφος, ἠπατήθη καὶ ἐξώμοσεν· εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλ-  
θὼν, καὶ μετανοήσας, ἐπορεύθη εἰς Χίον, εἶτα καὶ εἰς Μυτιλήνην, ἐκεῖ  
λοιπὸν παρουσιασθεὶς, καὶ ἐλέγξας τὴν τοῦ Μωάμεθ ἄθεον πλάνην, βα-  
σανίζεται πρῶτον καὶ παραδοθεὶς τῇ ἀγχόνῃ, τελειοῦται τῷ 1795,  
οὗτινος τὸ ἅγιον λείψανον εὐρισκόμενον σφῶν εἰς τὴν Μητρόπολιν, θαυ-  
ματουργεῖ εἰς δόξαν Θεοῦ. 17 Φεβρουαρίου Σάπφειρος σελ. 285.

72) Ἡ δὲ πάγκαλος Νύμφη τοῦ Χριστοῦ, Χρυσή, ἦν ἐκ τῶν μερῶν  
τῆς Βουλγαρίας· αὐτὴ οὖν ἡ ὄντως χρυσαῖνος, ἠράσθη ἀπὸ ἀποιοῦν  
ἀγαρηνόν, ἡ δὲ μὴ στέργουσα τὴν τοιοῦτου μιαιροφῆνους ἀνδρὸς συγκοινω-  
νίαν, ὑπέστη ἡ αἰοιδίμος πολλὰς καὶ διαφορὰς βασάνους· εἰς τρεῖς γὰρ ὀ-  
λοκλήρους μῆνας ἐμαστιζέτο καθημερινῶς, ἐλωροτομήθη, σούβλα πεπυ-  
ρωμένη διεπάρη κατὰ τὰ ὠτία, καὶ πάντα ὑπέμεινε διὰ τὸν Χριστόν.  
Τέλος ἰδόντες αἱ μάταιοι τὸ ἀμετάθετον τῆς Μάρτυρος, ἐκρέμασαν αὐ-  
τὴν γυμνὴν καὶ ἐτι ζῶσαν εἰς μίαν ἀγριαπιδίαν, εἶτα δραμόντες μετὰ  
μαχαίρων, κατέκοψαν αὐτὴν εἰς λεπτά, καὶ ἐτελειώθη, τῷ 1795.

73) Ἐτι εὐρισκόμεν καὶ τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν ἐν Μαγνησίᾳ ἀθλή-  
σαντα· εὐρισκόμενος γὰρ οὗτος ἐκεῖ εἰς τὴν Μαγνησίαν εἰς ἓνα Ἄγαν,  
ἐφόρει κόκκινον φέσι διὰ τὸ θάρρος ὅπου εἶχεν. Ἄλλ' ἐπειδὴ ἀνεχώρησεν  
ἀπὸ ἐκεῖ, συλλαμβάνεται ἀπὸ τοὺς ἐξουσιαστάς, καὶ ἀναγκάζεται  
ἐξομῶσαι, ὡς ὅτι ἐφόρει κόκκινον σημεῖον. Ὁ δὲ Μάρτυς στερρότερος  
ἀδάμαντος φανεῖς, μαστιζέται πολλακίς τόσον πολὺ, ὥστε ἐγένετο ὡς  
νεκρὸς ἄταφος, ἐνδὸν τῆς φυλακῆς. Ἐκεῖ λοιπὸν εὐρισκόμενος ὁ Μάρ-  
τυς, καὶ εὐχαριστῶν τῷ Θεῷ, μετὰ τρεῖς ἡμέρας παρέδωκε τὸ Πνεῦμα  
ἐν ἔτει 1796, καὶ οὕτω συμπληροῦται καὶ αὕτη ἡ ἑκατοντάς, ἦτοι·  
ἡ ἀπὸ τὰ χίλια ἑπτακόσια ἕως τὰ χίλια ὀκτακόσια.



74) Ἰδοὺ ἀρχόμεθα καὶ τῆς τελευταίας ἑκατοντάδος, τῆς τοῦ 1800. Ἐν ἧ εὐρίσκομεν πρῶτον τὸν ὄντως μεγαλομάρτυρα ἅγιον Κωνσταντῖνον τὸν ἀπὸ Ἰδρας. Οὗτος οὖν, ἀπελθὼν ποτε εἰς Ρόδον, ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ ἔκεισε Ἡγεμόνος, διὰ τὸ ἀτελὲς τῆς αὐτοῦ ἡλικίας, ἀπατηθεὶς, ἠρνήσατο τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ περιτμηθεὶς, διέμεινεν ἐν τῇ ἀσεβείᾳ ἔτη τρία· εἶτα μετανοήσας, ἀπῆλθεν ὡς χριστιανὸς εἰς τὸ Κρίμι, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς Κωνσταντινούπολιν πρὸς τὸν πατριάρχην Γρηγόριον, ὅστις ἀπέστειλεν αὐτὸν εἰς ἅγιον Ὄρος πρὸς τὴν τῶν Ἰθῆρων ἱερὰν μονήν, ἐνθα ἐφοδιασθεὶς καλῶς, πορεύεται κατ' εὐθείαν πάλιν εἰς Ρόδον, ἐνθα καὶ παρρησιάζει τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, καὶ χλευάζει τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην. Πρὸς ταῦτα ὁ Ἡγεμὼν, δίδει ἄδειαν τοῖς φονευταῖς, οἱ ὅποιοι τόσα βάσανα ἐποίησαν τῷ Μάρτυρι, ὥστε οὐ θέλομεν γράψαι ὧδε διὰ τὸ τῆς συντομίας διήγημα. Φανεὶς γὰρ ὁ Χριστὸς ἐν τῇ φυλακῇ πρὸς αὐτὸν ὑγιῆ ἐποίηι, δις καὶ τρίς. Ὅθεν φουρμισθεὶς ἐτελειώθη ἐν Κυρίῳ τῷ 1880. Νοεμβρ. 14 Ἰακίνθος σ. 363.

75) Μετὰ δὲ τοῦτον εὐρίσκομεν εὐθὺς τὸν ἐκ τῆς Ἐφέσου ἅγιον Γεώργιον, καὶ αὐτοῖσι μαρτυρήσαντα. Οὗτος οὖν, ἐπειδὴ ὑπὸ μέθης ἐξέπεσε τῆς εὐσεβείας, διὰ τοῦτο καὶ σύντομα μετενόησε, καὶ παρρησιάζει τὴν προτέραν εὐσέβειαν. Ὅθεν φυλακισθεὶς δέσμιος χεῖρας καὶ πόδας, δέχεται πολλὰ καὶ διάφορα βάσανα, εἶτα ἀποκεφαλισθεὶς τῷ 1801 θαυμαστοῦται παρὰ Θεοῦ ὡς μέγας ἀριστεύς.

76) Κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐμαρτύρησεν ἐν Χίῳ, καὶ ὁ ἀπὸ Σμύρνης ἅγιος Μάρκος. Οὗτος, ἔγγαμος ὢν, ἐπορεύθη εἰς Ἐφεσον διὰ πραγματείαν του, ἐνθα πεσὼν εἰς ἀμαρτίας πτώμα, ἐξώμοσεν ὅπως τύχη συγχωρήσεως παρὰ τῆς ἀσεβοῦς ἐξουσίας· εἶτα μεταμεληθεὶς εἰς τοῦτο, φεύγει ἐκεῖθεν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καὶ διαμείνας εἰς Χίον, παρρησιάζει ἐκεῖ τὴν εὐσέβειαν πρὸς τὸν ταύτης ἐξουσιαστὴν· ὁ δὲ, ἐξετάσας αὐτὸν καὶ φυλακώσας, τὸσον πολυειδῶς τὸν ἐβάσανισεν, ὥστε ἰθαύμασαν οἱ οὐράνιοι Ἄγγελοι, καὶ ἐτρόμαξαν οἱ καταχθόνιοι. Μετὰ δὲ ταῦτα ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν μὲ ἐπτὰ κτυπήματα τῆς σπάθης κατὰ τοῦ τραχήλου, καὶ ἐγένετο χαρὰ μεγάλη εἰς ὄλους τοὺς ἐκεῖ χριστιανούς, καὶ εἰς τοὺς ἀγαρηνοὺς μεγάλη κατασχὺνη καὶ ἀτιμία.

77) Καὶ πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἐνήθησε γενναίως ἐν Κωνσταντινουπόλει ὁ ἀπὸ Χίον μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Δημήτριος. Οὗτος οὖν ἐπαγγελλόμενος ἐμπορείαν, καὶ συνεχῶς εἰσέρχόμενος εἰς μεγάλου τινὸς ἀγαρηνοῦ οἰκίαν, ἐξώμοσεν ἐκεῖ δυναστευόμενος. Εἶτα εὐρῶν καιρὸν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ ἐξομολογούμενος, ἐθρῆνει ἀπαρηγόρητα γοερῶς. Στηριχθεὶς δὲ ἀπαξ διὰ θείας ὁπτασίας, καὶ πάλιν δι' ἑτέρας, ἐκίνησε διὰ τὸ μαρτύριον, ἀφ' οὗ πρότερον ἠγωνίσθη ἀσκητικῶς καθ' ὑπερβολήν. Ὅθεν παρρησιασθεὶς εἰς τὸν Καϊμακάμην φυλακίζεται δέσμιος χει-



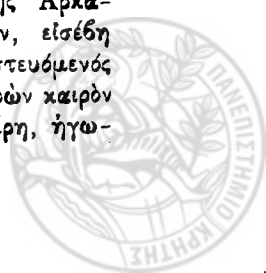
ρας και πόδας. Είτα λαβών ὑπὲρ τοὺς ἑπτακοσίους ραβδισμοὺς, σφίγγεται εἰς τὸ τιμωρητικὸν ξύλον, καὶ δοκιμάζει καὶ ἄλλας τινὰς βασάνους, καὶ οὕτω ἀποκεφαλίζεται.

78) Ὁμοίως κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἤθλησε καὶ ὁ ἐκ τῆς Βουλγαρίας ἅγιος Λάζαρος. Οὗτος πορευθεὶς εἰς τὴν Ἀνατολήν κατὰ τὸ μέρος τῆς Περγάμου, ἐγένετο ποιμὴν προβάτων, ἐκεῖ λοιπὸν συκοφαντηθεὶς ἀπὸ μίαν τούρκαν, φυλακίζεται καὶ μαστιγοῦται καὶ ἀναγκάζεται ἡ ἐξομῶσαι, ἢ ἀποθανεῖν ἐν ταῖς βασάνοις· ἐπὶ τοσοῦτον δὲ παρετάθησαν αἱ εἰς αὐτὸν τιμωρίαι, ὅσον ἐστὶν ἴδιον εἰς ἀνδράς ἀπίστους καὶ αἰμοδόρους, ὅτινες λαβόντες ἀπόλυτον ἐξουσίαν εἰς αὐτὸ καὶ μόνον, ὥστε, ἵνα μὴ λυπῶνται τρόπον τινά, ἐφαγον πρῶτον καὶ ἐμεθύσθησαν, καὶ τότε ἤρξαντο βασανίζειν τὸν Μάρτυρα πάντες ὁμοῦ ἀπὸ ἑσπέρας ἕως πρωΐας, τὸν ὅποιον τέλος ἀφέντες ψυχορραγοῦντα ἀνεχώρησαν. Αἰφνης οὖν γενόμενος ὑγίης, καὶ ὁμολογῶν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, τελειοῦται δι' ἀγγλῆς τῷ 1802. Ὅρα 23 Ἀπριλίου Σμάρμαδος σελ. 389.

79) Συγχρόνως, ἦτοι : κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος, ἤθλησε καὶ ὁ ἀπὸ Σούμλαν τῆς Βουλγαρίας ἅγιος Ἰωάννης. Οὗτος οὖν, χρυσοχόος ὢν, εἶχε καὶ τὰ ἤθη χρυσᾶ. Καὶ ἐπειδὴ ἐσυκοφαντήθη ὑπὸ μιᾶς τουρκοπούλας ὡς ποτε ὁ πάγκαλος Ἰωσήφ, διὰ τοῦτο οἱ ἐκεῖσε ἀγαρηνοὶ συλλαβόντες αὐτόν, ἔφεραν εἰς τὸν Κριτὴν, βοῶντες κατὰ τοῦ δικαίου. Πρὸς ταῦτα ὁ ἄδικος Κριτῆς ἀποφασίζει κατ' αὐτοῦ, ἡ ἵνα τουρκίσῃ καὶ λάβῃ αὐτὴν σύζυγον, ἡ ἵνα μαστιζῆται μέχρι θανάτου. Ἐπὶ τούτοις ἀπεκρίθη ὁ Μάρτυς ὅτι κάλλιον ἀποθανεῖν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἢ ζῆν ἐν ἀσεβείᾳ. Ἐκ τούτου ἐμάστιζον αὐτὸν ἀνηλεῶς ἕως οὗ ἔπεσον οἱ δρυχεὶς αὐτοῦ. Εἶτα κρεμάται ἀπὸ τὰς μασχάλας, λωροτομεῖται, καίεται, τύπτεται, σφίγγεται, ξέεται, καὶ καρατομεῖται.

80) Καὶ πάλιν κατὰ τὸ αὐτὸ ἔτος ἤθλησεν ἐν Σμύρνῃ ὁ Θεσσαλονικεὺς Ἰωάννης. Οὗτος ἐργαζόμενος μετὰ τοῦ πατρὸς αὐτοῦ εἰς Σμύρνην (σκυτοτόμος γὰρ ἦν) ἐπόθει ἀκροάζεσθαι τοὺς τῶν Ἁγίων μαρτυρικοὺς ἀγῶνας, εἰ καὶ ἀγράμματος ἦν. Ὅθεν συζηλώσας αὐτοῖς, καθὸ ἀπλούστατος ἐτούρκευσε καὶ αὐτὸς ἵνα εὕρῃ αἰτίαν καὶ μαρτυρήσῃ. Ὅθεν μεθ' ἡμέρας τινὰς παρρησιάζει ἑαυτὸν χριστιανὸν ὡς τὸ πρότερον, ἐκ τούτου φυλακίζεται καὶ ἐξετάζεται πολλάκις, εἶτα καρατομεῖται καὶ λαμβάνει τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφθαρτὸν στέφανον.

81) Μεταξὺ τῶν ἐγκρίτων λαϊκῶν Νεομαρτύρων, εἰς ἐστὶ καὶ ὁ ἅγιος Δημήτριος. Οὗτος ἦν Πελοποννήσιος ἐκ τινος κώμης τῆς Ἀρκαδίας Λιγούδιστα λεγομένης. Πορευθεὶς λοιπὸν εἰς Τρίπολιν, εἰσέβη εἰς τουρκικὸν ὁσπήτιον ὑπηρέτης, ἐκεῖ δὲ εὕρισκόμενος, δυναττευόμενος τε καὶ κολακευόμενος ἠρνήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Εἶτα εὐρῶν καιρὸν ἄρμόδιον ἔφυγεν εἰς Σμύρνην, καὶ οὕτω διερχόμενος πολλὰ μέρη, ἤγω-



νίζετο ὡς μέγας ἀσκητής, προετοιμαζόμενος καὶ εἰς ἀθλητικούς ἀγῶνας. Καὶ εἶτα πορεύεται πάλιν εἰς Τριπολιτζάν ἔνθα ἠρνήσατο τὸν Χριστὸν πρότερον. Ἀγωνιζόμενος οὖν καὶ ἐκεῖ ἀσκητικῶς, καὶ διὰ θείας ὀπτασίας πληροφορηθεὶς, ἔδραμεν εἰς ἀναζήτησιν τοῦ ποθουμένου. Ὅθεν πάρρησιάσας ἑαυτὸν ὡς χριστιανὸν σύρεται ἀπὸ κρίσεως εἰς κρίσιν, εἶτα καὶ πρὸς τὸν Ἡγεμόνα. Ὅστις ἰδὼν τὸ ἀμετάθετον τοῦ Ἁγίου, προσέταξε καὶ ἀπέτεμον τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κεφαλὴν μὲ τρία κτυπήματα, καὶ ἔλαβε τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀφάρτον στέφανον ἐν ἔτει 1803 Ἀπριλίου 14.

82) Κατὰ δὲ τὸ 1806 εὐρίσκομεν μαρτυρησάντα καὶ τὸν ἐκ τῆς Ἀπονομῆς ἅγιον Ἀργυρόν, καὶ ἐν Θεσσαλονίκῃ τελειωθέντα. Οὗτος, ἰδὼν ποτε χριστιανὸν τινα φερόμενον ἀπὸ πλῆθος Γενιτζάρων ὅπως περιτμηθῆ ἑκουσίως, ἵνα ἀπαλλαχθῆ τοῦ προσκαίρου θανάτου, διὰ τὸ ὅποιον ἔπραξεν ἔγκλημα, καὶ θείῳ ζήλῳ κινούμενος, ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν διυχυριζόμενος ἐμποδίσαι αὐτὸν τῆς βδελυρᾶς περιτομῆς, καὶ προτιμησάσαι μᾶλλον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ θάνατον. Ἐκ τούτου λοιπόν, ὤρμησε κατ' αὐτοῦ τὸ πλῆθος τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ τύπτοντες καὶ σπρώχνοντες τὸν ἀπήγαγον εἰς τὸν Κριτὴν, βοῶντες κατ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ ἀργυρώνυμος Μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἐλέγξας αὐτοὺς διὰ τὴν ἀπιστίαν των καὶ εὐσέβειαν κηρύξας, μαστίλλεται, φυλακίζεται, καὶ τελειοῦται δι' ἀγχόνης.

83) Μετὰ τούτον ἤθλησε στερρῶς καὶ ὁ Χιοπολίτης Γεώργιος ἐν Κυδωνίαις. Οὗτος, μανθάνων τὴν ξυλογλυπτικὴν κατὰ τὴν νῆσον Παρά, ἔφυγε κρυφίως, καὶ πορευθεὶς εἰς Καβάλλαν ὡς ναυτόπουλον, ἐξώμοσεν ἐκεῖ, δυναστευθεὶς ἀπὸ τινα φόβον, κατὰ τὴν τῶν παιδῶν ἀγνωσίαν (ἦν δὲ τότε ὡσεὶ ἑτῶν δέκα). Μετ' οὐ πολὺ ὁμοῦς, ἐλθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀνεχώρησεν ἐκεῖθεν, καὶ διελθὼν τὴν Χίον, πορεύεται πάλιν εἰς Κυδωνίας, καὶ διέμεινεν ἀγνώριστος ἱκανὸν καιρὸν. Εἶτα γνωρισθεὶς τῷ Κριτῇ ἐνάγεται εἰς κρίσιν, ἐν ἣ παραστήσας τὴν ἑαυτοῦ ἄρνησιν ἀκούσιον καὶ παρ' ἡλικίαν, ὠμολόγησε μὲν τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ἐταλάτισε δὲ τοὺς ὑπὸ τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην ὄντας· ἐκ τούτου φυλακίζεται καὶ ἀποφατίζεται εἰς τὸν διὰ ξίφους θάνατον. Καθοπισθεὶς οὖν ὁ Ἅγιος τῆ τοῦ Θεοῦ πανοπλίᾳ, ἤχθη εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης. Ἐρχεται δὲ καὶ ὁ δῆμιος κατ' αὐτοῦ ἔχων εἰς μὲν τοὺς ὀδόντας γυμνήν τὴν μάχαιραν, εἰς δὲ τὰς χεῖρας πυροβόλον ἑτοιμον, μετ' οὐ ἐπυροβόλησε κατὰ τὰ ὀπίσθια τοῦ Μάρτυρος, καὶ τὰ μὲν φορέματα αὐτοῦ ἐκ τοῦ πυρὸς ἔκαιον, τὸ δὲ αἷμα ἐξήρχετο ὡς ἀπὸ σωλῆνος, εἶτα ρίψας αὐτὸν κάτω κατέσφαξε τυραννικῶς ἐν μαχαίραις δυσί, κρούσας κατὰ τοῦ τραχήλου πολλὰς καὶ διαφόρους πληγὰς. Καὶ οὕτω ἐτελειώθη ὁ καλλίνικος μάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος, ἐν ἔτει 1807, Νοεμβρίου 26.

84) Ὁ δὲ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Κρής ἐμαρτύρησεν εἰς Ἐρεσον οὕτω πως· εὐρίσκομένός ποτε εἰς εὐθυμίαν ἔξω τῆς πόλεως μετὰ καὶ ἄλλων,

ἦλθον εἰς λογοτριβὴν μετὰ τῶν φορολόγων ὀθωμανῶν, εἶτα καὶ εἰς συμπλοκὴν καὶ εἰς φόνον. Φυγόντων δὲ τῶν λοιπῶν, συνελήφθη μόνος ὁ καλὸς οὗτος Ἰωάννης. Ἐκ τούτου, ὁ μὲν Κριτὴς ἀπεφάσισεν αὐτὸν εἶνα ἐξομῶσθαι καὶ ἀφεθῆ ἀνέγκλητος τοῦ τοιοῦτου δράματος, ὁ δὲ Μάρτυς τῆς ἀληθείας ἀντιπαραταχθεὶς εἰς τοῦτο, ἀπηγγωνίσθη κατὰ τὸ ἔτος 1811, καὶ ἐδοξάσθη παρουσία ὄλων παρὰ Θεοῦ.

85) Σὺν τοῖς ἄλλοις εὐρίσκομεν καὶ τὸν ἅγιον Ἀγγελὴν τὸν ἀπὸ Ἄργους τῆς Πελοποννήσου. Οὗτος οὖν, θεοφιλὴς ὢν καὶ κόσμιος, καὶ τὴν λατρικὴν μετερχόμενος, ἐπορεύθη εἰς Ἐφεσον, ἔνθα φιλονεικῆσας μετὰ τινος ἀθέου Γάλλου περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως, καὶ εἰς μονομαχίαν προσκαλέσας αὐτὸν ἐνίκησε καὶ κατήσχυεν, εἰς βοήθειάν του τὸν Θεὸν ἐπικαλεσάμενος. Μετὰ δὲ ταῦτα, ὑπερηφανευθεὶς τρόπον τινά, καὶ ὡς ἐξω φρενῶν γενόμενος, ἠρνήθη τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὅπως εὖρη αἰτίαν ἔπειτα καὶ μαρτυρήσῃ ὑπὲρ αὐτῆς, ὃ καὶ ἐγένετο. Καθότι πορευθεὶς ἔπειτα εἰς Χίον, καὶ παρρησιάσας τὴν εὐσέβειαν, ἀπεκεφαλίσθη βασιανθεὶς πρότερον ὄχι ὀλίγον. Καὶ ἐτελειώθη τῷ 1813.

86) Πῶς δὲ ἀφήσω ἀμνημον τὸν ἐξ ἀγαρηνῶν ὄντως χαριτώνυμον ; οὗτος οὖν ἐκ τῆς κώμης Κολλίας ἦν τῆς παλαιᾶς Ἠπείρου, ἐκ γένους τῶν ἀγαρηνῶν, καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ Σέχης. Καὶ ἐπειδὴ ὁ καλὸς οὗτος νεανίας ἐκ τῆς καλῆς προαιρέσεως ἐγνώρισε τὴν εὐσέβειαν, καὶ ἐπόθει αὐτήν, διὰ τοῦτο ἐπορεύθη εἰς Ἰθάκην τῆς Ἐπτανήσου, ἔνθα δεχθεὶς τὸ ἅγιον Βάπτισμα μετωνομάσθη Ἰωάννης. Ἐκτοτε οὖν, ἀπελθὼν εἰς Ξηρόμερον, ἔζη χριστιανικῶς. Φωραθεὶς δὲ ἀπὸ τὸν ἐξουσιαστήν, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς ὡς καταισχύνας τὸ τάγμα τῶν Δερβισήδων, λαμβάνει τὴν ἀπόφασιν τοῦ θανάτου, καὶ ἀπεκεφαλίσθη, κατὰ τὸ ἔτος 1814.

87) Τί δὲ καὶ περὶ τοῦ ἐξ ἀγαρηνῶν ἐτέρου τινὸς Κωνσταντίνου εἶπω ; ὅστις καὶ πρὸ τοῦ βαπτισθῆναι καὶ μαρτυρῆσαι εἰς ἀγιότητα ἔφθασε, καὶ μυστηρίων Θεοῦ αὐτόπτης ἐγένετο ; οὗτος οὖν, Λέσβιος ὢν, εἶχε γεννήτορας τὸν μὲν πατέρα ἀγαρηνόν, τὴν δὲ μητέρα χριστιανήν, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐκ συνεργείας διαβολικῆς ἠθρόνησε, καὶ διὰ θείας χάριτος ἰάθη, ἡ μὲν μήτηρ αὐτοῦ ἐχάρη, οὗτος δὲ ἔλαβε ζῆλον εἰς τὸν χριστιανισμόν, καὶ πορεύεται διὰ τοῦτο εἰς Σμύρνην, καὶ ἀπὸ ἐκεῖ εἰς τὸ Ἅγιον Ὄρος πρὸς τὴν νέαν Σικήτην. Εἶτα ἀπερχόμενος εἰς Καυσοκαλύβια, καὶ βλέπων καθ' ὁδὸν Σταυροὺς εἰς τὰς κορυφὰς τῶν δένδρων, ἐθαύμαζεν εἰς τὰ ὀρώμενα. Φθάσας δὲ ἐκεῖ εἰς τὴν Σικήτην, ἠσύχαζεν ἰδιαιτέρως, εἶτα ἐβαπτίσθη μετωνομασθεὶς Κωνσταντίνος, καὶ λαβὼν ἀδειαν, ἐπορεύθη εἰς ἐπίσκεψιν καὶ τῆς ἑαυτοῦ ἀδελφῆς ἐν Μαγνησίᾳ οὔσης. Ἐκεῖ δὲ γνωρισθεὶς παρὰ τινος ἀγαρηνοῦ, ἐνάγεται εἰς τὸν Ἠγέμονα, εἰς τὸν ὅποιον παρρησιάζει ἑαυτὸν χριστιανόν, καὶ δνειδίζει τὴν τοῦ Μωάμεθ πλάνην. Ὅθεν δεσμεύεται, φυλακίζεται καὶ βασανίζεται. Καὶ ἐπειδὴ

ἔποίησε τὸ σημεῖον τοῦ τιμίου Σταυροῦ, κρούεται διὰ τοῦ ξίφους εἰς τὸ στήθος σταυροειδῶς, ἐκ τοῦ ὁποῦ κρούσματος ἐκόπησαν μόνον τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἐξήλθε Σταυρὸς φωτεινός. Ἔτα κρεμάται ἐνδον τῆς φυλακῆς, ὅπου φανεῖσα ἡ Θεοτόκος ἐνεθάρρυνεν αὐτὸν λέγουσα· ὅτι δεῖ τελειώθηναι εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὃ καὶ ἐγένετο· διότι ἀποσταλεῖς ἐκεῖ δέσμιος, ἐτελειώθη δι' ἀγχόνης, τῷ 1820.

88) Ἐτι Νεομάρτυρας εὐρίσκομεν καὶ τοὺς ἑξ τούτους ὧν τὰ ὀνόματα εἰσι ταῦτα: Λάμπρος, Θεόδωρος, καὶ Θεόδωρος ἕτερος, Γεώργιος, Ἰωάννης καὶ Μιχαήλ. Οὗτοι συλληφθέντες ὑπὸ τῶν ἀγαρηνῶν ἐν καιρῷ πολέμου, καὶ βιασθέντες, ἐξώμοσαν νέοι ὄντες· μετὰ δὲ χρόνου τινὰς γενομένης εἰρήνης, μετανοήσαντες καὶ μυρωθέντες, ἦλθον εἰς Σαμοθράκην ἐργαζόμενοι καὶ χριστιανικῶς διάγοντες, φαραθέντες δέ, παρεστάθησαν εἰς τὸν ἐξουσιαστὴν τῆς Μάκρης, ὅστις ἐξετάσας αὐτούς, τὸν μὲν ἀπεκεφάλισεν, τοὺς δὲ ἐκρέμασε, καὶ τοὺς τρεῖς ἐν τοῖς ὀγκίνους ἀπέριψε, καὶ οὕτω ἐτελειώθησαν, ἐν ἔτει 1835. Ἐγένετο δὲ καὶ ἐκλειψις σελήνης τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ καθ' ἣν οἱ Μάρτυρες ἦσαν κρεμάμενοι ἐτι ζῶντες ἐν τοῖς ὀγκίνους.

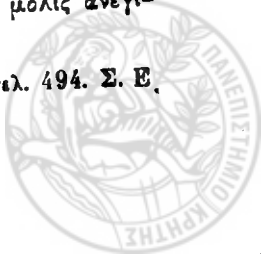
89) Ἐτι εὐρίσκομεν καὶ τὸν ἅγιον Γεώργιον τὸν ἀπὸ χωρίον Τσουρφλι τῆς τῶν Γρεβενῶν ἐπαρχίας. Οὗτος πορευθεὶς εἰς Ἰωάννινα ἐγένετο ἐπιτηρητὴς τῶν Ἰππων ὑπὸ τὴν ἐξουσίαν ἑνὸς μεγάλου ἀγαρηνοῦ· καὶ ἐπειδὴ ἔμισεῖτο ὑπὸ ἄλλου τινὸς ἀγαρηνοῦ ὁ καλὸς Γεώργιος, εὐρίσκετο πάντοτε εἰς διηνεκὴ κίνδυνον. Νυμφευθεὶς δὲ καὶ γεννήσας ἀρσενικὸν παιδίον, ἐβάπτισεν αὐτό, εἶτα τρεῖς αὐτὸ ἀσπασάμενος ἐξήλθεν. Ἐν ᾧ δ' ἐξήρχετο εὐρέθῃ ἐμπροσθεν αὐτοῦ ὁ ἐχθρὸς, ὅστις ἰδὼν τὸν Ἅγιον ἔκραξε μεγαλοφώνως· Οὗτός ἐστιν ὁ ἐμπαίκτης τῆς πίστεως ἡμῶν, βοηθεῖτε! οἱ δὲ ἀγαρηνοὶ δραμόντες, ἤρπασαν αὐτόν, καὶ ἔφεραν εἰς τὸ κριτήριον βοῶντες κατ' αὐτοῦ, ἵνα γείνη τοῦρκος καὶ ἀρνηθῇ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν. Ἰδόντες οὖν αὐτὸν στερεὸν καὶ ἀκλόνητον, πληγώσαντες ἐθήκαν εἰς φυλακὴν, καὶ ἀπεφάσισαν εἰς τὸν τῆς ἀγχόνης θάνατον. Ὅταν δὲ ὁ Κατῆς ἔγραφε τὴν κατ' αὐτοῦ ἀπόφασιν, νέφη σκοτεινὰ καὶ ἄνεμος σφοδρὸς ἐγένετο, ὥστε οὐ μόνον ἐσκοτίσθη ὅλη ἡ πόλις, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐκεῖσε λίμνη ἐκυμαίνετο μετὰ μεγάλης ἀπειλῆς. Ἐκ τούτου μὴ βλέπων ὁ αὐτὸς τί ἔγραφεν, ἐθαύμαζεν ὁ ἄσύνετος. Ἐν δὲ τῇ νυκτὶ ἐκείνῃ πολλὰ βάσανα ἐποίησαν τῷ Μάρτυρι, καὶ τὸ πρῶτον φέροντες αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, ἐκρέμασαν τυραννικῶς. Ἐκ τούτου Φῶς οὐρανόθεν κατερχόμενον, καὶ μεριζόμενον εἰς τρία, ἴστατο ἄνωθεν τοῦ ἁγίου λειψάνου, καὶ τὸ Φῶς μὴ ὑποφέροντες βλέπειν οἱ ἀσεβεῖς φύλακες, ἐξέτεινον ἄπρακτα τὰς μαχαίρας αὐτῶν κατ' αὐτοῦ. Ὅθεν λαβόντες ἄδειαν οἱ εὐσεβεῖς μετὰ τοῦ Ἀρχιερέως, κατεβίβασαν μετὰ μεγάλης παρησίας τὸ τοῦ Ἁγίου λεί-

φανον, και ἀγαγόντες εἰς τὴν Μητρόπολιν, ἐνεταφίασαν αὐτὸ ὄπισθεν τοῦ ἁγίου Βήματος, ἐν ἔτει 1838. (1)

90) Ἐτι δὲ μετὰ τῶν ἐνταῦθα Νεομαρτύρων εὐρίσκομεν τὸν ἅγιον τοῦτον Παντελεήμονα, ὅστις εἰ καὶ τελευταῖος ὑπάρχει κατὰ τὴν ἐποχὴν, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους πρέπει τιμαῖσθαι. Ἠξιώθη γὰρ ὁ μακάριος μαρτυρικοῦ στεφάνου εἰς αὐτὰς τὰς ἡμέρας ἡμῶν, ἐν αἷς ἐξέλιπον ὅλα τὰ μέσα ἐκεῖνα, τὰ ὅποια οἱ πρὸ αὐτοῦ μαρτυρήσαντες εἶχον πλούσια. Οὗτος οὖν ὁ νέος Παντελεήμων, ὁ μιμητὴς κατὰ πάντα τοῦ πρώτου, ἦν ἐκ τῆς νήσου Σπέτσαι, κατῴκει δὲ εἰς τὴν νήσον Κρήτην, καὶ ἐν αὐτῇ ὕστερον ἐμαρτύρησεν. Ἄλλ' ἐπειδὴ μονογενὴς υἱὸς ἦν τῆ μητρὶ αὐτοῦ, παιδαγωγεῖται καλῶς ὑπ' αὐτῆς. Ὅστε αὐτὸν μὲν παρέδωκεν εἰς σχολεῖον ἵνα μαθῆναι τὰ ἱερὰ γράμματα, ἐκεῖνη δὲ εἰσελθούσα εἰς γυναικεῖον μοναστήριον ἠγωνίζετο κατὰ τὸ πρέπον. Βλέποντες οὖν οἱ ἐκεῖσε ἀγαρηνοὶ τὸν νέον εἰς καλὴν πρόδον, ἐτεχνεύοντο τίνι τρόπῳ ἐλκύσωσιν αὐτόν, καὶ τὸν ὅποσον ὀλίγον κατ' ὀλίγον ἤρξαντο δυναστεύειν. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος, καίτοι παιδίον ὢν, ἀντέλεγεν αὐτοῖς. Πρὸς ταῦτα οἱ αἰμοβόροι ἐκεῖνοι κύνες, ἰδόντες τοῦ παιδὸς τὸ ἀμετάθετον, κρεμάσαντες αὐτόν, ἐρράβδιζον καὶ διαφοροτρόπως ἐβασάνιζον, καὶ εἰς φυλακὴν ἐκλείσαν. Μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν κρεμάσαντες αὐτόν, σφοδρότερος ἐμάστιζαν ἐπὶ ἡμέραις τρισί, καὶ τῇ ἐπιούσῃ παρέδωκε τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ, τῷ 1848 ἔτει, Νοεμβρίου 14. Μετὰ δὲ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἀνοίξαντες τὸν τάφον δι' ὀπτασίας, ἤρραν τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον πλήρες εὐωδίας καὶ ἰαμάτων πηγῆν. Ὅστε καὶ αὐταὶ αἱ γυναῖκες τῶν ἀγαρηνῶν προσερχόμεναι χάριν θεραπείας ἰεραπεύοντο. Ὑστερον δὲ διὰ θείας ὀπτασίας μετεκομίσθη εἰς τὴν πατρίδα αὐτοῦ ἱατρείας πολλὰς ἐνεργῶν καὶ θαύματα, τοῖς μετὰ πίστειως προσερχομένοις αὐτῷ.

91) Τελευταῖον δ' ἔρχεται τὸ μαρτύριον Γεωργίου τοῦ Κρητὸς ἀθλήσαντος ἐν ἔτει 1867 ἐν Κρήτῃ. Οὗτος ὁ ἅγιος Νεομάρτυς τοῦ Χριστοῦ Γεώργιος ἐγεννήθη ἐν Κρήτῃ εἰς τὴν ἐπαρχίαν Κυδωνίας χωρίον Ἀλικιανοῦ, κατὰ τὴν 24 Μαΐου 1846 ἀπὸ γονεῖς εὐσεβεῖς Νικόλαον ἱερέα Διόβλην ἐπονομαζόμενον, ὅστις ἦτο γέννημα καὶ θρέμμα τῆς νήσου Φολεγάνδρου, καὶ Αἰκατερίναν Μπουζιανοπούλαν Κρησσαν τὸ γένος ἐκ τῆς ἀνωθεν ἐπαρχίας Κυδωνίας ἀπὸ τὴν εὐγενεστέραν οἰκογένειαν τοῦ ἱστορικοῦ καὶ ἥρωικοῦ χωρίου Θερύσσου εἰς τὸ ὅποσον μετέβη καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ ἑφημέριος, ὅπου καὶ ὁ μακάριος ἀνετράφη ἐν παιδείᾳ καὶ νοθεσίᾳ Κυρίου. ἔμαθε δὲ καὶ ὀλίγα γράμματα ἀλλὰ τὸσον ὀλίγα ὥστε μόλις ἀνεγί-

(1) Τὸν βίον του ὄρα εἰς τὸ ἡμέτερον βιβλίον Χαλκηδῶν σελ. 494. Σ. Ε.



νωσκεν ἀλλ' ἐκεῖνα τὰ ὀλίγα τὸν ὠφέλησαν πάρα πολὺ καθὼς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω. Ἐπειδὴ δὲ ἔμεινεν ἀτεχνος μετῆρχετο τὴν γεωργικὴν.

Γεωργῶν δὲ ὄλην τὴν ἡμέραν καὶ φυτεύων ἀμπελῶνα ἐκάθητο μετὰ τὸ δείπνον καὶ ἀνεγίνωσκε τὰ Συναξάρια τῶν Ἁγίων καὶ μάλιστα τῶν Μαρτύρων τὰ ὅποια ὑπερηγάπα· τοῦτο ἐγένετο καθ' ἐκάστην ἑσπέραν μέχρι μεσονυκτίου. Ἐίλεγον δὲ οἱ γονεῖς αὐτοῦ πρὸς αὐτόν : παιδί μου πρέπει νὰ κοιμηθῆς, νὰ ξεκουρασθῆς, διότι αὔριον ἔχεις ἐργασίαν. Ὁ δὲ μακάριος ἔλεγεν εἰς αὐτοὺς «δὲν ἀναπαύομαι οὔτε κοιμοῦμαι εὐχάριστα ἐὰν πρότερον δὲν χορτάσω ἀπὸ τὴν ἀνάγνωσιν.»

Κατὰ δὲ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1865 ἀναγνώσας μεγάλου τινὸς Μάρτυρος τὸν βίον καὶ καταθελχθεὶς τὴν καρδίαν, ἐστέναξε βαθεῶς καὶ εἶπε μετὰ κατανύξεως : Χριστέ μου, ἀξίωσος καὶ ἐμὲ νὰ χύσω τὸ αἷμά μου διὰ τὴν ἀγάπην σου. Ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ Ἰωάννης ἀόμματος ὢν ὅστις ἐκάθητο πάντοτε μετ' αὐτοῦ ἀκροῶμενος ἐπέπληξεν αὐτὸν καὶ τοῦ εἶπε : τί λέγεις ἐκεῖ, ἀδελφέ μου, δὲν εἰξεύρεις, ὅτι διὰ νὰ γείνη αὐτὸ ὅπου εἶπες, πρέπει νὰ ἐγερθῆ διωγμὸς κατὰ τῶν χριστιανῶν ; Καὶ σὺ μὲν καὶ ἄλλοι πολλοὶ θὰ δυνηθῆτε νὰ ὑποφέρητε τὰ μαρτύρια καὶ νὰ ὠφεληθῆτε, ἀλλὰ πόσοι θὰ ἀρνηθοῦν τὸν Χριστὸν καὶ θὰ ἀπολεσθοῦν ; εἰς ταῦτα ὁ μακάριος οὐδὲν ἀπεκρίθη, ἀλλὰ στενάξας καὶ πάλιν βαθύτατα εἶπε : Ναί, Χριστέ μου, ἂν εἴνε θέλημά σου ἀξίωσέ με νὰ χύσω τὸ αἷμά μου διὰ τὴν ἀγάπην σου ὅπως καὶ σὺ ἔχυσες τὸ αἷμά σου διὰ τὴν ἰδικὴν μου ἀγάπην. Ὁ δὲ ἀδελφὸς αὐτοῦ δὲν εἶπεν αὐτῷ μηδὲν πλέον ἀλλ' ἐφύλαξε τοὺς λόγους τούτους μυστικούς. Ἀκούσατε δὲ πῶς συνέβη νὰ ἐκπληρωθῇ ἡ ἐπιθυμία αὕτη τῆς καρδίας του.

Ὡς γνωστὸν κατὰ τὸ ἔτος 1866 ἠγέρθη ἐκείνη ἡ τρομερὰ ἐπαναστασις ἐν Κρήτῃ, εἰς τὴν ὅποιαν καὶ αὐτὸς ὑπηρετεῖ κομιζῶν γράμματα ἐκ τοῦ ἐνὸς ἀρχηγοῦ εἰς τὸν ἄλλον, καὶ ὅπως ἀλλῶς ἠδύνατο. Κατὰ δὲ τὴν πέμπτην Φεβρουαρίου ἡμέραν Κυριακὴν τοῦ 1867 εὐρίθη εἰς τὸ χωρίον Φουρνὲ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας, εἰς τὸ ὅποιον εἶνε πλείστοι ἐπαναστάται· οἵτινες, ὡς λέγουν, ἐπροδόθησαν ἀπὸ τινὰ χριστιανὸν εἰς τὸν ἐκεῖ πλησίον εὐρισκόμενον Πασᾶν, ὅστις ἀποστείλας πολυάριθμον στρατὸν περιεκύκλωσε τὸ ἄνωθεν χωρίον καὶ συνέλαβε πλείστους ἐκ διαφόρων χωρίων τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας. Μεταξὺ τῶν ὁποίων συνελήφθη καὶ ὁ μακάριος Γεώργιος, ἀφ' οὗ δὲ τοὺς συνέλαβον τοὺς ἀπήγαγον εἰς τὰς σκηνὰς των. Ἐκεῖ δὲ λαβόντες δύο ἐξ αὐτῶν ἐκ τοῦ χωρίου Φουρνὲ ἐβασάνιζον αὐτοὺς ἀνηλεῶς διὰ νὰ μαρτυρήσουν ἀπὸ ποῖον χωρίον κατὰγεται ἕκαστος καὶ τοὺς μὲν τῶν ὑψηλῶν χωρίων κατοίκους ἐκράτησε τοὺς δὲ λοιποὺς ἀπέστειλεν εἰς Χανία πρὸς τὸν Μουσταφᾶ Πασᾶν, ὅστις παρακληθεὶς ἀπὸ τὸν φίλον του μακαρίτην Ἰωάννην Τσαπάκην ἢ Γιάννακαν, ἀπέστειλεν ἐπιστολὴν εἰς τὸν συλλαβόντα αὐτοὺς Πασᾶν, διὰ

νὰ ἀπολύσῃ ὄσους ἐκράτησεν. Ἄλλ' αὐτὸς προνοήσας τοῦτο διέταξε τὸν σκοπὸν, νὰ κρατήσῃ τὸν γραμματοκομιστὴν μέχρι ὅτου ἐκτελέσῃ τὸν αἰμοδόρον αὐτοῦ σκοπὸν. Διότι τὴν νύκτα τῆς Κυριακῆς πρὸς τὴν Δευτέραν κατέκοψεν αὐτοὺς διότι δὲν τοὺς ἐφόνευεν ἀπλῶς ἀλλ' ἔκοπτε πρῶτον τὰ ὦτα, τὴν μύτην, τὴν γλῶσσαν, τὰς χεῖρας, τοὺς πόδας, τὰ ἀπόκρυφα μέλη, ἐξώρυσσε τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ τελευταῖον ἔκοπτε τὴν κεφαλὴν. Τοῦτο δὲ τὸ τέλος ἐλάβον ὅλοι ἀδιακρίτως. Ἀφ' οὗ δὲ ἦλθε καὶ ἡ σειρά τοῦ μακαρίου Γεωργίου λαβῶν αὐτὸν εἰς ἀξιωματικός, ἐκ τοῦ ἔνωθεν χωρίου Ἀλικιανοῦ, Μουλαντζιπακρῆς ὀνομαζόμενος, ὅστις ἐγνωρίζεν αὐτὸν παιδιόθεν, εἶπεν εἰς αὐτόν : Ἐλα μωρὲ Γιωργάκη νὰ κάμῃς μία δουλιὰ ὅπου θὰ σοῦ εἰπῶ διὰ νὰ γλυτώσῃς τὴν ζωὴν σου, ἐὰν θέλῃς, διότι σὲ γνωρίζω καὶ σὲ λυκοῦμαι νὰ ἀποθάνῃς. Ὁ δὲ εἶπεν εἰς αὐτόν, τί δουλιὰ εἶνε αὕτη Μπακρῆ Ἀγά ; Αὐτὸς δὲ τοῦ ἀπεκρίθη : νὰ γείνης Τοῦρκος. Τότε ὁ μακάριος ἐγέλασε καὶ τοῦ λέγει : μὴ γένοιτο νὰ ἀλλάξω τὴν πίστιν μου, ὄχι μόνον ἂν μοῦ χάρισθε τὴν ζωὴν, ἀλλὰ καὶ ὅλον τὸν κόσμον. Τότε πάλιν τοῦ λέγει· Ἐγὼ ἤθελα νὰ σοῦ κάμω αὐτὸ τὸ καλὸ, διότι ὅτε ἤμην μικρὸς ἀκόμη, ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἔσπασε τὸ ποδᾶρι τοῦ ὁ ἀδελφός μου Ἀρίφ, καὶ τοῦ τὸ ἐθεράπευσεν ὁ πατέρας σου. Ἄλλ' ἀφ' οὗ δὲν δέχεσαι τὴν συμβουλήν μου, μὲ ἄλλον τρόπον δὲν δύναμαι νὰ σὲ σώσω καὶ ἄς εἶνε ἡ ἁμαρτία τοῦ θανάτου σου ἰδική σου καὶ εἰς τὸν λαιμόν σου. Ἄλλ' ἀφ' οὗ δὲν λυπεῖσαι τὴν ζωὴν σου, δὲν λυπεῖσαι τοῦλάχιστον τοὺς γονεῖς σου ; ἢ καὶ τὴν ἀδελφὴν σου καὶ τὸν τυφλὸν ἀδελφόν σου, οἱ ὅποιοι θὰ μείνουν ἀπροστάτετοι ; ἐπειδὴ ὁ πατήρ σου εἶνε γέρον καὶ ἅμα σὺ ἀποθάνῃς μὲ τοιοῦτον σκληρὸν θάνατον ἀφεύκτως θ' ἀποθάνῃ καὶ αὐτὸς ἀπὸ τὴν λύπην του. Τότε ὁ εὐλογημένος ἀπεκρίθη πρὸς αὐτόν μετὰ θάρρους, καὶ εἶπε· δὲν ἐντρέπεσαι Μπακρῆ Ἀγά νὰ μοῦ λέγῃς αὐτὰ τὰ λόγια ; αὐτὸ εἶνε τὸ καλὸ ὅπου θέλεις νὰ μοῦ κάμῃς ; ἔχε το διὰ τὸν ἑαυτὸν σου, καὶ ἐγὼ δὲν γίνομαι Τοῦρκος, ἀλλὰ Χριστιανὸς ἐγεννήθην, Χριστιανὸς εἶμαι, καὶ Χριστιανὸς θ' ἀποθάνω. Μάθε δὲ πρὸς πλειοτέραν βεβαιώσιν τῆς σταθερότητός μου, ὅτι πρὸ πολλοῦ ἐπεθύμησα τὸ μαρτύριον, καὶ ἐζήτησα ἀπὸ τὸν Χριστὸν μου νὰ μὲ ἀξιώσῃ νὰ τὸ ἀπολαύσω. Καὶ τώρα (ἄς εἶνε δεδοξασμένος) ὅπου μὲ ἤξιώσε τοῦ ποθουμένου, νὰ φανῶ τόσον ἄφρων ; νὰ καταφρονήσω τῆς θείας του δωρεᾶς ; μὴ γένοιτο, μὴ γένοιτο νὰ πράξω τὸ τοιοῦτον οὐδέποτε, καὶ τώρα μάλιστα ἐὰν θέλῃς νὰ σοῦ εἰπῶ καὶ τοῦτο διὰ τὸ καλὸν τῆς ψυχῆς σου, σὺ ἔπρεπε νὰ γείνης Χριστιανὸς ὅπου εἶσαι γεννημένος ἀπὸ μητέρα χριστιανὴν καὶ ἠξεύρεις ἀπὸ αὐτὴν πολὺ καλὰ τὰ τῆς ἀγίας ἡμῶν πίστεως, διὰ δὲ τοὺς γονεῖς, τὴν ἀδελφὴν καὶ τὸν ἀδελφόν μου μὴ σε μέλη, διότι Ἰσα Ἰσα, ἅμα ἀποθάνω διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ μου, θὰ ἔχω παρρησίαν εἰς Αὐτόν

καὶ θὰ τοὺς προστατεύω χιλιάκις περισσότερον καὶ καλλίτερον. Ταῦτα καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἀκούσας ὁ Μπαχρῆς καὶ αἰσχυνθεὶς καὶ ἀπελπισθεὶς ἄμα, ἀφῆκεν αὐτόν. Τότε παραλαβὼν αὐτὸν κατ' ἰδίαν εἰς χριστιανὸς ἀξιοματικὸς Χατζῆ Ἐμμανουὴλ Γουλλανάκης ὀνομαζόμενος, λέγει εἰς αὐτόν, βρὲ Γεωργάκη κάμε αὐτὸ ὅπου σοῦ λέγει ὁ Μπαχρῆ Ἄγαθς διὰ τὸν ἀπατήσης τὴν ζωὴν σου, καὶ ὅταν ὑπάγῃς εἰς τὸ σπῆτί σου, πάλιν εἶσαι χριστιανός, καὶ ὁ Θεὸς σὲ συγχωρεῖ διότι βλέπει τὴν ἀνάγκην. Τότε λέγει εἰς αὐτόν ὁ Γεώργιος· δὲν φοβεῖσαι τὸν Θεόν, Καπετὰν Μανώλη, νὰ μοῦ λέγῃς αὐτὰ τὰ διαβολικὰ λόγια ; ἂν καὶ δὲν τα λέγῃς ἀπὸ κακίαν σου, ἀλλ' ἀπὸ πλάνην, δὲν ἤξεύρεις τί λέγει τὸ Εὐαγγέλιον διὰ τὰς τοιαύτας περιστάσεις ; Ἀκουσε τί λέγει ὁ Χριστός : « Πᾶς ὅστις ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ γὰρ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσῃται με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων ἀρνήσομαι αὐτὸν καὶ γὰρ, ἔμπροσθεν τοῦ Πατρὸς μου τοῦ ἐν Οὐρανοῖς. » Λοιπὸν εἰὰν πράξω αὐτὸ ὅπου μοῦ λέγεις πρέπει πάλιν νὰ χύσω τὸ αἷμά μου διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ, ὅπως ἀποπλύνω τὴν ἀρνησιν, καὶ μάλιστα εἰὰν μάλιστα πράξω αὐτὸ ὅπου μοῦ λέγετε ἐξ ἅπαντος θὰ μοῦ ὀργισθῇ ὁ Χριστός, καὶ θὰ μὲ καταστρέψῃ ὡς καταφρονητὴν τῆς μεγάλης του ταύτης εἰς ἐμὲ χάριτος, τὴν ὅποιαν μοῦ ἔδωσε καθὼς τοῦ ἐζήτησα· λοιπὸν ἄς μὴ ἔχῃ ἐλπίδα οὐδεμίαν ὁ Μπαχρῆ ἄγαθς ὅτι θὰ γείνη τὸ θέλημά του. Τότε παραλαβόντες αὐτόν οἱ στρατιῶται τὸν ἔφεραν πάλιν εἰς τὸν Μπαχρῆν ὅστις καὶ πάλιν τοῦ λέγει : Αἱ ! τί ἀπεφάσισαι ; ὁ δὲ μακάριος Γεώργιος τοῦ λέγει μὲ μεγάλην χαρὰν, καὶ μὲ πολὺ θάρρος· ὅ,τι σοῦ εἶπα καὶ πρὶν, αὐτὸ σοῦ λέγω καὶ τώρα, καὶ αὐτὸ θὰ λέγω καὶ μέχρι τελευταίας μου ἀναπνοῆς. Δηλαδή ὅτι χριστιανὸς ἐγεννήθην, χριστιανὸς εἶμαι, καὶ χριστιανὸς θέλω νὰ ἀποθάνω, δὲν ἀρνοῦμαι τὸν Χριστόν μου, δὲν γίνομαι τούρκος, δὲν ἀφίνω τὴν ὑπέρλαμπρόν μου πίστιν νὰ πιστεύσω εἰς τὴν ζοφωδεστάτην καὶ σκοτεινοτάτην ἰδικὴν σας σατανικὴν πλάνην· τότε ἀπελπισθεὶς παντελῶς τὸν παρέδωκεν εἰς τοὺς δημίους οἱ ὅποιοι τὸν παρεκίνουν νὰ πῆ ροῦμι μίαν φιάλην, ἀλλ' αὐτὸς ἐγέλασε, καὶ τοὺς λέγει σὰς εὐχαριστῶ, δὲν θέλω ροῦμι νὰ πῶ, διότι ἔχω νὰ βαδίσω μεγάλον δρόμον, καὶ πρέπει νὰ ἔχω σφᾶς τὰς φρένας· τότε ἤρχισαν νὰ τὸν κατακόπτουν καθὼς καὶ τοὺς ἄλλους, ἀλλ' ἐν ᾧ αὐτοῦ κατακοπτομένου ἐκλαίον καὶ ἐθρῆνον οἱ χριστιανοὶ ὁ εἰς τὴν ζωὴν του, ὁ ἄλλος τὴν γυναϊκά του καὶ τὰ τέκνα του, αὐτὸς ὁμῶς ὁ εὐλογημένος ἴστατο ὡς λίθος πελεκώμενος, καὶ ὄχι μόνον δὲν ἐφώναξεν, ἀλλ' οὐδὲ ποσῶς ἐδάκρυσεν ἢ ἰστέναξεν, ἀλλ' ἔχαιρεν ὡς νὰ ἰστέκετο γαμβρὸς ἐν ὄρα στέψεως, καὶ ἐδόξαζε καὶ εὐχαρίστει τὸν Θεὸν ὅτι τὸν ἤξιωσε νὰ ἔλθῃ εἰς τοιαύτην πανευφρόσυνον



ᾠραν· γελῶν δὲ εὐχαρίστει καὶ τοὺς δημίους λέγων εἰς αὐτούς· σὰς εὐχαριστῶ πάρα πολύ, διότι μοῦ προξενεῖτε μεγάλην δόξαν καὶ χαρὰν, μὲ αὐτοὺς τοὺς ὀλίγους πόνους, καὶ σὰς παρακαλῶ νὰ μὲ κάμειτε περισσότερα κομμάτια ἀπὸ τοὺς ἄλλους, διότι ὅσον περισσότερον μὲ βασανίσητε τόσον περισσότερον θὰ μὲ δοξάσῃ ὁ Χριστὸς μου εἰς τοὺς οὐρανοὺς· ἀφ' οὗ λοιπὸν ἔκοψαν τὰς χεῖρας, τὰ ὦτα, τὴν ρίνα, τὰ ἀπόκρυφα μέλη, τὴν γλῶσσαν καὶ τοὺς πόδας αὐτοῦ, ἐξώρυξαν καὶ τοὺς ὀφθαλμούς, ἔκοψαν τελευταῖον καὶ τὴν τιμίαν αὐτοῦ κεφαλὴν καὶ οὕτω ἔλαβε τὸ μακάριον τέλος τοῦ μαρτυρίου ὡς ἐπόθει καὶ ἀνέβη στεφανηφόρος εἰς τὰ οὐράνια ἵνα λάβῃ ἐντελῶς τὰ βραβεῖα τῆς λαμπρᾶς νίκης, ὁμολογίας καὶ στερρᾶς ἀθλήσεως παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ ἀγνωθίου. Τὸ δὲ τίμιον αὐτοῦ καὶ ἅγιον λείψανον ἐνώσαντες οἱ ἀγαρηνοὶ μετὰ τῶν λειψάνων τῶν πρὸ αὐτοῦ φονευθέντων χριστιανῶν ὡς εἴπομεν ἀνωτέρω ἔρριψαν αὐτὰ εἰς τόπον ἀπόκρυφον καὶ ἄγνωστον μέχρι σήμερον. Τοιοῦτον εἶνε, ἀδελφοὶ χριστιανοί, τὸ φρικτὸν μαρτύριον τοῦ ἁγίου τούτου νέου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Κρητὸς καὶ ἄς μὴ διστάσῃ καὶ ἄς μὴ ἀμφιβάλλῃ οὐδεὶς, διότι ἐγράφη πιστῶς καὶ ἀκριβῶς ὅπως τὸ διηγῶντο μεγαλοφῶνως οἱ ἀνωτέρω αὐτόπται καὶ αὐτήκοοι ἀξιόπιστοι μάρτυρες. Τοιαῦτα δὲ κατορθώνει ἡ πίστις εἰς τὴν ψυχὴν ἐκείνων, οἱ ὅποιοι προσκολληθῶσιν εἰς αὐτὴν, καὶ διὰ τελείας ἀγάπης ἐνωθῶσι μετὰ τοῦ Χριστοῦ. Τὰ πάντα οὗτοι θυσιάζουσι καὶ αὐτὴν τὴν ζωὴν τῶν ὑπὲρ τῆς ὁμολογίας τοῦ ἀγαπωμένου Χριστοῦ, ἐλπίζοντες ὅτι θὰ δοξαθῶσιν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ θὰ τύχωσιν αἰωνίου μακαριότητος, ἧς εἶπε νὰ τύχωσι πάντες οἱ χριστιανοί. Ἀμήν.

Ἀρχονται λοιπὸν οἱ Νεομάρτυρες οὗτοι, ὅσους ἡδυνήθημεν καὶ ἡυράμεν κληρικοί τε καὶ λαϊκοί, τὸ χιλιοστὸν πεντακοσιοστὸν ἔτος σχεδόν, καὶ λήγουσι τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἐξηκοστὸν ἑβδομον· ἐξ ὧν πρῶτος ἐστὶν ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας ἅγιος Γρηγόριος Πατριάρχης, καὶ τελευταῖος οὗτος ὁ προρρηθεὶς ἅγιος Γεώργιος Κρῆς. Συμποσοῦνται δὲ ἅπαντες οἱ ἐνταῦθα ἀναφερόμενοι εἰς ἑκατὸν τεσσαράκοντα ἐπτὰ. Κληρικοί μὲν πενήτηντα εἰς, λαϊκοὶ δὲ ἐννενήκοντα εἰς. Ὁ δὲ πρὸς τὴν παρούσαν διήγησιν ἐπιλόγος ἔστω ὁ περὶ τοῦ ἁγίου Φωτὸς συνοπτικὸς λόγος.

92) Τὸ πλάτος τῆς παρουσίας ὅλης Ἀναγνώσεως, ἀναγκάζει με ποτὲ μὲν εἰς βραχυλογίαν ἐπιλόγου, ποτὲ δὲ καὶ εἰς παντελεῆ σχεδὸν σιωπὴν. Ἐφάνη μοι ὁμως εὐλογον, ἵνα ἐκθέσω ἐνταῦθα περιλήψιν τινα περὶ τοῦ ἁγίου Φωτὸς, καὶ τοῦτο ἐξ ἰδίας μου γνώμης, ἀλλ' ὡς ἡῶρα καγὼ γεγραμμένον ἀπὸ ἄλλους εἰδήμονας καὶ δοκίμους εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς τάξεις. (Ὡς γὰρ νομίζω καγὼ), ἂν ὄχι ὄλων, τῶν περισσότερων σχεδὸν τούτων τῶν Νεομαρτύρων ἐδόξασε θεοκρεπῶς τὰ

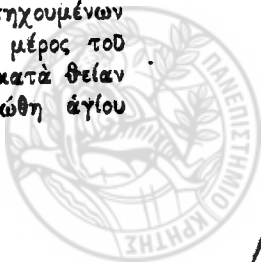
ἄγια λείψανα καὶ τοὺς τάφους τὸ Ἅγιον τοῦτο Φῶς, ὡς ὁ αὐτὸς Φωτοδότης Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς ἐδόξασε καὶ δοξάζει τὸν Πανάγιον καὶ Ζωοδόχον Τάφον, ἐφ' ᾧ τὸ τεθεωμένον Αὐτοῦ κατετέθη Σῶμα, ὃ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν λαβεῖν κατεδέξατο. Διὰ τοῦτο, λέγω, ἐνεκρίθη ἐνταῦθα εὐλογος ἡ περὶ τούτου διήγησις.

93) Ἐκ τούτου λοιπὸν τοῦ Ἁγίου Φωτὸς ὑπηρετεῖτο πρότερον εἰς τὴν σκιάν τοῦ νόμου ὁ ναὸς τῶν Ἱεροσολύμων. Ἄλλ' ὅτε ἡ αἰχμαλωσία ἐγένετο, λαβόντες αὐτὸ οἱ ἱερεῖς κατέκρυψαν εἰς ξηρὸν λάκκον, καὶ μετὰ τὴν ἀπὸ Βαβυλῶνος ἐπιστροφὴν ἀνοίξαντες τὸν λάκκον οἱ ἱερεῖς μετὰ τοῦ Ἐσδρα, ἤρσαν αὐτὸ ὡς πεπηγὸς ὕδωρ, καὶ τοῦτο ἐπιτεθὲν ἐπάνω τῶν κρεῶν τῆς θυσίας ἐξῆψε πῦρ, καὶ ἐτέλεσαν τὸν ἐνδελεχισμόν, καὶ ἀπ' ἐκεῖνο ὑπηρετεῖτο ὁ ναὸς ἄχρι τῆς τοῦ Κυρίου Ἀναστάσεως. Ἐκτοτε οὖν, ἀπὸ μὲν τοὺς ἀπιστήσαντας Ἰουδαίους ἐξέλειψεν, εἰς δὲ τὴν νέαν χάριν ἤρξατο· καὶ πρῶτον μὲν ἐν τῇ τοῦ Χριστοῦ Ἁγίᾳ Ἀναστάσει ἤλαμψεν, ὁπότεν ἀπεκυλίσθη ὁ λίθος ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου, καὶ οἱ φύλακες ἐνεκρώθησαν. Ἄλλὰ καὶ ὁ Πέτρος ὅτε ἦλθε καὶ αὐτὸς εἰς τὸ μνημεῖον, τοῦτο τὸ Φῶς ἰδὼν κατεπλήττετο. «Ὅθεν καὶ κατείδε τὰ θόνια μόνα. Οὐδεὶς γὰρ βλέπειν δύναται ἐν νυκτὶ τὰ προκείμενα»· ὡς ψάλλει τοῦτο ἡ ὀρθόδοξος ἐκκλησία.

94) Περὶ τοῦ Ἁγίου λοιπὸν τούτου Φωτὸς εὐρίσκεται γεγραμμένον εἰς τὸν τύπον ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ τῆς τοῦ ἁγίου Σάββα ἱεράς μονῆς, ὅτι ἠδηλαδὴ εἰς τὰς ἡμέρας Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου υἱοῦ Λέοντος τοῦ Σοφοῦ, ἐν ἔτει 915, Νικήτας ὁ κληρικὸς, ἀπελθὼν εἰς προσκύνῃσιν τοῦ Παναγίου Τάφου τῇ 7 Ἀπριλίου, ὠμίλησε μετὰ τοῦ Πατριάρχου τοῦ τότε Ἱεροσολύμων κυροῦ Χριστοδοῦλου, καὶ ἐγένετο τὸ ἐφεξῆς διήγημα· ὁπότεν (λέγει) ἐπλησίασεν ἡ ἡμέρα τοῦ Μεγάλου Σαββάτου, ὃ πάντοτε φθονῶν τὸ καλὸν Διάβολος, οὐκ ἄφηκεν ἡμᾶς ἀταράχους, ἀλλ' ἐκίνησεν ἀπὸ τὸ Μπαγαδάτι κάποιον Ἀμηνᾶν, καὶ εἰσέβη εἰς Ἱεροσόλυμα περὶ τὴν πρώτην ὥραν τῆς τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἡμέρας. Οὗτος, πορευθεὶς εὐθὺς πρὸς τὸν Ἡγεμόνα, ὥρισε μετὰ ἀπειλῆς καὶ ἐφεραν ἐμπροσθεν αὐτοῦ τὸν Πατριάρχην πρὸς τὸν ὁποῖον εἶπε μετὰ μεγάλης ὀργῆς: «οὐκ ἔχεις τὴν ἀδειαν ἵνα ἐκτελέσης ἡδὴ τὴν ἑορτὴν σου καθὼς καὶ πάντοτε. Δι' αὐτὸ γὰρ καὶ μόνον ἦλθον ἐνταῦθα, ἐπειδὴ διὰ μαγικῆς κακοτεχνίας ποιεῖς τὸ θαῦμα τοῦ Φωτὸς, καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐκίνησας ὄλην σχεδὸν τὴν Συρίαν ἵνα πιστεύσῃ εἰς τὴν θρησκείαν σου, καὶ ἀφήσῃ τὴν ἡμετέραν.» Πρὸς ταῦτα ὁ Πατριάρχης μετὰ πρῆφιας φωνῆς ἀπεκρίθη: «Ἐὰν μὴ ἐπληροφορήθητε ἅπαξ, καὶ δὶς, καὶ πολλαῖς διὰ τὸ τοιοῦτον θαῦμα, εἴχετε τι εἰπεῖν· καθὼς οὕτω διετάξατε καὶ τὸν πρὸ ἐμοῦ Πατριάρχην καὶ ἐπέθηκε σιδηρᾶν κανδηλήθραν εἰς τὴν κανδήλαν τοῦ Ἁγίου Τάφου, ἡ ὁποία καὶ

σιδηρὰ οὖσα, ἀναψεν ὁμοῦ παραδόξως ἐλθούσης τῆς διωρισμένης ὥρας, καθὼς καὶ ὑμεῖς αὐτόπται γεγονάτε τοῦ θαύματος. Καὶ ἐπειδὴ τὸ πρᾶγμα κηρύττει τὴν ἀλήθειαν, ἵνα τί κατακυριαννεῖτε ἡμᾶς ; » Πρὸς ταῦτα ἀποκριθέντες οἱ γραφεῖς αὐτοῦ, λέγουσιν αὐτῷ : « Οὐκ ἔστι καλόν, αὐθέντα, ἵνα ἐμποδισθῇ ἡ μεγάλη ἐορτὴ· διὰ γὰρ ταύτης τῆς ἐορτῆς συναθροίζεται ὧδε τὸ πλῆθος τοῦ λαοῦ ἐξ οὗ συνάγεται τὸ βαρυτελεῖς δόσιμον· εἰ οὐ γινώσκεις ὅτι ἅμα εἰδοποιήσαντες ταῦτα εἰς τὸν Πρωτοσύμβουλον τῆς Συρίας, εὐθὺς φέρομεν κατὰ σοῦ ἄληθιν ἐκεῖνον τὴν ἀγανάκτησιν ; » ταῦτα ὁ δειλαιὸς ἐκεῖνος ἀκούσας, καὶ ὀργισθεὶς, ἐφύρην ἄλλην μέθοδον τῆς ἑαυτοῦ κακίας, καὶ ἐζήτησεν ἑπτὰ χιλιάδας φλωρία. Ὁ δὲ Πατριάρχης μὴ δυνάμενος ἀποδοῦναι ταῦτα, ἐστέναξεν ἐκ βάθους καρδίας ζητῶν τὸν θάνατον. Τότε οἱ γραφεῖς αὐτοῦ δόντες αὐτῷ τὰς δύο μόνον χιλιάδας, καὶ ὑποσχόμενοι εἰς τὰ ἐπίλοιπα συγκατέπεισαν τὸν μιᾶρον ἐκεῖνον καὶ ἔδωκε τὴν ἄδειαν.

95) Τούτων οὕτω γενομένων, εἰς τὸ πραιτώριον ὁ τῶν θαυμασίων Θεὸς ἔδειξε τοιοῦτον θαῦμα ἐξωθεν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως· δύο τρίψωτα κανδήλια κρεμάμενα ἀνωθεν τῆς ἀγίας Ἀποκαθηλώσεως, ἐγένωσκον ἀπὸ ἁγίου Φῶς. Ὅθεν ἀπήγγειλαν τοῦτο εἰς τὸ πραιτώριον, καὶ ἐνταῦτῳ συνέδραμον τὰ πλῆθη τῶν ὀρθοδόξων ἐκεῖ, συνέδραμον δὲ καὶ οἱ ἀγαρηνοὶ μὲ γυμνὰ ἕξιν καὶ λόγγας ἔνδον τοῦ ἁγίου Ναοῦ. Ἐν τῷ αὐτῷ δὲ συμφωνίᾳ, ὥστε ἂν τολμήσῃ τις τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν ἵνα ἀνάψῃ κηρία, νὰ φονεύσωσιν αὐτόν. Εἰσελθὼν οὖν καὶ ὁ Πατριάρχης ἔνδον τοῦ Ναοῦ μετ' ὄλων τῶν κληρικῶν, καὶ ἰδὼν ἔνδον τοῦ ἁγίου Κουβουκλίου ὅτι οὐκ ἐφάνη εἰτέτι τὸ ἅγιον Φῶς, ἀπέκλεισε τὰς θύρας, εἶτα σταθεὶς κατ' Ἀνατολᾶς, καὶ ὑψώσας τὰς χεῖρας μωσαϊκῶς πρὸς τὸν Θεόν, ἔδεδετο σὺν παντὶ τῷ λαῷ. Περὶ δὲ τὴν ἕκτην ὥραν τῆς ἡμέρας ἐνατενίσας εἰς τὸν Ἅγιον Τάφον, εἶδε τὴν θείαν φωτοφάνειαν, καὶ ἔλαβε κηρία ἵνα ἀνάψῃ. Ἀλλὰ τί τὸ μετὰ ταῦτα ; Ἐξ αἰφνης ὄλος ὁ Ναὸς τόσοσιν ἐπληρώθη ἀπὸ ἁγίου Φῶς, ὥστε πᾶς ὁ χριστῶνυμος λαὸς συνεφέρετο πότε εἰς τὰ προτύλαια, πότε εἰς τὰ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ Ναοῦ, πότε εἰς τὸν ἅγιον Γολγοθᾶν, καὶ πότε εἰς τὸ μέσον τοῦ ὀμφαλοῦ θαυμαζόμενοι. Οἱ δὲ ἀσεβεῖς ἐξεπλάγησαν εἰς τὸ παράδοξον. Καθότι ἄλλοτε μὲν εἰς ἓν καὶ μόνον μέρος καὶ εἰς ἓν κανδήλιον τοῦ ἁγίου Κουβουκλίου ἐφαίνετο τὸ ἅγιον Φῶς, τότε δέ, εἰς ὄλον τὸν ἅγιον Ναὸν ἐξεχύθη. Ἐκ τούτου λοιπόν, πάντες οἱ εὐσεβεῖς ἐδόξασαν μεγαλοφώνως : « Τίς Θεὸς μέγας ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν. » Ὁ δὲ ἐπάρατος ἐκεῖνος Ἀμάρης, ἀνωθεν τῶν Κατηχουμένων ἱστάμενος μὲ γυμνὴν μάχαιραν, προέκυψεν εἰς τὸ κάτωθεν μέρος τοῦ Ναοῦ, καὶ ἰδοὺ βλέπων μίαν κανδήλιαν κρεμαμένην, ἦτις κατὰ θείαν ὀμνηνομένην μὴ ἔχουσα εἶλαιον καὶ κανδήληθραν, ἐπληρώθη ἁγίου



Φωτός, ἔμεινεν ἄφωνος. Ὡς γὰρ αὐτὸς ὠμολόγησεν ἔπειτα, εἶδε τῷ ὄντι πύρινον χεῖρα, ἣτις ἐποίει ἅλα ἐκεῖνα τὰ θαύματα, δίδουσα φῶς εἰς τὰς κανδήλας. Ἀλλὰ καὶ ἄνωθεν τοῦ δρακοντείου Σταυροῦ, ἐφάνη εἰς τὸ μέσον ἀστὴρ ἠλιόμορφος περιαιυγάζων, ὅστις μερισθεὶς ἔπειτα εἰς τέσσαρα μέρη, ἐφαίνετο σταυροειδῶς λάμπων. Τοῦτο τὸ θαῦμα βλέποντες μετὰ ταῦτα οἱ πάντες ἐδραμον ὀμοθυμαδὸν εἰς ἐκεῖνο τὸ μέρος, ὅτινες πλήρεις θαυμασμοῦ γενόμενοι, δόξαν τῷ Θεῷ ἀνέπεμπον. Ταῦτα καὶ ἔτι πλείονα γράφει Νικήτας ὁ κληρικός, οὐχὶ τὴν κατ' ἔτος γινομένην φωτοχυσίαν ἣτις ἐστὶ γνωστὴ τοῖς πᾶσιν, ἀλλὰ τὰς ἀντιστάσεις αἷς ἐπραξαν περὶ αὐτῆς οἱ κατὰ καιροὺς θεομάχοι ἀγαρηνοί, καὶ οἱ διεστραμμένοι αἰρετικοὶ εἰς τὰς ἡμέρας αὐτοῦ τοῦ κληρικοῦ Νικήτα. Καθότι οὐ μόνον κατὰ τὸ 915 ἔγραφε περὶ τούτου, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ 947. Περὶ δὲ τῆς ἀπλῶς γινομένης φωτοφανείας τῆς ἁπαξ δηλονότι τοῦ ἐνιαυτοῦ ἐν τῇ τοῦ Μεγάλου Σαββάτου ἡμέρᾳ, γράφει καὶ Ἰωάννης ὁ Κατακουζηνός, ὅστις ὦν εὐσεβέστατος Αὐτοκράτωρ, ἐλέγχει τρόπον τινὰ τοὺς σποράδην εὐρισκομένους ἀπίστους τοῦ ἁγίου Φωτός καίπερ ὀρθοδόξους χριστιανούς τυγχάνοντας. Ταῦτα μὲν ἐν συντόμῳ περὶ τοῦ ἁγίου Φωτός, καὶ περὶ τῶν Νεομαρτύρων. Ὅν ταῖς ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

## ΔΙΗΓΗΣΙΣ

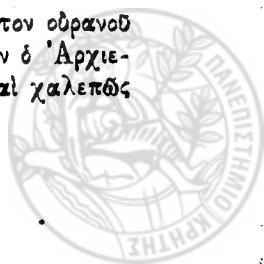
ΠΕΡΙ ΤΙΝΟΣ ΑΝΑΞΙΟΥ ΙΕΡΕΩΣ ΠΑΝΥ ΩΦΕΛΙΜΟΣ ΚΑΙ ΘΑΥΜΑΣΙΟΣ

Ἐν τοῖς χρόνοις οἷς περ ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος μεγαλομάρτυς Μερκούριος ἦν τις ἱερεὺς ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ μέθυος πάνυ· αἶε ἐν τοῖς καπηλείοις μετὰ τῶν οἰνοποτῶν διέτριβεν· ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, Ἄρχων τις τῆς αὐτῆς χώρας ἔστειλε τὴν ἑαυτοῦ δούλην πρὸς τὸν οἶκον τοῦ ἱερέως· καὶ ἤρε τὴν ἑαυτοῦ Πρεσβυτέρα καὶ λέγει αὐτῇ, ποῦ ἐστὶν ὁ ἱερεὺς; ἡ δὲ λέγει οὐκ οἶδας ὅτι ἐν τοῖς καπηλείοις ἐστίν; ἡ δὲ δούλη τοῦ Ἀρχοντος εἶπεν· ὁ ἀθέντης μου μὲ ἔστειλεν ὅπως αὐρίον ἔχῃ λειτουργίαν εἰς μνημόσυνον τῶν γονέων αὐτοῦ· ταῦτα εἰποῦσα ἀπῆλθεν· ἡ δὲ Πρεσβυτέρα ἔχουσα καὶ αὐτὴ δούλην εἶπε πρὸς αὐτήν· «ἐγὼ μὲν ἀπέρχομαι εἰς τὸν οἶκον τῆς μητρός μου ὅπως κοιμηθῶ ἐκεῖ, καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ ἀθέντης σου ὁ ἱερεὺς, ἀνάπαυσον αὐτὸν ἐν τῇ κλίνῃ καλῶς διότι μέλλει αὐρίον λειτουργῆσαι»· ὡς δ' ἔσπερα ἐγένετο ἦλθεν ὁ ἱερεὺς μεμεθυμένος πολὺ, καὶ ἀνέπεσεν εἰς τὴν κλίνην αὐτοῦ· ἡ δὲ δούλη αὐτοῦ ἐπειδὴ εἰσῆλθεν ὁ Διάβολος ἐσω αὐτῆς ἔπεσε πλησίον τοῦ ἱερέως· ἔξυπνος δὲ γενόμενος ὁ ἱερεὺς, συνεγένετο μετ' αὐτῆς νομίσας ὅτι ἡ Πρεσβυτέρα αὐτοῦ ἐστὶ. Πρωίας δὲ γενομένης, ἔλθοῦσα ἡ Πρε-

σδυτέρα ἤρην αὐτὸν ὑπνοῦντα ἐν τῇ κλίνῃ, καὶ λέγει αὐτῷ· ἀνάστα ψάλλε τὴν ἀκολουθίαν σου, διότι ὁ δεῖνα Ἀρχὼν ἔχει λειτουργίαν τῶν γονέων αὐτοῦ· ὁ δὲ Ἱερεὺς στρέψας εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἀφύπνωσε· καὶ πάλιν ἐλθοῦσα ἡ Πρεσβυτέρα λέγει· «Οὐκ εἰπά σοι, ἀνάστα, διότι μέλλεις σήμερον λειτουργῆσαι»· ὁ δὲ Ἱερεὺς μειδιάσας λέγει αὐτῇ· «τί λέγεις, ταλαίπωρε, οὐκ οἶδας τί ἐποιήσαμεν τῇ νυκτὶ ταύτῃ, ἀλλὰ λέγεις λειτουργῆσαι ἔχω;» ἡ δὲ Πρεσβυτέρα εἶπε· «τί ἐποιήσαμεν; ἐγὼ γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ πατρὸς μου ἐκοιμήθην»· τότε ὁ Ἱερεὺς λέγει· «ἐγὼ τῇ νυκτὶ ταύτῃ ἐπεσον μετὰ γυναικός· καὶ τίς ἦν ὁ θηρεύσας ἡμᾶς;» τότε ἠρώτησαν τὴν δούλην· ἡ δὲ εἶπεν· «ὁ Σατανᾶς ἐπέπειράξέ με καὶ ἐπεσα πλησίον αὐτοῦ, καὶ αὐτὸς ἐπεσε μετ' ἐμοῦ»· τότε ἐκλαυσαν καὶ ἐλυπήθησαν οὐκ ὀλίγον· εἶτα λέγει ὁ Ἱερεὺς· σιωπήσατε, μήπως καὶ εἰς τὰς ἀκοὰς τῶν κρατούντων εἰσέλθῃ, καὶ οὐ μετρίως κολάσωσιν ἡμᾶς· ὁ γὰρ Θεὸς εὐσπλαγχνός ἐστι καὶ πολυέλεος, καὶ δι' ἐξομολογήσεως ἐξιλεώσας ἔχω αὐτόν· ὁμοῦς ἐψαλεν ὀλίγην ἀκολουθίαν αὐτοῦ, καὶ ἐντραπεῖς τὸν Ἀρχοντα ἐπορεύθη λειτουργῆσαι· μετὰ δὲ τὴν προσκομιδὴν, ὅταν εἶπε τὴν εὐχὴν, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν ὁ τὸν οὐράνιον ἄρτον κλπ. ἦλθεν ὁ Ἄγγελος, ἵνα τελειώσῃ τὰ ἅγια δῶρα, καὶ ἰδὼν τὸν Ἱερέα, λέγει πρὸς αὐτόν· «ὦ ἀφωρισμένε τοῦ Θεοῦ, πῶς ἐτόλμησας εἰσελθεῖν λειτουργῆσαι τὰ θεία μυστήρια· οὐκ οἶδας ὅτι βέβηλος καὶ ἀκάθαρτος εἶ, διὰ τὴν ἁμαρτίαν ἣν ἐπραξας ἐν τῇ νυκτὶ ταύτῃ· ἡμεῖς ἀσώματοι καὶ ἄυλοι ὄντες, εὐλαβούμεθα ἰδεῖν τὸ ἅγιον πρόσωπον τῆς μακαρίας Θεότητος, ἀλλὰ ταῖς πτέρυξιν ἡμῶν περικαλύπτοντες τὰ πρόσωπα παριστάμεθα μετὰ φόβου καὶ φοβεροῦ τρόμου· καὶ σὺ καταφρονῶν ἐτόλμησας ἐπιχειρῆσαι τὰ Ἅγια τῶν Ἁγίων, καὶ ἐπὶ στόματος φαγεῖν μέλλεις;» ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀντείπεν εἰς τὸν Ἄγγελον· «ἐπειδὴ οὕτω μὲ ἀφώρισας, ἔσο καὶ σὺ ἀφωρισμένος»· καὶ ὦ τοῦ θαύματος! εὐθὺς ἀπεπτερώθη ὁ Ἄγγελος, καὶ ἔμεινεν ὡς ἄνθρωπος ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ· ὁ δὲ Ἱερεὺς οὐκ εἰδὼς τοῦτο, ἀλλὰ μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, ἦλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ Ἀρχόντος, καὶ ἀριστήσας τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ· Μετὰ δὲ ἡμέρας τινὰς ἀπέθανεν ἄνθρωπος τις ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ἐκάλεσαν τοὺς Ἱερεῖς ἐπὶ τῷ ψάλλειν τὸ λείψανον, διότι ἦσαν καὶ ἄλλοι Ἱερεῖς εἰς ἐκείνην τὴν χώραν, διότι ἦν ἡ μεγίστη· ἐκάλεσαν καὶ αὐτὸν τὸν Ἱερέα· καὶ εἰπόντων τῶν Ἱερέων τὴν εὐχὴν, ἦλθε καὶ οὗτος ὁ Ἱερεὺς ἵνα εἴπῃ τὴν εὐχὴν, καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ὅταν εἶπε, «ὅτι Σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις, ἡ ζωὴ καὶ ἡ ἀνάπαυσις», εὐθὺς ὁ νεκρὸς ἀνεκάθισε, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἱερέα· «ὅτι καὶ νεκροὺς ἀναστήσεις, ἀλλ' οὐκ εἶ ἀξίος τοῦ φορέσαι ἐπιτραχήλιον, ἢ λειτουργῆσαι, ἢ ποιῆσαι ἱερατικόν τι»· καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ νεκρὸς πάλιν κατέπεσεν· οἱ δὲ λαοὶ καὶ οἱ λοιποὶ Ἱερεῖς ἰδόντες τὸ παράδοξον

τοῦτο θαῦμα, ἐξέστησαν ἅπαντες, εἶτα λέγουσι πρὸς τὸν Ἱερέα· «τί ἐστι τοῦτο τὸ ἐξαισιον καὶ μέγα θαῦμα ;» τότε ὁ Ἱερεὺς, ἐξωμολογήσατο ἐνώπιον πάντων τὸ ἑαυτοῦ ἀμάρτημα· τότε λέγουσιν οἱ λοιποὶ Ἱερεῖς· «ἀπὸ τοῦ νῦν οὐ συμφοροῦμέν σοι, καὶ ὡς θέλεις μόνος ποίησον.» καὶ ἀπῆλθε λυπούμενος ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ· καὶ ἀπήγγειλε τὰ γενόμενα· τότε λέγει πρὸς τὴν πρεσβυτέραν αὐτοῦ· «τί ποιήσω ἄρτι ; ἐτέραν ἐπιστήμην οὐ γινώσκω, πῶς ἔχω θρέψαι ὑμᾶς, ἀλλ' οὖν ἀπέλθωμεν ἐν ἐτέρῳ τόπῳ, ἐνθα οὐδεὶς γινώσκει ἡμᾶς, καὶ ἐκεῖσε διαβιώσωμεν τὸ ἐπιλοιπον τῆς ζωῆς ἡμῶν.» Ἀναστάντες δὲ ἀπῆλθον ἐν ἐτέρᾳ πόλει, ὅπου οὐδεὶς ἐγίνωσκεν αὐτούς, καὶ ἐλειτούργει ἐκεῖσε· καὶ ὦ τοῦ θαύματος ! καθὼς ἦν ὅτε ἀφώρισε τοῦτον ὁ Ἄγγελος οὕτω ἦν, πλὴν τὸ πρόσωπον αὐτοῦ ἐγένετο μέλαν. Ἀποθανούσης δὲ τῆς πρεσβυτέρας καὶ τῶν τέκνων αὐτοῦ· μόνος ἔζη ἐν τριακοσίοις καὶ ἑβδομήκοντα χρόνοις, ὁμοῦ ὑπῆρχεν ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ Μητροπολίτης ἀξιόλογος καὶ δίκαιος πάνυ ἤλθεν ἡ ἑορτὴ τοῦ ἁγίου Μερκουρίου, καὶ τις Ἄρχων τῆς πόλεως ἐκείνης ἐώρταζε τὴν τούτου ἑορτὴν καὶ προσεκάλεσεν ὁ Ἄρχων τὸν Ἀρχιερέα, εὐρέθη δὲ καὶ ὁ Ἱερεὺς ἐκεῖ· εἰς δὲ τὴν τράπεζαν, ἤρχισεν ὁ Ἀρχιερεὺς καὶ διηγείτο τὸ συναξάριον τοῦ Ἁγίου καὶ πλατύτερον ἔλεγε τοῖς εὐρισκομένοις ἐν τῇ τραπέζῃ ὅποτε ὑπολαβὼν ὁ Ἱερεὺς ἔφη· «Σὺ μὲν, Δέσποτά μου ἄγιε, ἐκ τοῦ ἁγίου Συναξαρίου ἐπίστασαι τοὺς τοῦ ἁγίου ἄθλους, ἐγὼ δὲ ἀκριβῶς ἐπίσταμαι αὐτούς καὶ διότι ἡμῖν ἐκεῖσε παρὼν καὶ ἔβλεπον καλῶς τὸν Μάρτυρα ἀγωνιζόμενον καὶ ἀθλοῦντα καὶ ὡς ἐτι γείτων μου ἦν, καὶ πολλάκις συνειστιάθην αὐτῷ πρότερον.» Ὁ δὲ ἀρχιερεὺς ἀτενίσας πρὸς τὸν Ἱερέα ἔφη, «Σὺ οὕτω τεσσαρακοντούτης ὢν πῶς τὸν Ἁγιὸν οἶδας ; Ἀφ' ὅτου ἐμαρτύρησεν ὁ ἅγιος Μερκούριος μέχρι τοῦ νῦν ὑπολογίζονται ἔτη 370, καὶ σὺ οὕτω ἦς γεγεννημένος καὶ ταῦτα οἶδας ;» Τοῦ δὲ μεθ' ὅρκου εἰπόντος ὅτι ἀληθῶς λέγει καὶ οὐ ψεύδεται, ὁ Ἀρχιερεὺς ἔγνω ὅτι ἦν τι πρὸς αὐτόν· καὶ λαβὼν αὐτόν κατ' ἴδιαν λέγει αὐτῷ· «εἰπέ μοι πάντα τὰ κατὰ σὲ ἐν ἐξομολογήσει καθαρᾷ.» Τότε ὁ Ἱερεὺς ἐξείπε πάντα ὅσα ἐποίησε, καὶ πῶς ἐξέπεσε μετὰ τῆς δούλης αὐτοῦ· καὶ πῶς μετὰ Ἀγγέλου ἀφορισθέντες, ἀσυνδιαλλάγητοι ἔμειναν. Τότε ὁ Ἀρχιερεὺς εἶπεν αὐτῷ· «γίνωσκε ὅτι ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου εἰ δεδεμένος καὶ μέχρι τοῦ νῦν ζῆς, καὶ οὐ θνήσκεις εἰς ἀπεράντους αἰῶνας· ἀλλ' ἀπελθε εἰς τὴν Ἐκκλησίαν ἐκείνην ἐνθα τὸν δεσμὸν ἐποιήσατε διότι ἔτι καὶ νῦν ὁ Ἄγγελος ἐκεῖ ἐστίν, ἐπειδὴ ὁ εἰς τὸν ἕτερον ἔδησεν.» ὁ δὲ Ἱερεὺς ἀπεκρίθη· «οὐ δύναμαι, Ἁγιε τοῦ Θεοῦ Δέσποτά μου, τοῦτο ποιῆσαι, διότι τὸ διάστημα τῆς ὁδοῦ ἀπέχει πολύ, καὶ ἔξοδον οὐκ ἔχω· ἀλλ' οὐδὲ ἵππος μοὶ ἐστὶ πρὸς Ἰππασίαν.» Τότε λέγει ὁ Ἀρχιερεὺς πρὸς αὐτόν· «ἐὰν μὴ πορευθῆς ἐκεῖσε, οὔτε σὺ τελευτᾷς, οὔτε ὁ Ἄγγελος πτεροῦται ὅπως ἐνέλθῃ εἰς τοὺς Οὐρανούς.» Ὁ δὲ

Ἄρχιερέως πάλιν οἰκτείρας αὐτὸν ἀποκρίνεται· «ἐπειδὴ λέγεις ὅτι οὐκ ἰσχύεις· ποιήσω ἔλεος πρὸς σέ, καὶ πορευθῶμεν ὁμοῦ, καὶ δώσω σοι ἵππον καὶ τὸ ἔξοδον ἐγὼ ποιήσω» καὶ εὐθὺς εἶχοντο τῆς ὁδοῦ, καὶ ἀπῆλθον ἕως τῆς χώρας τοῦ Ἰερέως· ἡ δὲ ἦν ἡρημαμένη καὶ οὐδένα ἠύραν, οὔτε οἰκίαν οὔτε ἄλλο τι, ὁ οὖν Ἄρχιερέως ἠρώτησεν, αὐτῆ σοῦ ἐστὶν ἡ χώρα; καὶ ὁ Ἰερεύς, «αὕτη ἐστίν, ἀλλ' ἡρημώθη, Δέσποτά μου ἅγιε» καὶ ὁ Ἄρχιερέως, «οὐ γινώσκεις ποῦ ἦν ἡ ἐκκλησία;» καὶ ἀτενίσας ὁ Ἰερεύς εἶδε δένδρα ὡς ἀπὸ διαστήματος τῆς ποτὲ χώρας αὐτοῦ καὶ εἶπε· «ὡς εἰκάζω, ἐκεῖ ὅπου φαίνονται τὰ δένδρα ἐστὶν ἡ ἐκκλησία» καὶ πορευθέντες ἐκεῖ, ἦραν τὸν ναὸν κεχαλασμένον, πλὴν ὀλίγον μέρος ἐκ τοῦ ἁγίου βήματος ἵστατο, καὶ ἀφ' οὗ ἐκείσε ἐπέζευσαν ἐκ τῶν ἵππων· λέγει ὁ Ἄρχιερέως· «ἄπελθε εἰς τὸ Βῆμα» καὶ εἰσελθὼν ὁ Ἰερεύς ἦρε τὸν Ἄγγελον ἱστάμενον ἐκείσε· καὶ λέγει ὁ Ἄγγελος· «ἔτι ζῆς, πτωχὲ Ἰερεῦ;» ὁ δὲ Ἰερεύς λέγει· «ναί, ἔτι ζῶ· ἀλλὰ καὶ σὺ ἔτι αὐτοῦ ἵστασαι;» καὶ λέγει ὁ Ἄγγελος· «καλῶς ἤλθες ἵνα συγχωρηθῶμεν συναλλήλως» λέγει ὁ Ἰερεύς· «εὐλόγησον, ἅγιε Ἄγγελε τοῦ Θεοῦ, συγχώρησόν μοι» ὁ δὲ Ἄγγελος εἶπεν· «συγχώρησον ἔμοι Σὺ πρῶτον, καὶ τότε καὶ ἐγὼ Σοί· διότι ἐὰν συγχωρήσω σοι πρῶτον, ἔχεις ἀναλῦσαι αὐτῇ τῇ ὥρᾳ, καὶ ἐγὼ μένω εἰς τὸν δεσμόν.» Τότε λέγει ὁ Ἰερεύς «ἐὰν καὶ ἐγὼ συγχωρήσω σοι, ἔχεις πετρωθῆναι καὶ ἀνελεῖν εἰς τοὺς Οὐρανοὺς, καὶ ἐγὼ μένω εἰς τὸν δεσμόν.» Τότε λέγει ὁ Ἄγγελος· «Ὁμνῶ εἰς τὸν θρόνον τοῦ Θεοῦ τὸν ἀσάλευτον, ὅτι οὐ μὴ ἀφήσω σέ ἐν τῷ δεσμῷ.» Ὁ δὲ Ἄρχιερέως ταῦτα διήκουσεν ἔξωθεν. Ὅθεν λέγει ὁ Ἰερεύς πρὸς τὸν Ἄγγελον· «ἐν ὀνόματι τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἅς εἶσαι συγχωρημένος παρ' ἑμοῦ τοῦ ἁμαρτωλοῦ» καὶ εὐθὺς ὦ τοῦ θαύματος! ἐπετρώθη ὁ Ἄγγελος καὶ ἔπηε εἰς τὸ ὕψος, καὶ εἶπε πρὸς τὸν Ἰερέα· «ἅς εἶσαι συγχωρημένος, καὶ σὺ, ὦ Πρασβύτερε» καὶ πρὶν τετελειῶσθαι τοῦ Ἀγγέλου τὴν φωνὴν εὐρέθησαν τὰ ὀστέα τοῦ ἱερέως σωρηδὸν ἐν τῷ τόπῳ οὗ εἰστήκει. Ὅθεν ὁ Ἄρχιερέως εἶπε πρὸς τὸν Ἄγγελον· «ὦ ἅγιε Ἄγγελε, δέομαί σου πληρῶσόν μοι μίαν ἀήτην· καὶ ψάλλε τινὰ ὕμνον ἀγγελικὸν ἵνα ἀκούω καὶ ἐγὼ» ὁ δὲ Ἄγγελος εἶπεν· «τοῦτο οὐκ ἐστὶ δυνατόν· ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἀκούσης τῆς ἀγγελικῆς φωνῆς, ἀναλῦσαι ἔχεις τῶν τῆδε· οὐκ ἔστι γὰρ σάρκα θνητὴν ἀκοῦσαι Ἀγγέλου φωνῆν καὶ ζῆσαι· πλὴν διὰ τὴν ἡνπερ ἐποίησας καὶ εἰς ἐμὲ καὶ εἰς τὸν ἱερέα μεγάλην ἀγαθωσύνην μένε ὀλίγον ἵνα ἀνέλθω ἕως τρίτον τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ψάλλω ἐκείσε καὶ ἀκούσας μόλις δυνήσῃ βαστάσαι.» Ὅθεν ἀνελθὼν ἕως τρίτον οὐρανοῦ ἔψαλε τὸ Ἀλληλούια· ἐκ δὲ τῆς γλυκείας μελωδίας ἔπεσεν ὁ Ἄρχιερέως ἐπὶ τῆς γῆς ὡσεὶ νεκρός· ἕως τρεῖς ὥρας, καὶ μόλις καὶ χαλεπῶς συνελθὼν εἰς ἑαυτὸν ἀνέστη.



Ἐἶτα τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας ὑπέστρεψεν εἰς τὴν ἐπαρχίαν αὐτοῦ, καὶ ἔγραψε τὴν διήγησιν ταύτην τοῦ Ἱερέως εἰς πολλῶν ὠφέλειαν, ἵνα ἀκούοντες καὶ ἡμεῖς οἱ ράθυμοι διορθώμεθα, καὶ προσεκτικοὶ καὶ σπουδατοὶ γινώμεθα, καθαροὶ τε λογισμῶν αἰσχυρῶν, καὶ ἐπιθυμῶν ἀπρεπῶν· ὅτε τὴν ἱερωσύνην ἐπιτελοῦμεν ὀφειλομένῃ εἶναι ἀμέτοχοι λαγυείας καὶ ἀσελγείας, διότι ὁ ἔχων ἐπιθυμίαν εἰς πορνείαν καὶ εἰς σαρκικά καὶ εἰς ἄλλα πάθη, πολυφαγίαν τε καὶ πολυποσίαν, μέθην, φιλαργυρίαν, μνησικακίαν, κενοδοξίαν, ὑπερηφανίαν, ἀνάξιος καθίσταται τῆς ἱερωσύνης καὶ καταφρονητῆς καὶ ὕβριστῆς τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων· διὰ τοῦτο προοφειλομένῃ ἀμίαντοι ὑπάρχειν, ὅτε μέλλομεν παρίστασθαι τῇ Ἁγίᾳ Τραπέζῃ, καὶ ὅτε τὴν φρικτὴν ἱερουργίαν ἐπιτελοῦμεν. Πολλοὶ τινες καταφρονητικῶς ταύτην ἐπιτελοῦσι, καὶ οὔτε ἐξομολόγησιν ποιοῦσιν, οὔτε τὴν συνήθη ἀκολουθίαν ψάλλουσιν, ὡς μὴ μέλλοντες δὴθεν ἀποθανεῖν οἱ κατ' ἐμὲ τάλανες, ἀμνημονοῦντες τὴν φοβεράν τοῦ Κυρίου ρητὴν ἐντολὴν «ὅ γινός τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου καὶ μὴ ποιήσας, πολλὰ δαρήσεται»· ἤγουν «ὅποιος ἤξεύρει τὸ θέλημά μου καὶ δὲν το κάμνει, ἐκεῖνος μεγάλως θὰ κολασθῆ». Τὸ λοιπόν, ἀδελφοί μου, ἰοῦ ἐμάθαμεν, ὅτι δὲν εἶνε ἄλλο τι εἰς τὴν γῆν μεγαλείτερον τῆς ἱερωσύνης, οὔτε βασιλεία, οὔτε ἄλλο τίποτε, καὶ ὅποιος εἶνε ἀνάξιος τῆς θείας μυσταγωγίας καὶ δὲν παύσῃ, ἐκεῖνον ἐὰν τὸν εὖρη ὁ θάνατος ἀμετανόητον κολάζεται μετὰ τοῦ Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου, εἰς ἐκείνην τὴν κόλασιν, ὅπου ἄλλη χειροτέρα δὲν εἶνε· Τοῖνον καὶ ἡμεῖς οἱ ἀναγινώσκοντες καὶ ἀκούοντες ταῦτα, ἐκδιασώμεθα ἑαυτοὺς ἀπὸ πάσης ἀμαρτίας, καὶ ποιήσωμεν τὸ θέλημα τοῦ φιλανθρώπου Θεοῦ, ὅπως ἀξιοθώμεν τῆς ἐκ δεξιῶν Αὐτοῦ παραστάσεως εἰς τὴν δευτέραν Αὐτοῦ Παρουσίαν, καὶ κληρονόμοι τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν γενώμεθα μετὰ τῶν δικαίων· ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τῷ Κυρίῳ ἡμῶν, ᾧ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος καὶ ἡ προσκύνησις, σὺν τῷ ἀνάρχῳ Αὐτοῦ Πατρὶ, καὶ τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ Αὐτοῦ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. (1)

Ἐν Ἀθήναις τῇ 26 Μαρτίου 1897.

**Κ. Χ. Δουκάκης.**

ΤΕΛΟΣ ΚΑΙ ΤΩ: ΘΕΩ: ΔΟΞΑ.

(1) Ἐρανίσθημεν ἐκ παλαιοῦ χειρογράφου δοθέντος ἡμῖν πρὸς δημοσίευσιν παρ' Ἀμφιλοχίου Τζίγκου μοναχοῦ Ἀγιορείτου ἐκ Μεσσηνίας. Σ. Ε.





## ΛΟΓΟΣ ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ (1)

ἐκφωνηθεὶς ὑπὸ Γ. Α. Κοκκίνου φοιτητοῦ τῆς νομικῆς

Σχολῆς ἐπὶ τοῦ νεκροῦ τοῦ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΣΗ. ΔΟΥΚΑΚΗ

συμφοιτητοῦ αὐτοῦ

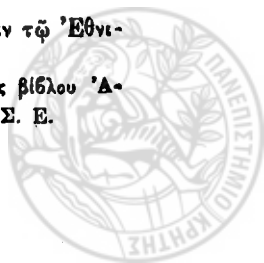
Τῆ 3ῃ Μαρτίου 1897 ἐν τῷ ἱερῷ Ναφ τῆς Ἁγίας Εἰρήνης.

«Πέφτει τὸ τριαντάφυλλο  
πάνθει τὸ κοκαρίσει.»

Βαρὺ πένθος καὶ ὀδύνη ἄφατος ἐπλήρωσεν ἀπὸ τῆς χθὲς τὰς καρδίας πάντων ἡμῶν εἰς τὸ ἀποτρόπαιον καὶ ἀλγεινὸν ἄκουσμα, ὅτι ὁ προσφιλέτης, ὁ ἀγαπητὸς ἡμῶν Κώστας δὲν ὑπῆρχε πλέον ἐν τῇ ζωῇ. Φεῦ! προῶρως ἀνηράκη ἐξ ἡμῶν ἐν μίση τῶν θρήνων, τῶν κοπετῶν τῶν ἀτυχῶν αὐτοῦ γονέων, τῶν ἀπαρηγορητῶν οἰκειῶν καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων. Ἐπισκεκλίνας τὴν κεφαλὴν ὡς ἱερὸν ἄνθος, μαραινθὲν ὑπὸ τῆς παγερᾶς πνοῆς βορείου ἀνέμου· ἀπεχωρίσθη ἀπ' ἡμῶν ἐν τῇ πρωΐᾳ τῆς ζωῆς αὐτοῦ, μόλις τὸ ἄσπετον ἔκτον ἔτος τῆς ἡλικίας ἄγων· εὐέλπις, κεκτημένος πάντα τὰ προσόντα ὅπως διατρέξῃ εὐρὺ καὶ λαμπρὸν βιωτικὸν στάδιον. Προῶρως φεῦ! ἐσβέσθησαν οἱ πλήρεις ζωῆς καὶ σθένους ὀφθαλμοὶ τοῦ καὶ μετ' αὐτοῦ ἐσβέσθησαν καὶ συνεξέλιπον αἱ γλυκεῖαι ἰλιπίδες τῶν γεννητόρων τοῦ ἀλγεινὸν δ' ἔρεθος ἐκάλυψε τὸν οἶκον αὐτῶν. Τὸ πένθος ἡμῶν ἐπὶ τῷ ἀώρῳ θανάτῳ τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν Κώστα εἶνε τοσοῦτῳ μᾶλλον βαρὺ, ὅσῳ ἐν αὐτῷ ἐστερηθήμεν πολυτιμοτάτης ὑπάρξεως, νέου κεκοσμημένου ὑπὸ πολλῶν σκηνῶν καὶ ἐπιζητητῶν ἀρετῶν καὶ προτερημάτων, νοημοσύνης δὲ οὐχὶ κοινῆς. Ὁ ἄρτι μεταστάς ἐξ ἡμῶν ἦτον ἐκ τῶν ὀλίγων ἐκείνων νέων, οἵτινες ἐμβριθῶς σκέπτονται περὶ τῆς σπουδαιότητος καὶ τῆς ἀξίας τοῦ βίου καὶ τῆς ἐν τῇ βιωτικῇ σταδιοδρομίᾳ ἀποστολῆς τοῦ ἀνθρώπου· εἶχε συναίσθησιν τῆς εὐγενοῦς ἀποστολῆς τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως καὶ προσηκόντως κατενόει πόσον ὑψηλὸς καὶ ἱερὸς εἶνε ὁ προορισμὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς! Ὅθεν ἐνωρὶς μετ' ἀπίρου ζήλου ἐπεδόθη εἰς τὴν ἀσκησιν παντὸς δυναμένου ν' ἀνυψώσῃ τὸν ἀνθρώπον εἰς τὸν ὠραῖον, τὸν μεγαλοπρεπῆ καὶ ἐκπαγλὸν κόσμον τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἀγαθοῦ καὶ τοῦ καλοῦ καὶ νὰ καταστήσῃ ἑαυτὸν χρήσιμον τῆς ἀνθρωπίνης κοινωνίας μέλος καὶ ἀξίον ὑπερέτην τῶν ὑψίστων τῆς πατρίδος συμφερόντων.

Οἱ συμμαθηταὶ αὐτοῦ ἐν τῷ Γυμνασίῳ, οἱ συνάδελφοι αὐτοῦ ἐν τῷ Ἐθνι-

(1) Οὗτος ὁ ἐπικήδειος Λόγος καθὸ ἀναφερόμενος εἰς τὴν ἐν ἀρχῇ τῆς βίβλου Ἁ' ἀφ' ἧς ἀναφέρεται πρὸς συμπλήρωσιν τῆς ἀφιέρωσως καὶ ἐνταῦθα. Σ. Ε.



κῶ Πανεπιστημίῳ, εἰς ὃ ἐπὶ ἐξάμηνον ἤδη ἐφοῖτα, ἀνομολογοῦσι τὰς παντοειδεῖς αὐτοῦ ἀρετάς, τὴν χρηστότητα, τὴν προφύτητα, τὴν καλοκάγαθίαν, τὴν εὐγένειαν τοῦ χαρακτῆρος καὶ τὴν ἐκτακτὸν φιλοπονίαν αὐτοῦ. Εὐνόητον εἶνε ὁποῖος ἠδύνατο νὰ ἀποβῆ, ἐὰν ἡ σκληρὰ εἰμαρμένη, δι' ἀσπλάγχχου τοῦ θανάτου χειρός, δὲν ἀπέκοπτε τοσοῦτον προῶρος τὸ νῆμα τοῦ εὐελπίδος βίου αὐτοῦ. Ἄλλὰ τοιαύτη ἀτυχῶς ἡ μοῖρα τῶν ἀγνῶν καὶ γενναίων ψυχῶν, ἐνωρίς, προῶρος ἑαρπάζονται ἐκ τοῦ ματαίου καὶ πλήρους ταλαιπωριῶν τούτου κόσμου, τερματίζουσαι ἐν τῇ ἐνάρξει εἰσέτι τὸ πολύδακρυ καὶ πολυθάσανον τῆς ζωῆς δρᾶμα, μεταφερόμεναι εἰς κόσμον ἄλλον τελειότερον καὶ ὑψηλότερον.

Οἱ παρήγοροι λόγοι τῆς ἀγίας ἡμῶν θρησκείας, οὗς πρὸ μικροῦ ἠκούσαμεν ἐν τοῖς ἱεροῖς βιβλίοις τῆς ἐκκλησίας, «ὅτι καὶ αὐτῷ ἠτοιμάσθη τόπος ἀναπαύσεως», ἔς παρηγορήσῃσι πάντας ἡμᾶς τοὺς φίλους, τοὺς συγγενεῖς καὶ ἰδίᾳ, ἔς ἐνσταλάξῃσι γλυκὺ καὶ πραῦντικόν βάλασμον ἐπὶ τοῦ εὐρέως ἀνοιχθέντος τραύματος ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν δυστυχῶν καὶ ἀπαρηγορητῶν αὐτοῦ γονέων καὶ ἀδελφῶν. Ἄλλ' ἐὰν λίαν ἐνωρίς ἀπεχωρίσθῃ ἀφ' ἡμῶν ἡ μακαρία καὶ ἀγνή ψυχὴ τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῶν καὶ πολυκλαύστου Κώστα, ἡ μνήμη ὅμως τῶν ἀρετῶν αὐτοῦ καὶ προτερημάτων θὰ μείνῃ ἰσαί ἀχώριστος καὶ ἀνεξάντλητος ἀπὸ τῶν καρδιῶν ἡμῶν, παρέχουσα ἐπιζήλον παράδειγμα μιμήσεως διὰ βίου παντός.

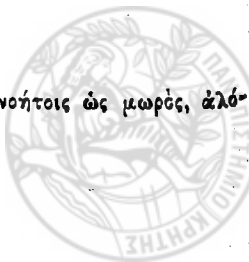
Ἄιωνία ἡ μνήμη σου, γλυκύτατε καὶ πολυπόθητε Κώστα !

Ἄιωνία ἡ μνήμη σου, πολυκλαυστε φίλε !

Ἔστω ἀλησμόνητος ἡ ἀνάμνησίς σου καὶ ἐλαφρὰ ἡ τοῦ τάφου σου γῆ.

## ΣΤΙΧΟΙ ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΟΙ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΙΩΣΗΦ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΤΥΡΝΟΒΟΥ

- 1 Κλαύσωμεν καὶ δακρύσωμεν, τῷ βίῳ περιόντες,
- 2 Πρὶν ἐκπεμφθῶμεν εἰς δεινὰς, κολάσεις ἀνυποίστους.
- 3 Πρὶν ἐμπλεῖοι γενώμεθα, δακρῶν αἰωνίων,
- 4 Μηδὲλως ἀμελήσωμεν, στένειν πενθεῖν καὶ κλαῖειν.
- 5 Πρὶν ἐν ἡ κόλασις ἡμᾶς, πενθεῖν καταναγκάσῃ.
- 6 Ὅδοσ τοῦ κλαῖειν ἀπλανῆς, ἐστὶ πρὸς σωτηρίαν.
- 7 Κλαύσωμεν πάντες τοιγαροῦν' ὁδὸς οὐκ ἐστὶν ἄλλη.
- 8 Κλαύσωμεν καὶ πενθήσωμεν ἡμέρα προσεγγίξει.
- 9 Καθ' ἣν πενθήσουσι κενῶς, οἱ μὴ πενθοῦντες πρῶην.
- 10 Κλαύσεται πᾶς ὃ μὴ πενθῶν, ἐν τῷ παρόντι βίῳ.
- 11 Μῆτε δακρῶν ἑαυτόν. Ποιμὴν φησὶν ὃ μέγας.
- 12 Ψυχὴ μὴ κλαίουσα φησὶ τὴν αὐτῆς ζηνετσίαν,
- 13 Μὴ παροικίαν στένουσα, τὴν ἐν τῷ βίῳ τούτῳ,
- 14 Τοῦ λογικοῦ καὶ νοεροῦ, παντάπασιν ἐξέστη.
- 15 Συμπαρεβλήθη κτήνεσιν, ἀλόγοις ὁμοιώθη, τοῖς ἀνοήτοις ὡς μωρός, ἀλόγως παρεικάσθη.



- 16 Καὶ πάλιν ὡς τῷ σώματι, σκιά συμπαρατρέχει,  
 17 Καὶ πάντα περιάγεται, καὶ φέρεται σὺν τούτῳ,  
 18 Οὕτω τὸ πένθος πάντοτε ψυχῇ συνομαρτεῖται.  
 19 Συμπαρακολουθεῖτω τε, καὶ συνεπίσθω ταύτη.  
 20 Ἄδύνατον ἰμάτιον, τῶν ρύπων ἀποπλῦναι, ἄνευ ὑδάτων καὶ παντὸς  
 ἀποκαθάραι ἐπίλου  
 21 Χωρὶς δὲ πένθους τὴν ψυχὴν πταίσασαν λευκᾶναι, ἐκ τῶν προτέρων μο-  
 λυσμῶν, οὐκ ἔντις δυνήθει.  
 22 Ψυχῇ ποθοῦση σφῆζεσθαι τὸ κλαίειν ἀναγκαῖον.  
 23 Ψυχὴν τὸ πένθος ἀνυψοῦν πρὸς τὸν Θεὸν ἐπαίρει·  
 24 Καὶ τίθησι τῶν ὑλικῶν ἀπάντων ὑπερτίραν.  
 25 Ἐνθιον πένθος συγκαθέν, καὶ συναφθὲν ὀδύνη  
 26 Καὶ μετὰ λύπης ἐνωθέν, ψυχὴν καταφωτίζει.  
 27 Σκότος ἐξαίρων τῶν παθῶν, καὶ τῶν κακῶν τὸν Ζόφον,  
 28 Φῶς τῇ σελήνῃ δίδωσιν, ὁ κύκλος τοῦ ἡλίου,  
 29 Σίλας ἐνίησι ψυχῇ, τὸ κατὰ Πνεῦμα πένθος  
 30 Καὶ λαμπροτέραν δείκνυσι, καὶ φῶς ἡμφισμμένην.  
 31 Ὁ κατὰ κόσμον ἄνθρωπος, τοῦτο σημεῖον ἔχει.  
 32 Καὶ μετανοίας σύμβολον, ἐξ ἧς ἡ σωτηρία.  
 33 Ὡς δῆλον ἐκ Νινευιτῶν, ἐκ τε Ναβουχοδοноσόφορ.  
 34 Οἱ σὺνταττε καὶ Μανασσῆν, ἅμα καὶ Ἑξεκίαν.  
 35 Καὶ πᾶσαν ἄρδην τὴν πληθύν, τῶν σφζομένων πάντων.  
 36 Ὁ δὲ Γρηγόριος φησὶν ὁ Μίγας Θεολόγος, ἐν εὐδενί τῶν παρ' ἡμῶν, κα-  
 λῶς ἐκτελουμένων,  
 37 Ἐπαναπαύσεται Θεός, ὡς τῇ κακοπαθείᾳ.  
 38 Δάκρυσιν ἀντιδίδοται, τὰ τῆς φιλανθρωπίας,  
 39 Οὕτω αὐτὸς ὁ Πάνσοφος, ἐν ἄλλοις ἐκιδιδάσκει,  
 40 Δάκρυε πρὸ τῆς προσευχῆς, ἐν ταύτῃ, μετὰ ταύτην.  
 41 Ἴνα τὴν ἐνυπάρχουσαν, τῇ σῆ ψυχῇ μαλάξῃς.  
 42 Ἀπήνεια, ὀμότητα, λήθην, ἀναισθησίαν,  
 43 Τὰς δὲ εὐθύνας πρὸς Θεόν, τὰς σὰς ἐξαγορεύσῃς.  
 44 Καὶ λάβῃς τὴν συγχώρησιν, ὧν ἔπταισας ἐκ τούτων.  
 45 Ἄπας ἀπλῶς κατὰ Θεὸν πενθῶν μακαριστέος, ὡς παρακληθησόμενος  
 καὶ νῦν καὶ μετὰ τέλος.  
 46 Καὶ ταῦτα μὲν ὡς ἐν βραχεῖ, ἀναμνησκῶ πάντας, φιλαδελφίας ἔρωτι  
 φιλοπλησιοῦ πόθῳ  
 47 Νικώμενος, ἀγόμενος, ὡς ὁ χαλκός, μαγνήτης.  
 48 Κλαύσατε ἅπαντες πικρῶς, νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν.  
 49 Εἴπερ ποθεῖτε ψυχικὴν, ὀφέλιαν εὐρέσθαι.  
 50 Καὶ δόξαν ἀναπέμφατε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας, καὶ κράτος καὶ προσκύ-  
 νησιν τῇ παναακείῃ Τριάδι.



## ΜΕΓΑΣ ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ Ἡ ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ

Πάντες οἱ βίοι τῶν ἁγίων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς ἐκκλησίας καὶ κινητῶν ἑορτῶν τὰ Συναξάρια ἐξεδόθησαν μέχρι τέλους ἐμπεριέχοντας Ἀκολουθίας μὴ ἐμπεριεχομένας εἰς τὰ μνηαῖα καὶ Λόγους ἐγκωμιαστικούς, καθὼς καὶ τὸ Πανάγιον μετὰ ἀλφαθητικῶν καταλόγου πάντων τῶν ἁγίων ἐκ τριῶν χιλιάδων περίπου, καὶ πότε ἕκαστος ἐορτάζεται καὶ εἰς ποῖον βιβλίον Συναξαριστοῦ εὑρίσκεται. Εἰς δεκατέσσαρας τόμους, ἕκαστος δὲ τόμος τιμᾶται δραχ. τριῶν διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας, οἱ δύο δὲ τελευταῖοι τόμοι, περιέχοντες τὰ Συναξάρια τῶν κινητῶν ἑορτῶν Τριφιδίου τε καὶ Πεντηκοστάρτου, δίδονται εἰς τοὺς συνδρομητὰς μόνον ἀντιμίας δραχμῆς ἕκαστος τόμος. Τὸ σύγγραμμα ἔδον ἐκ 450 τυπογραφικῶν φύλλων, εἰς δεκατέσσαρας τόμους καὶ δύο παραρτήματα ἐκ σελίδων 7,170 τιμᾶται δραχ. 37, διὰ δὲ τὰς ἐπαρχίας δρ. 40 ἐλεύθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν δρ. 40 χρυσῶν.

— Παρὰ τῆ αὐτῆ ἐκδότῃ Κ. Χ. Δουκάκη εὑρίσκονται καὶ πολλὰ ἄλλα θρησκευτικὰ βιβλία δυσεύρετα, καθὼς καὶ διάφορα τοῦ ἁγίου Ὁρους ἐργόχειρα ἤτοι Σταυροὶ δι' ἀγιασμόν, διὰ λαϊκόν, ἀντιμύνησια ὠραῖα καὶ λοιπὰ θρησκευτικὰ εἶδη. Ἀνταλλάσσονται δὲ διάφορα ἐκκλησιαστικὰ συγγράμματα καὶ γίνονται παραγγελαὶ πρὸς τύποιον Ἀγγελίων καὶ βιβλίων ἱερῶν. Παρὰ τῆ ἰδίῃ ἐκδότῃ ἐγγράφονται καὶ συνδρομητὰ τοῦ Ἑορτοδρομίου.

— Ὀλίγαι οἰραὶ τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ μένουσιν. Ὁ βουλούμενος ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸν πρὶν ἢ ἐξαντληθῇ ἢ εἰ δέποτε βιβλίον ἀποστέλλει τὸ ἀντίτιμον καὶ εὐθὺς διὰ πρῶτον ταχυδρομίου λαμβάνει τὸ αἰτούμενον.

— Εὑρίσκεται ἡ παρούσα ἐν Ἀθήναις παρὰ τῆ ἐκδότῃ, ὁδὸς Πετράκη 36, πλησίον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ ἱεροῦ τῆς Μητροπόλεως καὶ παρ' Ἰπασιοῦ τοῖς κ.κ. βιβλιοπώλαις καὶ ἐν Καλάμυς ἐν τῇ κατωτέρῃ τοῦ κ. Φιλοστράτου Γ. Στρούμπου.

— Εὑρίσκεται δὲ ὑπὸ τὰ πιεστήρια ἡ Πνευματικὴ Τράπεζα ἡ Γερασίου Παπαδοπούλου τὰ εὑρισκόμενα. Τιμᾶται διὰ τοὺς συνδρομητὰς ἀντιδραχμῶν 3, διὰ δὲ τὸ Ἅγιον Ὅρος καὶ τὸ ἐξωτερικὸν δραχμῶν ἀργυρῶν. Πᾶσα πληρωμὴ γενομένη εἰς ἄλλο πρόσωπον ἐπιδαρῦνει τὸν πληρώσαντα.

Ἐπειδὴ πολλαὶ ἀγγελίαι δέν μας ἐπεστράφησαν ἐγκαίρως εἰμεθα ἡναγκασμένοι νὰ μὴ δημοσιεύσωμεν τὰ ὀνόματα τῶν κ.κ. συνδρομητῶν, δι' ὃ ζητούμεν παρ' αὐτῶν συγγνώμην.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν σφραγίδα μου θεωρεῖται κλοπιμαῖον καὶ κατασχέσιμον κατὰ τὸν νόμον.

**Ἡ παρούσα τιμᾶται δραχμῆς καὶ λεπτῶν 30.**



## ΜΕΓΑΣ ΣΥΝΑΞΑΡΙΣΤΗΣ Ἡ ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ

Πάντες οἱ βιοὶ τῶν ἁγίων τῆς ὀρθοδόξου ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας καὶ κινήτων ἑορτῶν τὰ Συναξάρια ἐξεδόθησαν μέχρι τέλους ἐμπεριέχοντες Ἀκολουθίας μὴ ἐμπεριεχομένας εἰς τὰ μηναιῖα καὶ Λόγους ἐγκωμιστικούς, καθὼς καὶ τὸ Πανάγιον μετὰ Ἀλφabetητικοῦ καταλόγου πάντων τῶν ἁγίων ἐκ τριῶν χιλιάδων περίπου, καὶ πότε ἕκαστος ἑορτάζεται καὶ εἰς ποῖον βιβλίον Συναξαριστοῦ εὐρίσκονται. Εἰς δεκατέσσαρας τόμους, ἕκαστος δὲ τόμος τιμᾶται δραχ. τριῶν διὰ τοὺς δώδεκα μῆνας, οἱ δύο δὲ τελευταῖοι τόμοι, περιέχοντες τὰ Συναξάρια τῶν κινήτων ἑορτῶν Τριωδίου τε καὶ Πεντηκοσταρίου, εἶδονται μόνον ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἕκαστος τόμος. Τὸ σύγγραμμα ὅλον ἐκ 450 τυπογραφικῶν φύλλων, εἰς δεκατέσσαρας τόμους καὶ δύο παραρτήματα ἐκ σελ. 7,170 τιμᾶται δραχ. 37, διὰ τὰς ἐπαρχίας δρ. 40 ἐλευθερον ταχυδρομικῶν τελῶν, διὰ δὲ τὸ ἐξωτερικὸν δραχ. 40 χρυσῶν.

— Ὀλίγοι σειραὶ τοῦ Μεγάλου Συναξαριστοῦ μένουσι. Σπεύσατε. Ὁ βουλούμενος ν' ἀποκτήσῃ αὐτὸν πρὶν ἢ ἐξαντληθῇ ἢ εἴ, τι δῆποτε βιβλίον, ἀποστέλλει τὸ ἀντίτιμον καὶ εὐθὺς διὰ πρώτου ταχυδρομείου λαμβάνει τὸ αἰτούμενον.

Ἐτυπώθησαν καὶ αἱ Ἀκολουθίαι τῶν Ἀγιορειτῶν Πατέρων, τῶν Νεομαρτύρων μετὰ Ἐγκωμίου, καὶ Ἀκολουθία καὶ Ἐγκώμια τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Τιμᾶται ἕκαστη ἀντὶ δραχμῆς, διὰ δὲ τὸ Ἅγιον Ὄρος καὶ τὸ ἐξωτερικὸν δραχ. ἀργυρᾶς. Ὁμοίως ἐτυπώθη καὶ ἡ Πνευματικὴ Τράπεζα σύγγραμμα Γερασίμου Παπαδοπούλου βιβλίον ψυχοφελέστατον ἐκ σελίδων 418 τιμᾶται μόνον δρ. 2. Ὁμοίως καὶ φυλλάδιον τοῦ ἰδίου γινώμαι λ. 20.

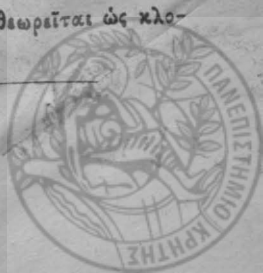
Τὸ παρὸν ἐμπεριέχει—	1
Διηγῆματα τῶν Ὁσίων Πατέρων κεφ. 118 σελ.	1
Πῶς πρέπει νὰ ψάλλωσιν οἱ μοναχοὶ ἰδιῶται εὐρισκόμενοι χωρὶς ἱερέα »	54
Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκείνου ἐποχῆς »	58
Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκείνου ἐποχῆς »	59
Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκείνου ἐποχῆς »	72
Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκείνου ἐποχῆς »	73
Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκείνου ἐποχῆς »	77
Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκείνου ἐποχῆς »	78
Ἐπιτομὴ τῆς ἱστορίας τῆς ἐκείνου ἐποχῆς »	80

Εὐρίσκεται τὸ παρὸν ἐν Ἀθήναις παρὰ τῷ ἐκδότη, δδὸς Πετρακῆ ἀριθ. 36, πλησίον τῆς ἀριστερᾶς πλευρᾶς τοῦ Ἱεροῦ τῆς Μητροπόλεως, καὶ παρ' ἀπασιν τοῖς κ. κ. βιβλιοπώλαις, καὶ ἐν Καλάμαις ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Φιλοστράτου Γ. Στρούμπου καὶ εἰς τὰ κελλῖα τῆς Ὑπαπαντῆς.

Πᾶσα πληρωμὴ γενομένη εἰς ἄλλο πρόσωπον ἐπιβαρύνει τὸν πληρώσαντα.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν σφραγίδα τοῦ ἐκδότη, θεωρεῖται ὡς κλοπιμαῖον καὶ καταδιώκεται κατὰ τὸν νόμον.

**Τιμᾶται δραχμῆς.**



1. Ἀκολουθία Μυρτιδιωτίσσης, τοῦ ἁγίου Βλασίου καὶ πολλὰ ἄλλα.
2. Ἀμύθστος ἢ Δωδεκάβιβλος, ἦτοι πάντες οἱ βίοι τῶν ἁγ. τοῦ μηνὸς Δεβρίου.
3. Βίος καὶ Ἀκολουθία Ἑλίου τοῦ Ἀρδούνη καὶ βίος τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.
4. Βήρυλλος, ἦτοι πάντες οἱ βίοι τῶν ἁγίων τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.
5. Ἐγκώμια ἦτοι ἀκολουθία εἰς τὴν κοιμησιν τῆς Θεοτόκου.
6. Ἐροτοδρόμιον Νικοδήμου Ἀγιορείτου δεδεμένον, ἔκδοσις Βενετίας.
7. Ἡλιος ἢ Μαργαρίται, Συναξάρια καὶ λόγοι ψυχοφελεῖς τοῦ Τριωδίου.
8. Θησαυροὶ προσευχῶν ἦτοι Ἐγκόλιον.
9. ἼσORIA ἀκριβῆς περὶ τῶν τελεσθ. κατὰ τὴν Σταύρ. καὶ Ἀνάστ. τοῦ Χριστοῦ.
10. Ἰασπικ, ἦτοι ἅπαντες οἱ βίοι τῶν ἁγίων τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου.
11. Κυριακοδρόμια Θεοτόκη τομ. 4, Εὐαγγέλια καὶ Ἀπόστολοι.
12. Λόγοι ἐν Λίθαις ἢ ἡ Γραφή βεβαιουμένη ὑπὸ τῆς Γεωλογίας.
13. Λόγος περὶ τῆς ἀσεβειστάτης βλασφ. καὶ κκουργ. Ἰούδα τοῦ Ἰσκαριώτου.
14. Λόγος τοῦ ἁγίου Ἐπιφανίου ἀναγινωσκόμενος τῷ ἁγίῳ καὶ Μεγ. Σαββάτῳ.
15. Μίγας Συναξαριστῆς τόμοι 14 καὶ δύο παραρτήματα σειρά δλόκληρος.
16. Νέοι ταμίον Μουσικῆς ὑπὸ Γ. Μ. Χαλιορῆ, μουσικοδιδασκάλου.
17. Ἐκλόγιον Νικοδήμου Ἀγιορείτου, τύποις Κωνσταντινουπόλεως δεδ.
18. Ἐκτῶχος Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.
19. Ὁδηγὸς εἰς τὴν Βασιλείαν τῶν Οὐρανῶν.
20. Πεντηκοστᾶριον Χαρμοδουον ἐμπεριέχον ἅπασας τὰς ἀκολουθίας.
21. Περί Συνεχοῦς Μεταλήψεως, βιβλίον ψυχοφελέστατον.
22. Πνευματικὴ Τράπεζα, βιβλίον ψυχοφελέστατον.
23. Πνευματικὴ Τράπεζα, ἦτοι γνώμη Γερασίμου Παπαδοπούλου.
24. Προσκυνητᾶριον τοῦ ἁγίου Ὄρους τοῦ Ἄθω.
25. Παραρτήματα τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου καὶ Νοεμβρίου καὶ Ἀκολουθίαι τινές.
26. Συναξαριστῆς Νικοδήμου Ἀγιορείτου.
27. Σάπφιρος ἦτοι βίοι καὶ Ἀκολουθίαι τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου.
28. Σμάραγδος » » » » » » Ἀπριλίου.
29. Σαρδόνυξ » » » » » » Μαΐου.
30. Σάρδιος » » » » » » Ἰουνίου.
31. Σύνοψις ὁμοία τῆς Βενετίας.
32. Σύνοψις μεγάλη καὶ τὰ ἅγια πάθη καὶ μικρά, ἦτοι Ἐγκόλιον.
33. Σελήνη ἦτοι Συναξάρια τοῦ Πεντηκοσταρίου καὶ Πανάγιον.
34. Τοπάzion, ἦτοι Συναξάρια καὶ βίοι καὶ Ἀκολουθίαι τοῦ μηνὸς Σεβρίου.
35. Τὸ Μυστήριον τοῦ θανάτου ἢ νίκη κατὰ Διαβόλου.
36. Ταμίον Ὁρθοδοξίας.
37. Τάκινθος.
38. Χαλκηδῶν ἦτοι Συναξ. βίοι καὶ ἀκολουθίαι πάντων τῶν ἁγ. μηνὸς Μαρτίου.
39. Χρυσόλιθος » » » » » » Ἰουλίου.
40. Χρυσόπρασος » » » » » » Ὀκτωβρίου.

Σημ. Ζητῶ συγγνώμην παρὰ τῶν κ. κ. συνδρομητῶν ὧν τὰ ὀνόματα κατεχωρίσθησαν, ὡς μὴ σταλεισῶν ἐγκαίρως τῶν ἀγγελιῶν.

226

